

T R A N S K R I P T
28. SJEDNICE DOMA NARODA
PARLAMENTARNE SKUPŠTINE BOSNE I HERCEGOVINE,
ODRŽANE 27. 4. 2009. GODINE, S POČETKOM U 11,20 SATI

PREDSJEDAVAJUĆI
ILIJA FILIPOVIĆ:

Lijepo vas molim za još malo strpljenja. Kolegij je prije desetak minuta usuglasio neke izmjene i dopune dnevnoga reda, pa ćemo sačekati da nam to služba dostavi na klupe i početi ćemo raditi. Primite ovu ispriku.

Predlažem da počnemo raditi. Dok odradimo prvu točku dnevnog reda, doći će i izmijenjeni dnevni red na; da, ali ne možemo stavljati na izjašnjavanje. Sačekat ćemo još malo. Dakle, moramo precizirati točno ono što smo izostavili i ono što ubacujemo. Pa, da ne bi imali šumu papira pred sobom, još koji minut.

Dakle, stvorili su se uvjeti da možemo početi raditi.

Poštovane dame i gospodo, kolege zastupnici, nazočni predstavnici Vijeća ministara, međunarodne zajednice, predstavnici medija, srdačno vas pozdravljam i otvaram 28. sjednicu Doma naroda Parlamentarne skupštine BiH.

/INTONIRANJE HIMNE/

Da konstatiram da sjednici danas nazoči 13 izaslanika, od kojih je nazočno četiri iz reda bošnjačkog naroda, pet iz reda hrvatskog naroda i četiri iz reda srpskoga naroda. Opravdali su svoju izočnost gospodin Tihiić i doktor Ivanić.

Za sjednicu predlažem, dakle usuglašen

DNEVNI RED

- 1. Odgovori na zastupnička pitanja i zastupnička pitanja;**
- 2. Usvajanje Zapisnika 27. sjednice Doma naroda;**
- 3. Izvješće Zajedničkog povjerenstva o nastojanju postizanja suglasnosti o identičnom tekstu Zakona o dopuni Zakona o Javnom RTV sustavu BiH;**
- 4. Zahtjev Zastupničkog doma za razmatranje Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o slobodi pristupa informacijama po žurnom postupku, sukladno članku 122. Poslovnika Doma naroda;**
- 5. Zahtjev Zastupničkog doma za razmatranje Prijedloga zakona o dopuni Zakona o plaćama i naknadama u institucijama BiH po žurnom postupku, sukladno članku 122. Poslovnika Doma naroda;**

6. Prijedlog zakona o dopuni Zakona o carinskoj tarifi Bosne i Hercegovine (drugo čitanje), predlagatelj: Vijeće ministara BiH;
7. Prijedlog zakona o zrakoplovstvu Bosne i Hercegovine (drugo čitanje), predlagatelj: Vijeće ministara BiH;
8. Prijedlog zakona o Agenciji za pružanje usluga u zračnoj plovidbi (drugo čitanje), predlagatelj: Vijeće ministara BiH;
9. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o ministarstvima i drugim tijelima uprave Bosne i Hercegovine (drugo čitanje), predlagatelj: Vijeće ministara;
10. Prijedlog zakona i izmjenama i dopunama Zakona o državnoj službi u institucijama BiH (drugo čitanje), predlagatelj: Vijeće ministara;
11. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o policijskim službenicima BiH (drugo čitanje), predlagatelj: Vijeće ministara BiH;
12. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona Bosne i Hercegovine o izvršenju kaznenih sankcija, pritvora i drugih mjera (drugo čitanje), predlagatelj: Vijeće ministara BiH;
13. Prijedlog zakona o zaštiti domaće proizvodnje unutar Sporazuma CEFTA (prvo čitanje), predlagatelj: Zastupnički dom;
14. Prijedlog zakona o dopuni Zakona o službenom glasilu BiH (prvo čitanje), predlagatelj: Zastupnički dom;
15. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o financiranju institucija BiH (prvo čitanje), predlagatelj: Vijeće ministara BiH;
16. Prijedlog zakona o poštama Bosne i Hercegovine (prvo čitanje), predlagatelj: Vijeće ministara BiH;
17. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnoj agenciji za istrage i zaštite (prvo čitanje), predlagatelj: Vijeće ministara BiH;
18. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Graničnoj policiji BiH (prvo čitanje), predlagatelj: Vijeće ministara BiH;
19. Prijedlog okvirnog zakona o osnovama znanstvenoistraživačke djelatnosti i koordinaciji unutarne i međunarodne znanstvenoistraživačke suradnje (prvo čitanje), predlagatelj: Vijeće ministara BiH;
20. Izvješće o radu povjerenstava Doma naroda za 2008. godinu:
 - a) Ustavnoopravnog povjerenstva,
 - b) Povjerenstva za vanjsku i trgovinsku politiku, carine, promet i veze,
 - c) Povjerenstva za financije i proračun;
21. Izvješće o radu zajedničkih povjerenstava za 2008. godinu:
 - d) Zajedničkog povjerenstva za obranu i sigurnost BiH,
 - e) Zajedničkog sigurnosno-obavještajnog povjerenstva za nadzor nad radom Obavještajno-sigurnosne agencije BiH,
 - f) Zajedničkog povjerenstva za ekonomske reforme i razvoj,
 - g) Zajedničkog povjerenstva za europske integracije,
 - h) Zajedničkog povjerenstva za administrativne poslove,
 - i) Zajedničkog povjerenstva za ljudska prava, prava djeteta, mlade, useljeništvo, izbjeglice, azil i etiku;
22. Izvješće o radu Vijeća ministara Bosne i Hercegovine za 2008. godinu;
23. Izvješće o radu Državnog regulatornog povjerenstva za električnu energiju u 2008. godini, podnositelj: Državno regulatorno povjerenstvo za električnu energiju;

24. Izvješće o radu i poslovanju Radio-televizije Bosne i Hercegovine za 2007. godinu;
25. Izvješće o finansijskom poslovanju Radio-televizije Bosne i Hercegovine u 2007. godini;
26. Razrješenje gospodina Ive Bradvice, ombudsmana za ljudska prava Bosne i Hercegovine, zbog podnošenja neopozive ostavke;
27. Imenovanje tri izaslanika iz Doma naroda u Ad hoc povjerenstvo za provedbu procedure imenovanja ombudsmana za ljudska prava umjesto gospodina Ive Bradvice;
28. Imenovanje tri izaslanika iz Doma naroda u Ad hoc povjerenstvo za provedbu procedure za imenovanje:
 - a) Neovisnog odbora i
 - b) Odbora za žalbe građana, kao neovisnih tijela policijske strukture Bosne i Hercegovine;
29. Davanje suglasnosti za ratificiranje Sporazuma o znanstveno-tehnološkoj suradnji između Vijeća ministara BiH i Vlade Crne Gore;
30. Davanje suglasnosti za ratificiranje Sporazuma o financiranju između Bosne i Hercegovine i Komisije Europskih zajednica glede prekograničnog programa između Bosne i Hercegovine i Crne Gore za 2007. godinu na temelju Instrumenta pretpristupne pomoći, komponenta II – prekogranična suradnja;
31. Davanje suglasnosti za ratificiranje Aranžmana između Vijeća ministara BiH i Vlade Republike Koreje u vezi sa zajmom iz sredstava Fonda za unapređenje ekonomske suradnje;
32. Davanje suglasnosti za ratificiranje Sporazuma između Vijeća ministara BiH i Vlade Republike Bugarske o međunarodnom cestovnom prijevozu osoba i stvari;
33. Davanje suglasnosti za ratificiranje Sporazuma između Kraljevine Belgije i Republike Albanije, Bosne i Hercegovine, Republike Hrvatske, bivše jugoslovenske Republike Makedonije, Republike Moldavije, Crne Gore, Republike Srbije i Misije za privremenu upravu UN-a na Kosovu, u ime Kosova, sukladno Rezoluciji Vijeća sigurnosti UN-a 1224 o povlasticama i imunitetu Tajništva Sporazuma o slobodnoj trgovini u Srednjoj Evropi;
34. Davanje suglasnosti za ratificiranje Ugovora o izvedbama i fonogramima Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo;
35. Davanje suglasnosti za ratificiranje Ugovora o autorskom pravu Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo;
36. Davanje suglasnosti o Sporazumu o zajmu između Vijeća ministara BiH, Vlade Federacije BiH i Vlade Republike Srpske i Izvozno-uvozne banke Koreje (Vladina agencija za EDCF) – Projekt modernizacije bolnica u Bosni i Hercegovini – faza II;
37. Davanje suglasnosti za ratificiranje Sporazuma o sredstvima zajma između Bosne i Hercegovine, koju zastupa Ministarstvo financija i trezora BiH, i Kraljevine Španjolske, koju zastupa Ured kreditnog instituta – Financiranje sustava otpadnih voda u općini Široki Brijeg;
38. Davanje suglasnosti za ratificiranje Sporazuma o sredstvima zajma između Bosne i Hercegovine, koju zastupa Ministarstvo financija i trezora BiH, i Kraljevine Španjolske, koju zastupa Ured kreditnog instituta – Financiranje vodoopskrbnog sustava u općini Ljubuški;

39. Davanje suglasnosti za ratificiranje Sporazuma o sredstvima zajma između Bosne i Hercegovine, koju zastupa Ministarstvo financija i trezora BiH, i Kraljevine Španjolske koju zastupa Ured kreditnog instituta – Financiranje sustava otpadnih voda u općini Fojnica.

Dakle, ovo je usuglašeni i izmijenjeni dnevni red kojega sam ja sada pročitao. Ja vas moram priupitati da li se netko javlja za riječ? Ako ne, hvala vam lijepa.

Dakle, konstatiram da je usvojen dnevni red, jer se sukladno članku 60. Poslovnika ne raspravlja, dakle ne izjašnjavamo o usuglašenom dnevnom redu.

Preći ćemo na 1.točku, to je:

Ad. 1. Odgovori na zastupnička/ izaslanička pitanja i sama pitanja

ILIJA FILIPOVIĆ:

Odgovore su dobili sljedeće kolege i kolegice uporedo kako su pristizali odgovori: gospodin Šaraba, gospođa Alma Čolo, doktor Mladen Ivanić, gospodin Ivo Miro Jović, gospođa Dušanka Majkić, doktor Hilmo Neimarlija.

Ja ovim redom molim da se očituju gospoda zastupnici jesu li zadovoljni s primljenim odgovorima. Gospodin Šaraba je dobio dva ... odgovora na dva pitanja, na 24. i na 25. sjednici. Izvolite, gospodine Šaraba.

SLOBODAN ŠARABA:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Uvažene kolege, dakle, sa jednim odgovorom sam relativno zadovoljan i njega neću komentarisati. Prokomentarisću ovaj odgovor koji sam dobio vezano za prekategoriizaciju graničnog prelaza Ivanica sa kojim sam apsolutno nezadovoljan.

Naime, cilj mog pitanja bio je da iniciram Savjet ministara, da ga podstaknem da ovo pitanje žurno uvrsti u dnevni red i da ga riješi najkasnije do početka predstojeće turističke sezone. Budući ... da sam pitanje postavio u januaru mjesecu, dakle očekivao sam da će ovo pitanje biti riješeno najkasnije za mjesec-dva. Evo, ja sam u ovom odgovoru dobio jednu konstataciju u kojoj se kaže da će se problem ovoga graničnog prelaza naći na nekom sastanku koji bi trebao da se održi do 30. 6. Zaista neozbiljno. Ja očekujem da se ovo pitanje žurno riješi, očekujem da se ovo vrlo brzo stavi na dnevni red i da se dovede do kraja, a ne na ovakav način.

Zahvaljujem.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa gospodinu Šarabi.
Gospođa Alma Čolo. Izvolite.

ALMA ČOLO:

Predsjedavajući, ja sam relativno zadovoljna sa odgovorom na ovo moje pitanje, međutim ja sam s ovim pitanjem pokušala da riješim problem. Znači, pitanje se odnosi na status zaposlenih u institucijama BiH koji nemaju jednakopravan tretman kada su u pitanju njihove plaće. Ovakvim odgovorom u kojem stoji da je to pitanje jedino moguće riješiti harmoniziranjem propisa između entiteta, ja ne mogu biti zadovoljna u potpunosti, jer na taj način nismo riješili problem. Znači, kako je moguće da se harmoniziraju propisi između Republike Srpske i Federacije BiH i ostavljamo li na milost i nemilost državne službenike i zaposlene u institucijama BiH, vladama entiteta koji treba da harmoniziraju te propise, tako da postavljanjem moja dva pitanja na istu temu mi problem koji imamo u institucijama BiH nismo uspjeli razriješiti.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa gospođi Čolo.
Doktora Ivanića nema. Gospodin Ivo Miro Jović.

IVO MIRO JOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine predsjedatelju. Pozdravljam Vas i supredsjedateljicu, Vas uvažene kolege i sve nazočne na ovom današnjem zasjedanju.

Odgovor koji smo dobili ustvari je od institucija, odnosno sudbene vlasti koji nisu svojim odgovorom nadležni za naše, za moje pitanje. Zato bih zamolio službu da preusmjeri naše pitanje spram Općinskog suda u Sarajevu. Ako je kad bilo što aktualno, onda je to ovaj trenutak da osobe koje su sa najviših instanci za dugo izdržavanje kazni osuđeni da budu još na slobodi.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa gospodinu Joviću.
Gospođa Dušanka Majkić. Izvolite.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Poštovane kolegice i kolege, poštovani gosti i poštovani članovi Savjeta ministara, ja sam postavila pitanje prije dva mjeseca, dakle Visokom sudskom i tužilačkom savjetu, i zaista nisam očekivala da će za ovakav odgovor, koji ustvari ne predstavlja ništa, nema odgovora, da će za tako nešto trebati dva mjeseca.

Prvo pitanje je bilo:

'Da li je od strane Visokog sudskog i tužilačkog savjeta provjereno ispitana referentnost stranih tužilaca i sudija u Tužilaštvu BiH i Sudu BiH, te da li je izvršena provjera njihovog rada u pravosuđu zemalja iz kojih dolaze?'

Odgovoreno je da se provjera ispitivanja referentnosti, odnosno provjera njihovog rada u pravosuđu zemalja iz kojih dolaze ne vrši i nije predviđena propisanom procedurom.

Drugo pitanje je bilo:

'Da li je ispitana odgovornost tužioca Hari Furlana u dijelu protiv premijera Milorada Dodika i ostalih i kakvi su ti nalazi?'

I tu je rečeno da shodno odredbama Bečke konvencije strane sudije i tužioci su diplomatski zastupnici, uživaju imunitet od građanske i administrativne odgovornosti i da Visoki sudski i tužilački savjet nema nadležnost da utvrdi odgovornosti međunarodnih tužilaca.

I treće pitanje je:

'Da li je Visoki sudski i tužilački savjet ikada zatražio i dobio informaciju od Tužilaštva Republike Slovenije ... o pogodnosti tužioca Hari Furlana za obavljanje funkcije tužioca u Tužilaštvu BiH, ako nije, kada to planira učiniti?'

U odgovoru je Visoki sudski i tužilački savjet rekao da nije zatražena informacija o pogodnosti tužioca Furlana za obavljanje funkcije tužioca u Tužilaštvu BiH i Visoki sudski i tužilački savjet nema pojma da u Tužilaštvo BiH je došao i da je ovaj tužilac došao nakon skandala u Sloveniji sa glavnim tužiocem Slovenije u aferi „Čista lopata“ koju je vodio protiv premijera Slovenije Boruta Pahora.

E sad, moje pitanje za koje sam očekivala da ću dobiti odgovor naročito u ovom trećem dijelu je: Kako je uopšte izabran tužilac Furlan na mjesto tužioca u Tužilaštvu BiH? Postoje četiri kriterija na osnovu kojih se i vrši izbor tužilaca. Prvi, da ima najmanje osam godina radnog iskustva u radu na ratnim zločinima i privrednom kriminalu. Drugi, da ima znanje iz međunarodnog krivičnog prava i sporni su ovaj treći i četvrti. Treći je dokazana nepristrasnost, a četvrti je dobre rezultate u ranijem radu.

Dakle, molim vas, neposredno nakon afere „Čista lopata“, gospodin tužilac Hari Furlan je došao u BiH i prošao kroz ova sva četiri kriterija i zaposlio se na mjestu tužioca i radi novi slučaj po istoj branši, po istoj matrici na kojoj je radio i ovaj koji je vodio u Sloveniji. Dakle, na isti način je pokušao da diskredituje slovenačkog premijera, i to sad na isti način čini sa premijerom RS-a. Šta ustvari hoću da kažem? Ovo je još jedan dokaz u kakvoj zemlji živimo i koji su glavni akteri u pravosuđu BiH i ovo je još jedan razlog zbog čega srpski predstavnici neće dati saglasnost za produženje rada u institucijama BiH stranih sudija i tužilaca.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa gospođi Majkić.
Doktor Hilmo Neimarlija. Izvolite.

HILMO NEIMARLIJA:

Predsjedavajući, zamjenici predsjedavajućeg, kolege delegati, gosti, ja sam dobio odgovor na pitanje s kojim sam naravno potpuno nezadovoljan, jer se radi o djelomičnom odgovoru na jedan sporedni dio moga pitanja. A moje je pitanje bilo: 'Kada će Fata Orlović iz Konjević Polja konačno biti u mogućnosti, kada će joj biti konačno vraćena imovina i elementarno ljudsko pravo nesmetanog korištenja kuće i okućnice i kada će usput i završiti institucionalno maltretiranje ove obespravljene žrtve?' A, u pitanju sam kao primjer tog maltretiranja naveo činjenicu da je njoj suđeno u Bijeljini i da je osuđena u postupku o kojemu nije bila ni obaviještena.

Dobio sam odgovor od ministra pravde RS-a koji me upoznao kako je on dobio informaciju od suda iz Bijeljine da je to famozno suđenje, na koje optužena nije bila ni pozvana, proslijeđeno sada na višu sudsku instancu i da usljed toga se oni ne mogu, da se ne bi utjecalo na sud, kao, o tome izjasniti.

Dakle, potpuno sam nezadovoljan odgovorom i ja ću sada, bez ikakvih obrazloženja koja su ovdje očigledno upotrijebljena da se izbjegne pravi odgovor, pitanje ponoviti.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa profesoru Neimarliji.

Ovim smo iscrpili listu onih koji su dobili odgovore. Žao mi je što je najveći broj tih odgovora takav da su zastupnici nezadovoljni, ali nadati se boljim odgovorima, pa ćete biti zadovoljni sljedeći put.

Prelazimo na nova zastupnička/izaslanička pitanja. Gospodin Šaraba prvi se javio, Adem Ibrahimpašić drugi, treći profesor Neimarlija.

SLOBODAN ŠARABA
/nije uključen mikrofon/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hoćete se uključiti, kolega.

SLOBODAN ŠARABA:

Dakle, ponoviću. Svoje pitanje upućujem Ministarstvu odbrane, na ruke ministra, a ono glasi:

'Zašto Ministarstvo odbrane nije izvršilo naknadno preispitivanje svoje odluke o slanju vojnika u Gruziju nakon što su se u toj bivšoj Sovjetskoj Republici desili tragični sukobi u avgustu prošle godine?'

Svoje obrazloženje temeljim na činjenici da vjerujem da će nakon ove odluke doći do narušavanja dobrih odnosa koje BiH ima sa Rusijom a svjedoci smo toga zbog komentara koji su se pojavili u medijima u zadnje vrijeme. Smatram da je vrijeme da Ministarstvo odbrane još jednom preispita ovu svoju odluku, smatram da za to ima i vremena i prostora da izvrši konsultacije sa najznačajnijim političkim faktorima u BiH i, naravno, sugerišem na kraju da donese odluku o neupućivanju ovih 17 vojnika na vježbu koja će se održati u Gruziji od 10. do 29. maja.

Zahvaljujem.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa gospodinu Šarabi.
Gospodin Adem Ibrahimpašić. Izvolite.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Gospodine predsjedavajući, kolege i gosti, samo da vas podsjetim, prije nego što postavim pitanje. Na prošloj sjednici Doma, ja sam dobio odgovor na jedno pitanje postavljeno 23. marta.

Pitanje je glasilo:

'Kada će Ministarstvo vanjske trgovine i ekonomskih odnosa ili postupiti po zahtjevu Odbora pivarske industrije BiH ili ga odbiti, a radilo se o prekomjernom uvozu i zaštiti domaće proizvodnje od propasti. Ja sam tada dobio odgovor, i to sam i naglasio da u tom odgovoru nedostaju tačke 2.3., 2.4. i 2.5. Dakle, zadnji put sam rekao, bilo je obećanja da će se to meni kompletirati. Međutim, kako nije, dakle imam 2.1, 2.2., pa onda nemam 2.3., 2.4. i 2.5., nego imam 2.6., 2.7. i 2.8.

Dakle, moje pitanje Ministarstvu vanjske trgovine i ekonomskih odnosa glasi:

'U odgovoru na moje pitanje zaprimljeno u Parlamentarnoj skupštini BiH 23. 3. 2009. godine nedostaju tačke 2.3., 2.4. i 2.5. Pitanje je zaprimljeno pod brojem 02-50-1-16-26/09. Molim da mi se odgovori šta u tim tačkama, koje su očito trebale biti sastavni dio odgovora na moje pitanje, stoji?

Hvala lijepa.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Gospođa Majkić. Izvolite.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Moje pitanje je upućeno Savjetu ministara:

'Molim Savjet ministara da mi dostavi precizne podatke o nacionalnoj strukturi rukovodećih državnih službenika u svih devet ministarstava Savjeta ministara. Pojedinačni i ukupni podaci po nacionalnoj strukturi u ministarstvima treba da obuhvate: sekretare, sekretare sa posebnim zadatkom i pomoćnike ministara. Odgovor molim pismenim putem.'

Ovo je jedno pitanje.

Drugo, želim da vas podsjetim da je Dom naroda na sjednici od 29. 1. 2009. godine jednoglasno donio zaključak kojim se traži od Ministarstva transporta i komunikacija da u roku od 15 dana dostavi Domu naroda punu informaciju o kriterijumima, postupcima i načinu raspodjele CEMT dozvola za 2009. godinu domaćim prevoznicima. Sjećate se koliko smo govorili o tome i koliko smo svi bili protiv toga: hajde, prvo neka Ministarstvo dostavi, pa ćemo onda vidjeti ima li tu krivice, i onda ćemo dovesti do formiranja Ad hok komisije pa ćemo nastaviti u tom smjeru. Međutim, evo koliko je prošlo, znači 29., skoro tri mjeseca, Ministarstvo nije našlo za shodno da uopšte odgovori na pitanje i s obzirom da je od navedenog roka prošlo gotovo tri mjeseca, evo za dva dana biće i to, molim predsjedavajućeg Savjeta ministara da putem Ministarstva transporta i komunikacija omogući dostavljanje pune informacija o kriterijumima, postupcima i načinu raspodjele CEMT dozvola za 2009. godinu domaćim prevoznicima.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa gospođi Majkić.
Profesor Neimarlija, izvolite.

HILMO NEIMARLIJA:

Moje pitanje upućujem premijeru, ministru pravde i ministru za izbjeglice u Vladi RS-a.

Pitanje glasi:
'Kada će Fati Orlović iz Konjević Polja biti vraćena imovina i elementarno ljudsko pravo nesmetanog korištenja vlastite kuće i okućnice?'
Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.
Ja imam iscrpljenu listu prijavljenih.
Gospodin Jović, izvolite.

IVO MIRO JOVIĆ:

Hvala lijepa.
Mada sam, gospodine predsjedatelju, u vrijeme kada sam govorio o primitku odgovora rekao da ćemo zanoviti pitanje, pa evo radi fonozapisa obnavljam pitanje prema Općinskom suda u Sarajevu:
'Kada će osobe koje su 13 godina osuđene za ratni zločin biti u zatvoru?'

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa gospodinu Joviću.
Ima li još netko potrebu?
Zaključujem 1. točku dnevnog reda.

Prelazimo na točku 2.

Ad. 2. Usvajanje Zapisnika 27. sjednice Doma naroda

ILIJA FILIPOVIĆ:

Pitam, ima li interesenata za raspravu?
Zaključujem raspravu.
Stavljam na izjašnjavanje Zapisnik 27. sjednice.
Tko je „za“ Zapisnik?
Konstatiram da smo jednoglasno prihvatili Zapisnik 27. sjednice.

Prelazimo na točku 3.

Ad. 3. Izvješće Zajedničkog povjerenstva o nastojanju za postizanje suglasnosti o identičnom tekstu Zakona o dopuni Zakona o Javnom RTV sustavu BiH

ILIJA FILIPOVIĆ:

Dobili ste Izvješće Zajedničkog povjerenstva. Zajedničko povjerenstvo je usvojilo dva amandmana. Ti amandmani su postali sastavni dio ovog zakona i Povjerenstvo predlaže Domu da se usvoji Izvješće.

Zastupnički dom je usvojio Izvješće Zajedničkog povjerenstva i ja bih, prije nego što otvorim raspravu, dao riječ gospodinu Koprivici u ime Zajedničkog povjerenstva.

Izvolite, gospodine Koprivica.

ZORAN KOPRIVICA:

Zahvaljujem se, gospodine predsjedavajući. Pozdravljam sve prisutne kolege i goste na današnjoj sjednici Doma naroda.

Evo, kao što rekoste u uvodnom dijelu, Zajednička komisija je jednoglasno prihvatila ovaj amandman u smislu da se pored slijepih lica i gluva lica oslobode kao vlasnici prijemnika, koji su trajno izgubili vid ili sluh ili žive sami u domaćinstvu ili sa starateljem, tj. plaćanja RTV takse. Mislim da je ovaj amandman u potpunosti prihvatljiv i, s te strane, Komisija je jednoglasno predložila Domu naroda da prihvati takav stav i Mišljenje Zajedničke komisije.

Takođe i Amandman II. koji se tiče obaveze Vijeća ministara da u Budžetu institucija BiH obezbijedi sredstva u visini iznosa umanjениh prihoda Javnog RTV sistema BiH nastalih zbog ovog oslobađanja i plaćanja RTV takse, neplaćanja RTV takse vlasnika prijemnika iz stava (1) ovog člana, sredstva za naknadu prihoda Javnom RTV sistemu BiH uplaćivaće se na Jedinstveni račun, u skladu sa članom 23. stav (1) ovog zakona.

Dakle, predlaže se Domu da prihvati Izvještaj Zajedničke komisije. Mislim da nema niti jedan jedini razlog da Dom tako i ne postupi. Stoga, kao član ove komisije za usaglašavanje amandmana na tekst predloženog zakona ... prihvatiti u tekstu kako je predloženo.

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa gospodinu Koprivici.

Dakle, da konstatiram samo da smo mi raspravu obavili i možemo se izjašnjavati samo o Izvješću Zajedničkog povjerenstva.

Želi li netko riječ? Zaključujem raspravu.

Stavljam na izjašnjavanje Izvješće Zajedničkog povjerenstva.

Tko je „za“?

Ima li netko „protiv“?

„Suzdržan“?

Jedan glas „protiv“, ostali „za“. Konstatiram da smo prihvatili Izvješće Zajedničkog povjerenstva, s jednim glasom „protiv“.

Prelazimo na točku 4., to je:

Ad. 4. Zahtjev Zastupničkog doma za razmatranje Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o slobodi pristupa informacije po žurnom postupku, sukladno članku 122. Poslovnika Doma naroda

ILIJA FILIPOVIĆ:

Predlagatelj ovog prijedloga zakona je Zastupnički dom. Odlučuje se bez rasprave, to znamo. Ja pozivam predstavnika predlagatelja da uzme riječ.

Želi li predstavnik predlagatelja riječ?
Izvolite.

SEFER HALILOVIĆ:

Imate pred sobom ovaj zakon, izmjene i dopune Zakona o slobodi pristupa informacijama. Ova ideja da se predloži ovaj zakon je potekla na sjednici, na zajedničkoj sjednici Istražne komisije koju je formirao Predstavnički dom za utvrđivanje sudbine donacija koje je dobila BiH za obnovu i rekonstrukciju od 1996. do 2009. godine. I, kad smo na ovu temu razgovarali,

DUŠANKA MAJKIĆ:

Možete li glasnije malo, ne čujemo mi pozadi ništa.

SEFER HALILOVIĆ:

uočili smo da postoje ovdje u ovom zakonu manjkavosti kad su u pitanju sankcije za one koji ne daju informacije.

Želim da kažem ... da je ovaj zakon, odnosno prijedlog ... na Istražnoj komisiji usvojen jednoglasno od svih osam članova Komisije. Istina je da tad nismo razgovarali da li ćemo ići u ovaj skraćeni postupak, hitni postupak, ili redovan postupak. Nakon toga, i to je bio razlog zbog čega je na Predstavničkom domu došlo malo do nejasnoća, da bi ova komisija ..., kad smo razgovarali na ovu temu, ponovo smo zaključili da nam je ovaj zakon potreban.

Ja neću vam oduzimati vrijeme da čitam ono što ima u Obrazloženju, ali želim da kažem samo još kratko dvije rečenice. ... Prva rečenica jeste da nam je ovaj zakon jako potreban i ove izmjene i dopune ovog zakona su nam jako potrebne, jer ukoliko ne bi ovaj zakon danas u ovom domu dobio podršku, budite svjesni činjenice da preuzimate na sebe dio odgovornosti za usporavanje ili onemogućavanje rada ovako značajne Istražne komisije jer, konačno, interes ovog parlamenta jeste da se dođe što je moguće prije do zakona i da se stvore potrebne pretpostavke da se zakon efikasno sprovede.

Drugo, ... na dio onih prigovora da bi eventualno nešto u zakonu trebalo popraviti, zaključeno je, odluka je naša da se to da raditi u nekoj kasnijoj fazi amandmanima, mada mislimo da je zakon dobar, ja mislim da je zakon dobar i da ga treba usvojiti.

I treće, jedan kratak prigovor je bio prije ove sjednice Doma, da nije precizirano ko će ovaj zakon sprovoditi. Ja mislim da jeste zato što ovaj parlament je usvojio, ovaj dom je usvojio Zakon o prekršajima i ako se radi o novčanim kaznama za prekršaj, naravno, da će ga provoditi sudovi za prekršaje, a ne neki drugi sudovi, jer sad bi to otvorilo temu ... velikog značaja pravnog sistema, a vidite svaki dan da, naprimjer, za neki organizovani kriminal od nekog direktora Agrokomerca iz Velike Kladuše gdje je pronevjerio po optužbama 5.000 maraka istragu vodi Sud BiH, a recimo za Energoinvest ... gdje se radi o milijardu maraka, kako tvrde tužioc, vodi Kantonalni sud.

Prema tome, ja mislim da ... ovakva vrsta primjedaba samo služi i kao mogla bi poslužiti samo kao izgovor i mislim da poslije ovog obrazloženja da je stvar jasna i ja vas pozivam i molim da ovaj zakon danas usvojite.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa gospodinu Seferu Haliloviću.

Dakle, mi sad vodimo raspravu hoćemo li ili nećemo ovaj zakon imati po žurnom postupku. Dakle, raspravljamo samo o proceduri. Pustio sam ovlaštenog predstavnika predlagatelja da ne bi dva puta izlazio da govori i o pojedinostima, ali vas molim da sad obavimo raspravu o proceduri. Izjasnit ćemo se o proceduri, a onda ćemo raspravljati o pojedinostima.

Želi li još netko riječ o proceduri?
Izvolite, gospodine Šaraba.

SLOBODAN ŠARABA:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Dakle evo, i pored toga što sam nastojao da shvatim predlagača koji su to razlozi zašto ovaj zakon mi danas razmatramo po hitnom postupku, nisam dobio valjano obrazloženje. I ja zaista smatram da ne postoje valjani razlozi da mi ovaj zakon razmatramo po hitnom postupku. Ovaj zakon se primjenjuje devet godina, i poslije devet godina dolazi prijedlog da se zakon razmotri po hitnom postupku samo zato što ne postoji efikasan mehanizam za primjenu ovog zakona. Molim vas, dakle to za mene nije valjano obrazloženje da mi ovaj zakon danas razmotrimo i usvojimo po hitnom postupku. Lično mislim da ga treba usvojiti u redovnoj proceduri. Možda pored ovog razloga koji je naveden ovdje, a koji je za mene lično prihvatljiv, postoje neki drugi razlozi.

Dakle, ovaj zakon treba u jednoj normalnoj, redovnoj proceduri razmotriti temeljito, jer Zakon je u primjeni devet godina. Dakle, smatram da ne postoje razlozi za primjenu člana 122. na osnovu koga mi razmatramo ovaj zakon.

Zahvaljujem.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala gospodinu Šarabi na vrlo preciznom izjašnjenju.
Želi li još netko riječ o proceduri? Zaključujem raspravu.

Stavljam na izjašnjavanje prijedlog da glasujemo da raspravljamo o ovom zakonu, dakle po žurnom postupku.

Tko je „za“ prijedlog da to bude po članku 122? Molim da se izjasnimo.

Tko je „protiv“?

Jedan glas „protiv“ i 12 „za“. Dakle, ispričavam se, 11 „za“, 10 „za“. Imamo dva „suzdržana“ i jedan „protiv“.

10 glasova „za“, dakle mi smo dobili potporu za žurni postupak.

U žurnom postupku amandmana nema. Amandmani se ne ulažu i ja sad otvaram raspravu i o Prijedlogu zakona.

Tko želi riječ?

Gospođa Majkić, izvolite.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Dakle, moj komentar na ovaj zakon ide u pravcu da u ovoj zemlji je previše zakona koji se donose na ovaj način, brzo, nesistematično, nesveobuhvatno, nego nabrzinu i snose se posljedice stalno. Imamo mnogo zakona ... koji su teško primjenjivi, pa i ovaj zakon bi mogao da se svrsta u tu grupu, jer ga je veoma teško primijeniti, jer nedostaju mu neki osnovni elementi.

Prvo, vidi se da je zakon rađen nabrzinu, pa je u samom njegovom nazivu 'Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o slobodi pristupa informacijama' izostavljeno u BiH, s obzirom da imamo i entitetske zakone. Onda mislim da ovdje u samom naslovu izostaviti zemlju na koju se to odnosi djeluje nesmotreno toliko da previše je ovo značajan zakon za takvu nesmotrenost.

Druga stvar koja je još važnija: u predloženom zakonu nije utvrđeno ko je nadležan da vrši nadzor nad sprovođenjem ovog zakona, na koji način će se ove surove kazne koje su napisane (u Hrvatskoj je 27.000 za javnu ustanovu ili pravno lice, a znamo koliki je standard Hrvatske, a i u BiH je ovo približno) za fizičko lice to je do 10.000. To su vrlo visoki iznosi u odnosu na BiH.

Dakle, mislim da ovaj zakon nema utvrđenu dvostепенost u radu, a postojeći postupak za ostvarivanje prava na slobodu pristupa informacijama provodi se u skladu sa Zakonom o upravnom postupku („Službeni glasnik 29/02 i 12/04), a samim tim i zaštita prava stranaka, odnosno podnosioca zahtjeva za pristup informacija. Takođe, Zakonom o slobodi pristupa informacija u BiH ostavljena je mogućnost podnosiocu zahtjeva da zaštiti svoja prava, zaštitu svojih prava ostvaruje podnošenjem pravnog lijeka nadležnom organu uprave i sudu, u skladu sa članom 23. stav 2. Zakona.

S obzirom da je to mali zakon, s obzirom da mu treba pokloniti dužnu pažnju, SNSD u Klubu delegata srpskog naroda neće podržati ovaj zakon.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa gospođi Majkić.

Želi li još netko riječ? Zaključujem raspravu ako nitko ne želi riječ.

Stavljam na izjašnjavanje prijedlog ovoga zakona o žurnom postupku, dakle kako ga je obrazložio ovlašteni predlagatelj i kako smo ga primili.

Tko je „za“? Četiri glasa „za“.

Tko je „protiv“? Šest.

Tko je „suzdržan“? Tri su „suzdržana“.

Ovaj zakon nije prošao.

Prelazimo na točku 5.

Ad. 5. Zahtjev Zastupničkog doma za razmatranje Prijedloga zakona o dopuni Zakona o plaćama i naknadama u institucijama BiH po žurnom postupku

ILIJA FILIPOVIĆ:

Također, sukladno članku 122. Poslovnika Doma naroda, predlagatelj ovoga prijedloga zakona je Zastupnički dom. Mi se sukladno ovom zahtjevu možemo odlučiti nakon provedene rasprave.

Ja ću, prije nego što otvorim raspravu, pitati ima li netko iz Vijeća ministara tko želi dati kraći uvod ..., iz Zastupničkog doma, ispričavam se, jer to je došlo iz Zastupničkog doma, vrlo kratko, vrlo kratko. Riječ je o Prijedlogu zakona koji zaustavlja povećanje osnovice za korisnike državnog proračuna do određene razine u koju su uključeni i zastupnici i ministri do koeficijenta 4 i preko 4. Neće biti rasta, neće biti rasta osnovice, kako to zovemo, dakle zaustavlja se rast plaća onima koji imaju visoke koeficijente.

Ja otvaram raspravu o proceduri. Tko želi o proceduri riječ? Zaključujem raspravu.

Stavljam na izjašnjavanje da ovaj prijedlog zakona prihvatimo po žurnom ... postupku.

Tko je „za“?

Konstatiram da smo jednoglasno prihvatili proceduru da ovaj zakon donesemo po žurnom postupku, dakle bez ulaganja amandmana.

Otvaram raspravu. Želi li netko riječ?

Gospodin Rajić, izvolite.

BOŽO RAJIĆ:

Hvala, gospođine predsjedavajući. Pozdravljam sve kolegice i kolege, sve nazočne na ovom zasjedanju danas.

Pa, imam potrebu da se kao član Zajedničkog administrativnog povjerenstva Parlamentarne skupštine BiH očitujem o ovoj inicijativi za izmjene i dopune Zakona o plaćama korisnika državnog proračuna iz razloga što smo svjedoci da je zadnjih mjeseci bilo snažnog pritiska javnosti i prema tom povjerenstvu i prema Parlamentu kao cjelini da se poduzmu neke mjere koje bi pokazale da Parlament, Vijeće ministara, Predsjedništvo i druge institucije državne službe imaju osjećaj solidarnosti sa narodom u zemlji koji žive.

Mi smo u tom smislu, želim samo da se ta informacija upotpuni, u tom smislu je Zajedničko povjerenstvo za administrativne poslove uputilo zahtjev Vijeću ministara da donese cjelovit program mjera borbe protiv posljedica ekonomske krize, odnosno mjera recesije u BiH koje će uključiti mjere štednje, naravno, a u okviru tih mjera štednje i mjere korigiranja primanja svih korisnika državnog proračuna, što ne znači linearno da trebaju svi biti obuhvaćeni, ali sve kategorije bi trebale biti obuhvaćene. Nažalost, do danas nismo dobili nikakvu povratnu informaciju da li je Vijeće ministara učinilo nešto na tom jednom generalnom projektu, osim ovoga. Ovo pozdravljam i ovo što je došlo dovde, mi ćemo to, evo uvjeren sam, danas jednoglasno i prihvatiti na ovome domu. Mi ćemo sigurno u Zajedničkom povjerenstvu za administrativne poslove oba doma Parlamentarne skupštine poduzeti daljnje korake koji se tiču prava zastupnika.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine Rajiću.

Te inicijative na Zajedničkom administrativnom povjerenstvu su već krenule, mi smo ih samo izglasovali, vjerujem da ćemo ih dovesti do kraja.

Želi li još netko riječ? Zaključujem raspravu.

Stavljam na izjašnjavaње Prijedlog zakona.

Tko je „za“ ovakav Prijedlog zakona o dopuni Zakona o plaćama?

Ima li netko „protiv“, „suzdržan“?

Konstatiram da smo jednoglasno prihvatili predloženi Prijedlog zakona o dopuni Zakona o plaćama i naknadama u institucijama BiH po žurnome postupku.

Prelazimo na točku 6., to je:

Ad. 6. Prijedlog zakona o dopuni Zakona o carinskoj tarifi BiH (drugo čitanje), predlagatelj: Vijeće ministara BiH

ILIJA FILIPOVIĆ:

Vi ste dobili Izvješće mjerodavnog povjerenstva i povjerenstvo je prihvatilo Prijedlog zakona s jednim amandmanom. Zastupnički dom je također prihvatio Prijedlog zakona s identičnim tekstom amandmana.

Sada dajem riječ predlagatelju Prijedloga zakona, ukoliko je prisutan i želi riječ. Izvolite, ministar Zirojević. Izvolite.

MLADEN ZIROJEVIĆ:

Poštovani gospodine predsjedavajući, uvaženi poslanici, kolege ministri, dame i gospodo, kao što znate, osnovni razlog za donošenje ovog zakona jeste potreba da se našim prerađivačima šećera obezbijede isti ili približno isti uslovi kao što ih imaju oni u zemlji u okruženju, prije svega. Situacija je takva da BiH nema dovoljno šećera i šećerne trske neophodne za proizvodnju rafinisanog šećera, te naši prerađivači moraju te potrebe, odnosno tu količinu robe, a riječ je otprilike 160.000 tona godišnje, u zadnje tri godine to se ponavlja, potražiti u zemljama CEFTA-e gdje je isto takva situacija, nema dovoljno ove vrste robe, ili u zemljama EU i trećim zemljama, s kojim BiH nema potpisan Sporazum o slobodnoj trgovini.

Ako se naši prerađivači odluče nabaviti taj šećer u zemljama s kojim BiH nema Sporazum o slobodnoj trgovini, unos te vrste robe podrazumijeva naplatu carine u visini od 10% i 1% carinskog evidentiranja. Otprilike, ista situacija ukoliko se pokuša ta vrsta robe nabaviti iz EU, jer Sporazum o stabilizaciji, odnosno Privremeni sporazum ne predviđa bilo kakve koncesije za tu vrstu robe. Znači, isto se plaća carina u visini od 10%. E sad, možete zamisliti, u takvoj situaciji naši domaći proizvođači ako za repromaterijal, za sirovinu, moraju platiti 10% carine, a bilo ko iz BiH može otići u bilo koju zemlju CEFTA-e i naručiti i uvesti bilo koju količinu šećera i pri tom ne platiti niti jedne marke uvedenih dadžbina?!

Zakon je vrlo kratak, jasan, u skladu je sa propisima EU. Ovo što mi predlažemo radi EU, ovo je riječ o milionama tona šećera, šećerne trske koja Evropa uvozi iz Indije. Ovo isto radi i susjedna Hrvatska kako bi povremeno stimulisala svoje prerađivače šećera iako ima razvijenu preradu šećera i šećerne repe.

Bitno je napomenuti i to da roba koja se uveze na ovaj način, to je kvota ... povoljni tarifni postupak je pod carinskim nadzorom. Uprava za indirektno oporezivanje ima kvalitetan sistem, informacioni sistem koji prati sve ove količine uvezene robe, ne samo šećera već sve ove ostale vrste roba koje se uvoze na ovaj način. Dakle, prilikom ulaska u carinsko područje BiH, roba se stavlja pod carinski nadzor, upućuje u određenu carinsku ispostavu. Za nju se prilikom ulaska u granično područje BiH podnosi garancija poslovne banke u visini obračunatog duga. U određenoj carinskoj ispostavi, ona se razdužuje na način da Uprava za indirektno konstatuje da je ona upotrijebljena na način za koji je uvezena, odnosno proizvodnju. Ako dođe do kakvih manipulacija i neovlaštenog raspolaganja robom, automatski se naplaćuje carinski dug iz garancije poslovne banke.

To je otprilike ovo što sam ja kratko htio reći vezano za ovaj kratak zakon, zaista je valjano obrazloženje. Svima je jasno da su naši proizvođači u nepovoljnom položaju. Riječ je dakle o 50.000 tona kvoti, to je tek trećina potrebe BiH za ovom vrstom robom, tako da predlažem da usvojite ovaj zakon.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa ministru, gospodinu Zirojeviću.

Ima li potrebe gopoda Alma Čolo u ime Povjerenstva reći nešto?

ALMA ČOLO
/nije uključen mikrofon/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa. Dakle, primili smo Izvješće. Nemate ništa dodati.

Ja otvaram raspravu o ovom prijedlogu zakona.
Gospodin Šaraba, izvolite.

SLOBODAN ŠARABA:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Dakle, onako kako je rekao ministar, ovaj zakon je kratak i jasan i ja mislim da iz teksta zakona jasno proizilazi da ga ne treba usvojiti i da ga treba odbaciti. Koji su razlozi za to? Ja sam u zadnjih 15-tak dana u novinama se načitao i načitao jako puno tekstova vezanih za ovaj zakon i za činjenicu da će se usvajanjem ovoga zakona Rafineriji šećera iz Brčkog, koja se zove Studen-Agran, omogućiti da ostvari korist, naravno, mimo važećih propisa, u iznosu od 6 miliona maraka, ako je to zaista tačno, a ja hoću da vjerujem da je to zaista tačno. Slušajući sve razne priče koje su se nadogradile na ovo, onda ja pozivam svoje uvažene kolege iz SNSD-a da ne glasamo za ovaj zakon i na taj način da omogućimo da taj novac dođe u budžet BiH i naravno RS-a.

Zahvaljujem.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.
Ministar Zirojević ima potrebu reagirati. Izvolite.

MLADEN ZIROJEVIĆ:

Namjerno se u svom prvom obraćanju nisam osvrtao na te medijske špekulacije da se ovdje radi o tome da se nekom hoće pomoći, izaći u susret na taj način, a to apsolutno nije tačno što ste Vi rekli. Naime kvota kad se raspiše, odnosno odobri određena kvota, provoz robe bilo koje vrste, Uprava za indirektno oporezivanje ima u svom serveru podatke za ukupnu količinu robe koja se uveze po tom osnovu. I bilo koji proizvođač šećera, koji se prvi obrati sa zahtjevom, skida određenu količinu. Kako se onda samo jednom može uvozniku odobriti taj, ovdje, tarifni postotak. To je do sada bio slučaj samo sa ASA autom, odnosno Preventom, i nije bilo ovako burnih reakcija, ne znam šta je razlog ovdje. Znači, bilo koja šećerana da se obrati, skida određenu količinu dok se ona u potpunosti ne iskoristi. Tako je i sa mesom. I sad odjednom špekulacije kao nekome se izlazi u susret, odnosno jednom privrednom subjektu i taj će ostvariti ekstra profit. Apsolutno netačno.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa gospodine Zirojeviću.
Samo malo. Replika, gospodin Šaraba; diskusija, gospodin Ljubičić.

SLOBODAN ŠARABA:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Dakle, uvaženi i cijenjeni ministre, vrijeme će pokazati, dakle ostajemo da vidimo. Naravno, srećaćemo se ovdje i vidjećemo ko je u pravu.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Ispričavam se gospodinu Ljubičiću, neka malo sačeka, gospodin Adem Ibrahimpašić je prije tražio riječ, pa onda gospodin Ljubičić.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Evo, od početka oko ovog ima nekih kontraverzija, tamo-amo. Radi se o nedefiranom šećeru i šećernoj trski. Šećer iz šećerne trske znatno je jeftiniji nego šećer iz šećerne repe. Ljudi su kod nas napravili tu rafineriju, ja mislim da su dobro uradili i zašto da im ne puhnemo malo u jedra, usvojimo o čemu govorimo. Šta ima loše ako će oni zaraditi? Šta ima loše? Dakle, ne možemo ne reagirati kao, šta ja znam, on ... pa mu ne treba dati da zaradi. Oni počinju s tim raditi i mislim da je dobro da im damo. Na kraju krajeva, ovo je kontingent i Evropa ima carinu na ovakav šećer od 10%, ali isto tako daje kontingente nekim zemljama kojim ona misli da treba dati. Zbog toga sam ja – prvi je put, ljudi počinju raditi – dajte ljudi da glasamo da im, eto, puhnemo u jedra. Kako se ti smiješ, jeste, a zašto ne?!

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Gospodin Ljubičić, izvolite.

DRAGO LJUBIČIĆ:

Gospodine predsjedavajući, gospodo predsjedavajući, kolegice i kolege delegati i gospodo ministri, ostali uvaženi gosti, ja ću kratko. Meni je dovoljno obrazloženje resornog ministra i reći ću samo kratko da će delegati SNSD-a u Klubu Srba podržati ovaj zakon. Ne bih ulazio u bilo kakve komentare, ne bih ulazio u bilo kakve špekulacije po štampi, znači za mene je dovoljno ovo obrazloženje.

Hvala lijepo.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Prerano nam je još voditi kampanju i daleko su izbori.

Želi li još netko riječ o ovoj točki dnevnog reda? Zaključujem raspravu.

Stavljam na izjašnjavanje Prijedlog zakona o dopuni Zakona o carinskoj tarifi BiH.

Tko je „za“?

Tko je „protiv“?

„Suzdržan“?

Dakle, s jednim glasom „protiv“, prihvatili smo Prijedlog zakona o dopuni Zakona o carinskoj tarifi BiH.

Prelazimo na točku 7. Prijedlog zakona o zrakoplovstvu BiH (drugo čitanje), predlagatelj: Vijeće ministara BiH

Upozorava me tajnik da smo imali jedan zaključak Povjerenstva uz ovu točku koju smo izglasali pa prije rasprave o točki 7. da se izjasnimo o zaključku Povjerenstva.

Tko je „za“ Prijedlog zaključka Povjerenstva?

Molim vas, ima li netko „protiv“?

Na identičan način, dakle s jednim glasom „protiv“, prihvatili smo i Prijedlog zaključka Povjerenstva.

Prelazimo, dakle na točku 7., to je:

Ad. 7. Prijedlog zakona o zrakoplovstvu Bosne i Hercegovine (drugo čitanje), predlagatelj: Vijeće ministara.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Povjerenstvo je, razmatrajući Prijedlog zakona, prihvatilo 27 amandmana. Zastupnički dom je prihvatio Prijedlog zakona s identičnim amandmanima u istoj količini, dakle s 27 amandmana.

Ja bih dao riječ predsjedateljici Povjerenstva gospođi Čolo da nas uvede u priču. Izvolite.

ALMA ČOLO:

Zahvaljujem, predsjedavajući.

Dobili ste Izvještaj Komisije za vanjsku i trgovinsku politiku, carine, saobraćaj i komunikacije koja je razmatrala ovaj zakon u drugoj komisijskoj fazi 15. 4. 2009. godine. Amandmane na zakon su uložili gospodin Zoran Koprivica i gospodin Rudo Vidović. Komisija je detaljno razmotrila podnesene amandmane i podržala je svih 27 amandmana. Konstatovali smo da je zakon, i to je ... jedan od amandmana, ... usaglašen sa Čikaškom konvencijom, standardima, preporučenom praksom i procedurama izdatim u skladu sa ovom konvencijom, kao i propisima EU koji su sadržani u Multilateralnom sporazumu o osnivanju Zajedničke evropske zrakoplovne oblasti. Mislimo da će ovaj zakon unaprijediti oblast kontrole zračnog prometa iznad BiH i predlažemo Domu da podrži ovaj zakon, jer je zakon prošao proceduru i u Predstavničkom domu ovog parlamenta.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa gospođi Čolo.

Ja otvaram raspravu i pitam tko želi riječ?

Gospodin Rudo Vidović, izvolite.

RUDO VIDOVIĆ:

Zahvaljujem, gospodine predsjedatelju. Naravno, pozdravljam kolegice i kolege zastupnike, predstavnike Vijeća ministara.

Naravno, imam potrebu da i kao član nadležnog povjerenstva koji je sudjelovao, evo, u raspravi i u komisijskoj fazi, dakle u fazi povjerenstva kod ovog zakona i, evo, i kao jedan od zastupnika koji je uložio određene amandmane i, naravno, nakon svih tih rasprava, kao jedan od ljudi koji je podržao dakle Izvješće ovog povjerenstva. Ali ono šta smatram važnim da kažem šta je mene motiviralo da uložim amandmane koje nisam obnovio na Domu, ali smatram da zaslužuju pozornost, da kažem jedan glavni razlog šta je zapravo mene rukovodilo i sa čime mislim da bi se ovaj zakon popravio, a sve u cilju, je li, zaživaljanja ovog zakona koji je potreban BiH.

O tome smo puno čuli, službeni predlagatelj je uvažio dosta tih primjedbi, dakle i stručnih i nadležnih institucija i europske standarde, naravno i postojeća naša zakonska rješenja, ali ono što je meni zapalo u oči je zapravo definiranje mandata generalnog direktora i zamjenika generalnih direktora, dakle koji moraju biti iz tri konstitutivna naroda. Ja sam dobio obrazloženje od pravnika koji tumače da je sukladno Zakonu o državnoj službi, a u zakonu je rečeno da su to državni službenici. Za mene je nelogično da tako važna direkcija, dakle Direkcija zrakoplovstva BiH može imati generalnog direktora i dva zamjenika narednih 25 godina, dakle desetine godina. Ja sam svoj amandman uložio u tom pravcu da se u članku 10. ograniči mandat na četiri godine, pošto je logično za takve direkcije. Ovaj amandman naravno nije prošao na Povjerenstvu, i ja, ne dovodeći u pitanje, je li, dakle donošenje ovog zakona, preglasovan sam, nisam ga danas ponovo uložio, ali smatram, evo, potrebnim da to iznesem ovdje na Parlamentu kao važno. Vrijeme će pokazati da se može dogoditi da u toj direkciji neko bude izabran u narednih 20 godina i ovaj će mu zakon pružiti mogućnost, čak i više, je li, do mirovine, pružiti mogućnost da to obnaša, ... moguće rješenje o načinu izbora, a to može zapravo dovesti i u situaciji kad se mora voditi o nacionalnoj strukturi da neko iz jednog naroda, koji bude izabran na tu funkciju, ostane duži niz godina.

Evo, dakle ja sam osjetio, a druga obrazloženja za druge amandmane od kojih sam ja odustao, naravno ne želim danas govoriti. Oni su uvaženi kao takvi i u identičnom tekstu naravno da ću ja podržati, ne dovodeći u pitanje ovaj zakon, ali osjetio sam potrebu da kažem, evo i svoje razloge.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine Vidoviću.

Dakle, ja ću reći još jednu konstataciju. Dakle, i pored tako velikog broja amandmana, mi smo dobili jedan konzistentan Prijedlog zakona. Volio bih, dobro je za ovu informaciju što smo je primili, vjerujem da će ona poslužiti u budućim izmjenama i dopunama i vjerojatno nema idealnog zakona, jer neće ni ovaj doživjeti svoj kraj da ne bude mijenjan nekoliko puta, to je otprilike naša praksa. Dobro je da ste nas upozorili i da se ne iscrpljujemo na amandmanima koje nismo obnavljali, koji su pali u komisijskoj fazi.

Za riječ se javio gospodin Koprivica. Izvolite.

ZORAN KOPRIVICA:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Ja ću samo kratko, da ne ponavljam ono što smo već čuli kada je riječ o ovom zakonu. Kao što je poznato, Vijeće ministara je na 94. sjednici, održanoj oktobra 2005. godine, usvojilo Strategiju razvoju sistema za upravljanje vazdušnim saobraćajem u BiH i realizacijom te Strategije treba da se obezbijedi potpuno preuzimanje kontrole letenja u vazdušnom prostoru iznad BiH od strane institucija BiH i prestanak potrebe angažovanja agencija za pružanje usluga i kontrola letenja susjednih država, Hrvatske, Srbije itd. Ne bih komentarisao dalje sve ovo što smo čuli ili ponovljao što smo čuli od strane predsjednice Komisije, odnosno gospodina Vidovića. Amandmani koji su usvojeni na sjednici Predstavničkog doma takođe su predmet našeg današnjeg odlučivanja. U istovjetnom tekstu predlažem da prihvatimo te amandmane, odnosno Izvještaj Komisije i da dobijemo konačno ovaj zakon.

Toliko, zahvaljujem.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala vam lijepa.

Želi li još netko riječ? Zaključujem raspravu.

Stavljam na izjašnjavanje Prijedlog zakona o zrakoplovstvu, s amandmanima koji su sastavni dio ovog teksta. Identičan je onom usvojenom u Zastupničkom domu.

Tko je „za“?

Ima li netko „protiv“?

„Suzdržan“?

Dakle, konstatiram da smo s jednim glasom „protiv“ i s 12 glasova „za“ prihvatili Prijedlog zakona o zrakoplovstvu BiH.

Prelazimo na točku 8.

Ad. 8. Prijedlog zakona o Agenciji za pružanje usluga u zračnoj plovidbi (drugo čitanje), predlagatelj: Vijeće ministara BiH

ILIJA FILIPOVIĆ:

Povjerenstvo je prihvatilo Prijedlog zakona s 10 amandmana i predlaže Zastupničkom domu usvajanje ovog zakona, s predloženim amandmanima i jednim zaključkom. Upozoravam vas da je Zastupnički dom prihvatio ovaj zakon sa sedam amandmana i da ćemo prihvaćanjem Izvješća našega povjerenstva morati imenovati Povjerenstvo za usuglašavanje ova dva teksta.

Želi li gospođa Čolo riječ?

Izvolite.

ALMA ČOLO:

Pa, ne znam da li ima potrebe. Mi smo također na istoj sjednici kada smo razmatrali Prijedlog zakona o zrakoplovstvu razmatrali i Prijedlog zakona o Agenciji za pružanje usluga u zračnoj plovidbi. Imali smo amandmane gospođe Dušanke Majkić, Zorana Koprivice i

gospodina Vidovića. Svjesni smo da Predstavnički dom nije usvojio sve ove amandmane, ali u prisustvu predlagača zakona smo usaglasili ova tri dodatna amandmana, tako da je usvojeno ukupno 10 amandmana. Predstavnik predlagača je uz određene transformacije predloženih amandmana pristao da oni budu prihvaćeni kao amandmani Komisije i postanu sastavni dio zakona. Želim napomenuti da se ovim zakonom u stvari provodi Strategija Vijeća ministara BiH o upravljanju zračnim prometom BiH. I, BiH koja trenutno za pružanje usluga u zračnoj plovidbi Srbiji i Hrvatskoj plaća oko dvije trećine ukupno realiziranih sredstava, 19 miliona maraka godišnje, inkasirala bi kompletan iznos od 30 miliona maraka u Budžet BiH i smatramo da je donošenje ovog zakona jedan pozitivan pomak u implementaciji Zakona o civilnom vazduhoplovstvu u BiH.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa gospođi Čolo.

Želi li još netko riječ? Zaključujem raspravu.

Predlažem da pristupimo izjašnjavaњу i o Prijedlogu zakona o Agenciji za pružanje usluga u zračnoj plovidbi.

Tko je „za“?

Ima li „protiv“ netko? Jedan glas „protiv“.

„Suzdržanih“ nema.

Dakle, konstatiram da smo prihvatili Prijedlog zakona o Agenciji u pružanju usluga u zračnoj plovidbi.

Imamo također ovaj jedan zaključak:

'Dom naroda zahtijeva urgentno pristupanje realizaciji zaključaka Vijeća ministara sa 60. sjednice, održane 25. rujna 2008. godine, koji su doneseni uz Prijedlog zakona o Agenciji za pružanje usluga u zračnoj plovidbi, a najkasnije u roku od 60 dana od donošenja zakona.'

Dakle, to je Prijedlog zaključka Povjerenstva.

Tko je „za“ ovakav prijedlog zaključka? Molim da se izjasnimo.

Tko je „protiv“?

„Suzdržan“?

Dakle, konstatiram da smo s jednim glasom „protiv“ prihvatili i Prijedlog zaključka.

Kako smo prihvatili i ovaj zakon, čestitao bih svima onima koji su radili na prijedlogu i jednog i drugog zakona, na dobro urađenom poslu, jer smo prvi puta dobili u BiH ovakve zakone, a kako imamo različite tekstove, tekst Zastupničkog i našeg Zakona o Agenciji, ja imam ovdje kandidata iz reda hrvatskog i reda srpskog naroda. Molim kandidata iz reda bošnjačkog naroda za usuglašavanje.

HAZIM RANČIĆ:

Gospodin Ibrahimpašić Adem.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Gospodin Adem Ibrahimpašić. Gospodin Rudo Vidović je iz reda hrvatskog naroda, ... tako je na Klubu dogovoreno, a dogovoreno i sa gospodinom Rudom, i gospodin Zoran Koprivica, dobio sam dojavu da je to utvrđeno na Klubu srpskog naroda. Dakle, konstatiram da

je naše Povjerenstvo za usuglašavanje različitosti tekstova: gospodin Adem Ibrahimpašić iz reda bošnjačkog, gospodin Rudo Vidović iz reda hrvatskog i gospodin Zoran Koprivica iz reda srpskog naroda.

Time smo zaključili točku 8. dnevnog reda.

Prelazimo na točku devet, to je:

Ad. 9. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o ministarstvima i drugim tijelima uprave BiH (drugo čitanje), predlagatelj: Vijeće ministara BiH

ILIJA FILIPOVIĆ:

Dobili ste Izvješće Ustavnopravnog povjerenstva. Povjerenstvo je prihvatilo Prijedlog zakona u predloženom tekstu i Zastupnički dom je također u predloženom tekstu prihvatio Prijedlog zakona.

Ima li potrebe, predsjedatelju Ustavnopravnog povjerenstva, reći nešto? Nema. Predlagatelj zakona? Nema.

Ja otvaram raspravu. Pitam zastupnike želi li netko riječ? Zaključujem raspravu.

Stavljam na glasovanje Prijedlog zakona o ministarstvima i drugim tijelima uprave BiH.

Tko je „za“?

Konstatiram da se i oporba priključila. Jednoglasno smo prihvatili Prijedlog zakona.

Dakle, gospođa Dušanka Majkić moli stanku od 15 minuta. Stanka 15 minuta. Hoćemo li konstatirati, točno 15 do 1h smo u dvorani, početak ćemo raditi.

Hvala lijepa.

/PAUZA/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Probili smo vrijeme za stanku. Stanku je tražila gospođa Majkić, objasniti će razloge stanke. Izvolite.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Evo, ja želim samo da kažem da sam stanku tražila zbog konsultacija vezano za jednu od narednih tačaka, tako da završili smo konsultacije i možemo pristupiti glasanju za tu tačku.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Dakle, idemo na točku 10.

Ad. 10. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o državnoj službi u institucijama BiH (drugo čitanje), predlagatelj: Vijeće ministara BiH

ILIJA FILIPOVIĆ:

U drugom čitanju vodimo raspravu o amandmanima. Dobili ste Izvješće Ustavnopravnog povjerenstva. Ja ne znam ... gospodina Jovića nema, ima li netko iz službe da pozove gospodina Jovića u dvoranu. Malo ćemo ga sačekati. Nema gospodina Jovića. Nastavit ću ja s radom.

Zastupnički dom je usvojio ovaj zakon s 12 amandmana. Mi imamo na Ustavnopravnom povjerenstvu prihvaćeno, jer je profesor Neimarlija podnio 12 amandmana na Prijedlog zakona, imamo dva obnovljena amandmana gospodina Zorana Koprivice. Gospodin Neimarlija je također, dakle u podsjetniku je pogreška ali vidio sam da su u materijalima, dakle on ima također obnovljeni. Možda da čujemo predlagatelje amandmana: gospodina Neimarliju, prvo, pa gospodina Koprivicu.

Izvolite, profesore Neimarlija.

HILMO NEIMARLIJA:

Dakle, amandmani koje sam ja predložio identični su sa amandmanima koji su usvojeni u Predstavničkom domu, zapravo s njima ovaj zakon dobiva identičan oblik onome u kojemu je usvojen u Predstavničkom domu i ja pozivam kolege da prihvate ove moje amandmane i da tako izbjegnemo i sve dodatne procedure.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Gospodin Koprivica: dva obnovljena amandmana.

ZORAN KOPRIVICA:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Evo, kao što smo čuli, u dosadašnjoj proceduri donošenja zakona o izmjenama i dopunama Zakona o državnoj službi u institucijama BiH, Predstavnički dom je usvojio pomenute amandmane gospodina Neimarlije i oni su predmet razmatranja na ovoj našoj današnjoj sjednici, a Ustavnopravna komisija Doma naroda nije prihvatila dva amandmana koja sam ja uložio na ovaj zakon.

Ja ovom prilikom obavještavam prisutne da od drugog amandmana koji se tiče ocjene rada, kaže: 'Ukoliko za vrijeme ukupnog trajanja zaposlenja dva puta ocjena rada bude negativna, državni službenik i rukovodeći državni službenik se razrješava dužnosti', ja odustajem od tog amandmana, ali ostajem kod ovog prvog amandmana koji glasi: 'U članu 3.' gdje se govori o izuzeću u primjeni, 'u stavu (2) se iza riječi *sekretari domova i sekretar Zajedničke službe Parlamentarne skupštine BiH* dodaje zarez i riječi *generalni sekretar Savjeta ministara, generalni sekretar Predsjedništva, sekretari ministarstava i pomoćnici ministarstava i direktora kancelarija direkcija i agencija, postupak izbora, mandat, te sve ostale potrebne pojedinosti*

vezane za radni angažman i status prava i obaveza lica navedenih u stavu (2) utvrdit će se drugim aktima. Ostali tekst zakona se usklađuje sa naprijed navedenim!

Kada sam predložio ovaj amandman, prije svega mislio sam na sljedeće. Prvim amandmanom se pored izuzeća u primjeni Zakona o državnoj službi na sekretare domova i Zajedničke službe Parlamentarne skupštine BiH (oni se biraju svake četiri godine i ne spadaju kao takvi u državne službenike već imenovane funkcionere) dodaje da se ovim zakonom ne regulišu izbor, prava i obaveze generalnih sekretara Savjeta ministara i Predsjedništva, sekretara ministarstava i pomoćnika.

Naime, naprijed navedena lica su do sada rangirana u rukovodeće državne službenike i nisu birani na mandatni period. Uvođenjem mandata i na navedene funkcije uspostavio bi se princip odgovornosti, odnosno i navedena lica bi bila imenovana kao i članovi Predsjedništva, odnosno Savjeta ministara, odnosno ministri. Nemoguće je imati efikasnu državnu službu sa uvijek istim rukovodećim licima koja po postojećem zakonu, kada su jednom imenovana, tu ostaju bez ograničenja. Tako imamo apsurdnu situaciju da ministar ima pomoćnike i sekretare koje je zatekao i ni na koji način ne može uticati na njihov izbor ili na njihov rad. I nije slučajno da pojedinci na osnovu toga i komentarišu: ministri dolaze i odlaze, a mi ostajemo. U takvom ambijentu, kada su svjesni da imaju stalni posao i da ne zavise od mandata i reizbora, pojedini sekretari i pomoćnici se i ne trude da pruže maksimum u svom svakodnevnom angažmanu, svjesni male vjerovatnoće sankcije. Ministrima su Zakonom o državnoj službi tako svezane ruke, jednostavno ne mogu birati svoje saradnike, kako onda da vode ministarstva.

Znači, ovim amandmanom se pruža mogućnost da Vijeće ministara svojim aktima i drugim aktima riješi način izbora, mandat, prava i odgovornosti navedenih lica.

Od Amandmana II. sam, kao što sam maloprije rekao, odustao, te predlažem Domu da se izjasni po Amandmanu I. Mislim da on u potpunosti ima svoj smisao i svoje opravdanje i predlažem delegatima da isti amandman prihvate.

Zahvaljujem.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Evo, čuli smo i profesora Neimarliju i gospodina Koprivicu. Dakle, da konstatiram samo. Dakle, vi ostajete pri Amandmanu I. a povlačite Amandman II.

Ja otvaram dalje raspravu. Tko želi riječ?
Gospodin Rajić, izvolite.

BOŽO RAJIĆ:

Hvala, gospodine predsjedavajući.

Ja sam pomalo razočaran ne samo u ovoj točki nego i u nekim drugim točkama kad vidim stajališta nadležnih povjerenstava ovoga doma pa i zajedničkih povjerenstava. Vrlo nedosljedno se odnosimo prema točkama dnevnog reda i nemamo kriterija. U jednom slučaju prihvaćamo amandmane, a u drugom slučaju odbijamo. Ja sam zaista iznenađen da nitko nije vidio političke razloge da se razmotri i prihvati ovaj amandman kolege Koprivice.

Nama je poznata struktura, nazvana popularno alijansom, nametnula stanje u zemlji u kojoj se politička volja biračkog tijela nikada ne može materijalizirati. Mi smo dovedeni u situaciju da Zakonom o državnim službenicima i još jednim drugim koji nam veže ruke, koji se zove Zakon o javnim nabavkama, smo paralizirali život i onemogućili da se preuzme politička odgovornost za vođenje najvažnijih poslova u državi i za budućnost ljudi koji žive u ovoj zemlji, a oduzeta na takav način što smo proglasili svetim kravama i nedodirljivim tzv. kategoriju državnih službenika koji su nesmjernjivi i vi možete promijeniti desetak ministara u Vijeću ministara ili po nekoliko ministara u drugim vladama koje postoje u ovoj zemlji, sve drugo je nedodirljivo, i onda vam postojeći aparat diktira sve uvjete i oni su vječni kao što je u prethodnoj točki govorio gospodin Rudo i još neko spominjao, Rudo Vidović spominjao to da su te kategorije nedodirljive, pa ćemo birati ljude sa doživotnim mandatom. To me podsjeća na jednoga vođu jedne zemlje kojega smo zapamtili svi, koji je bio doživotno, pa čak, i posthumno bio je predsjednik svima nama.

Dakle, ja se zalažem da se podrži ovaj amandman gospodina Koprivice i da se izvrši intervencija u Zakonu o državnoj službi, kako bi političke strukture, koje dobiju mandat za vođenje posla u ovoj zemlji, mogle intervenirati i da okruženje u kojem rade, vlade i entiteta i županija i BiH, konačno preuzmu političku odgovornost sa kadrom koji odgovara njihovim političkim projektima.

Hvala vam.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa gospodinu Rajiću.

Tko želi dalje riječ?

Gospodin Rudo Vidović, izvolite.

RUDO VIDOVIĆ:

Zahvaljujem, gospodine predsjedatelju.

Dakle, na tragu ovog što je rekao uvaženi kolega Božo Rajić, a vezano je za izjašnjenje Ustavno-pravnog povjerenstva koje nije podržalo ove amandmane. S obzirom da ovdje sjede predstavnici Vijeća ministara koji poznaju ovu problematiku, ja bih zamolio nekog, mislim da je to ministar pravde ili nekog drugog – pojašnjenje, jer pojašnjenja koja smo imali kod određenja Ustavno-pravnog povjerenstva se zapravo nisu slagala sa razmišljanjem koje u ovom trenutku, evo, ovdje ih ja iznosim, a na tragu je onog maloprije što sam govorio za jednu od direkcija. Pa evo, molio bih u ovom trenutku, dakle s obzirom da se obnavlja amandman, predstavnika nadležnog ministarstva, evo, da li je ovakav mogući amandman prihvatljiv i zapravo da li će on zadirati u ono što je nama rečeno da ne bi bilo prihvatljivo za funkcioniranje državne uprave kad smo se odlučivali kod Ustavno-pravnog povjerenstva.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Iscrpit ćemo želje zastupnika za raspravu, a onda će, ako ocijeni potrebnim, uvaženi ministar pravde dobiti riječ.

Tko želi dalje riječ?

Osjeća li potrebu gospodin Čolak? Izvolite.

BARIŠA ČOLAK:

Gospodine predsjedatelju, cijenjene izaslanice i izaslanici Doma naroda, ma evo, mi smo pokušali uistinu ovim zakonom, po mom dubokom uvjerenju, u dobroj mjeri popraviti rad državne službe. Koliko smo uspjeli ili nismo, evo na vama kao i na zastupnicima Zastupničkog doma je da to ocijene.

Ja ne mogu ulaziti sada u ocjenu je li se može intervenirati tamo gdje je postojeća izmjena, sadašnja dakle nije intervenirala. Ja sam takvo obrazloženje dobio na Zastupničkom domu. To prepuštam vama, odnosno, dakle vama izaslanicima. Ja vam mogu kazati da smo se mi bavili ovim pitanjima i upravo ovim amandmanima koje je gospodin Koprivica predložio nekoliko puta na sjednici Vijeća i cijenili smo da bi trebalo ići malo dublje u izmjene i dopune ovoga zakona. Međutim, naprosto, kroz izradu samog zakona, kroz sučeljavanja mišljenja, procijenili smo da je realno da u ovom trenutku se može dostići ovaj stupanj koji smo dosegli. Ja znam da je jedan znatan broj ovih primjedbi, odnosno, popravaka ili amandmana u Zastupničkom domu prihvaćen, čak jedna promjena za koju smo mi cijenili da bi je bilo nužno napraviti u smislu da institucija ipak malo više ima utjecaja na odabir državnih službenika kod one rotacije dva, odnosno tri, je li – institucija na jednoj strani, agencija na drugoj – nije prošla i naprosto evo sad imamo stanje takvo kakvo imamo.

Tu se uvijek sučeljavaju dva mišljenja: jedno, koje obrazlaže zbog profesionalizma i državne službe koja treba biti, je li, profesionalna, bolje je što duže vremensko razdoblje za pojedince koji obavljaju te, koji se nalaze na tim pozicijama, s druge strane stoji argumentacija koju su cijenjeni izaslanici sada istakli. Dakle, na vama je da odlučite. Ja bih samo htio na jednu stvar upozoriti, naravno ako to mogu napraviti sa ovoga mjesta, voditi računa da samo zakon ne padne. Mislim da ima zaista dosta dobrih stvari i bilo bi jako štetno ako zakon, dakle kao takav, ne bi prošao, a sve ostalo naravno prepuštam vama.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa ministru Čolaku.

Potpuno je jasno i precizno rekao, dakle na nama je odlučiti. Ovo je Dom koji prihvaća ili odbacuje i amandmane, i zakone, i prijedloge, i sve akte, i sve druge akte koji se nađu u dnevnom redu, i nisam ni očekivao da ministar nama ovdje daje recept na koji ćemo se način mi ponijeti. Mi pred sobom imamo 12 amandmana uvaženog profesora Neimarlije koji su identični usvojenim amandmanima na ovaj zakon u Zastupničkom domu. I imamo obnovljena, sukladno Poslovniku i ovlasti koje zastupnik svaki od nas ima, obnovljena dva amandmana koji nisu dobila podršku u mjerodavnoj komisiji, u mjerodavnom povjerenstvu, koji se sad nalaze pred nama. I to jedan, jer je drugi povučen, dakle Amandman II. je povučen.

Dakle, ne zaključujem raspravu. Ako ima potrebu bilo tko od zastupnika bilo što reći; ako ne, prvo ćemo se izjasniti o amandmanima profesora Neimarlije.

Želim još jednom pitati tko želi i ima li potrebu još netko za uzeti riječ? Dakle, zaključujem raspravu i predlažem da o 12 amandmana, počevši s prvim zaključno s dvanaestim, odlučimo u paketu, ili hoćete jedan po jedan.

DUŠANKA MAJKIĆ:

U paketu.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Dakle, paket. Dakle, stavljam na izjašnjavanje paket amandmana od I. do zaključno sa XII. amandmanom profesora Neimarlije.

Tko je „za“ ovaj prijedlog?

Konstatiram da smo jednoglasno prihvatili 12 amandmana profesora Neimarlije.

Imamo sada Amandman I. na članak 3. stavak (2) gospodina Koprivice. Treba li ga čitati, je li ga imamo svi pred sobom? Ne treba ga čitati.

Ja stavljam na izjašnjavanje i Amandmana I. gospodina Zorana Koprivice.

Tko je „za“ ovaj amandman?

To je dva, četiri, osam, devet.

Tko je „protiv“ tog amandmana?

Jedan i tri i četiri i pet.

Dakle, mi nemamo sad prostor za usuglašavanje, jer nemamo; ne, imamo entitetsku većinu. Amandman I. je prošao. Dakle, imamo entitetsku većinu u RS-u i imamo entitetsku većinu, četiri glasa u Federaciji. Amandman I. je dobio potporu.

Prelazimo na točku ... Ispričavam se, sad glasujemo o zakonu u cjelini, s prihvaćenim amandmanima.

Tko je „za“?

Ima li netko „protiv“? Jedan „protiv“.

... jedan „suzdržan“.

Prihvatili smo predloženi zakon, predložen s prihvaćenim amandmanima, s 11 glasova „za“, jednim „protiv“ i jednim „suzdržanim“.

Kako smo dobili sada ovaj zakon u različitom tekstu u odnosu na Zastupnički dom, mi bi trebali imati i Povjerenstvo za usuglašavanje što će utvrditi, dakle, isto tako povjerenstvo i Zastupnički. Molim predsjednike klubova da daju prijedloge za usuglašavanje ovog teksta u Zajedničko povjerenstvo.

Klub Bošnjaka: profesor Neimarlija iz Kluba Bošnjaka. Iz Kluba hrvatskog naroda: gospodin Ivo Miro Jović. Iz Kluba srpskog naroda: gospođa Dušanka Majkić. Dakle, profesor Neimarlija, gospodin Ivo Miro Jović i gospođa Dušanka Majkić su članovi Povjerenstva za usuglašavanje sa Zastupničkim domom. Dakle, sve učinite da zakon ne padne i sve učinite da amandmani koje smo prihvatili uđu u zakon, šta da vam kažem.

Prelazimo na sljedeću točku dnevnog reda, to je točka 11.

Ad. 11. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o policijskim službenicima BiH (drugo čitanje), predlagatelj: Vijeće ministara BiH

ILIJA FILIPOVIĆ:

Dobili ste Izvješće Zajedničkog povjerenstva za obranu i sigurnost. Povjerenstvo je prihvatilo prijedlog u predloženom tekstu. Zastupnički dom je prihvatio Prijedlog zakona u predloženom tekstu.

Ja molim gospodina Zrnu, kao predsjedatelja Povjerenstva, da nas uvede u raspravu.

BRANKO ZRNO:

Zahvaljujem se. Ja vas pozdravljam.

Vrlo jednostavno, Zajedničko povjerenstvo je na svojoj 32. sjednici, održanoj 2. 2. 2009. godine, razmotrilo Prijedlog zakona u prvoj fazi, znači u raspravi o načelima, i utvrdilo konačan prijedlog mišljenja. Nakon provedene opće rasprave, Zajedničko povjerenstvo je s 10 glasova „za“, jednim glasom „protiv“ i pet „suzdržanih“ glasova zaključilo: prihvaća načelo Prijedloga zakona i navedeno mišljenje upućuje u dalju zakonodavnu proceduru.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine Zrno.

Tko želi dalje riječ? Zaključujem raspravu i predlažem da glasujemo o Prijedlogu zakona.

Tko je „za“?

Ima li netko „protiv“?

Nema nitko, izašao je Šaraba. Dakle, prihvatili smo jednoglasno Prijedlog zakona.

Prelazimo na točku 12., to je:

Ad. 12. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona Bosne i Hercegovine o izvršenju kaznenih sankcija, pritvora i drugih mjera (drugo čitanje), predlagatelj: Vijeće ministara BiH

ILIJA FILIPOVIĆ:

Dobili ste Izvješće mjerodavnog povjerenstva, Ustavnoopravnog. Povjerenstvo je usvojilo Prijedlog zakona s dva amandmana. Zastupnički dom je sa identična dva amandmana prihvatio Prijedlog zakona.

Ja molim gospodina Jovića ako ima potrebu. Izvolite.

IVO MIRO JOVIĆ:

Hvala lijepa.

Sve ste to lijepo rekli, ja jedino što mogu reći da kod izjašnjavanja vodimo računa i o ovom zaključku koji smo mi usvojili na Ustavnopravnom povjerenstvu.

ILIJA FILIPOVIĆ:

To je sastavni dio vašega izvješća, vodit ćemo računa o tome, nemojte brinuti. Hvala vam lijepa.

Želi li još netko riječ? Zaključujem raspravu.

Stavljam na izjašnjavanje Prijedlog zakona.

Tko je „za“?

Konstatiram da smo jednoglasno prihvatili i Prijedlog zakona.

Pristupit ćemo sad izjašnjavanju i o ovom zaključku koji je u sadržaju, dakle u Izvješću Povjerenstva.

Tko je „za“ ovakav prijedlog zaključka Povjerenstva?

Konstatiram da smo jednoglasno prihvatili i predloženi zaključak Ustavnopravnoga povjerenstva.

Prelazimo na točku 13., to je:

Ad. 13. Prijedlog zakona o zaštiti domaće proizvodnje unutar Sporazuma CEFTA (prvo čitanje), predlagatelj: Zastupnički dom

ILIJA FILIPOVIĆ:

Predlagatelj je Zastupnički dom, jer je Zastupnički dom prihvatio Prijedlog zakona. Povjerenstvo je prihvatilo načela Prijedloga zakona, naše ovlašteno povjerenstvo, dva su, i Ustavnopravno i Povjerenstvo za vanjsku i trgovinsku politiku, carine, promet i veze.

Ja bih prije svih zamolio gospođu Čolo za par uvodnih rečenica. Izvolite.

ALMA ČOLO:

Zahvaljujem, predsjedavajući.

Komisija je razmatrala ovaj zakon, iako je on usvojen u Predstavničkom domu još u mjesecu februaru, 18. 2. 2009. godine, i u prvom i u drugom čitanju. Komisija ga je tek u prvoj komisijskoj fazi razmatrala na posljednjoj sjednici 15. 4. 2009. godine. Vi ste u Izvješćaju dobili da je Komisija, sa tri glasa „za“, dva glasa „protiv“ i jednim „suzdržanim“, podržala principe Prijedloga zakona o zaštiti domaće proizvodnje u okviru Sporazuma CEFTA.

Ja bih prenijela malo tok rasprave na Komisiji. Mi smo od Direkcije za evropske integracije dobili dopis u kojem stoji da *acquis* ne regulira materiju koja je regulirana ovim zakonom, tako da se u tom pogledu o njegovoj usaglašenosti sa zakonodavstvom EU Direkcija za evropske integracije nije izjašnjavala, ali je rekla da je Sporazum CEFTA, koji je BiH zaključila, multilateralni Sporazum CEFTA veoma važan za pristupanje BiH EU i da Direkcija za evropske integracije smatra da je potrebno poštivanje ovog sporazuma u ovoj sada fazi pristupanja EU.

Ministarstvo vanjske trgovine i ekonomskih odnosa je dalo svoje negativno mišljenje. Znači, ja želim da upoznam Dom o svemu što je bilo na Komisiji. Također, šef Delegacije Evropske komisije Dimitris Kourkoulas je uputio dopis u kojem je rekao da se ne ide u dalju proceduru usvajanja ovog zakona. Isto tako, Ministarstvo vanjskih poslova BiH je upozorilo BiH da bi se ovim zakonom narušile obaveze zemalja potpisnica Sporazuma CEFTA i predložilo je da se, također, ne donosi ovaj zakon. I zato smo imali evo ovakvo glasanje na našoj komisiji. Međutim, razlog zbog koga su ... članovi Komisije kojih je šest i zbog čega su ovako glasali je stav našeg resornog ministarstva, znači Ministarstva vanjske trgovine i ekonomskih odnosa, čiji je predstavnik rekao da nije došlo do ozbiljnih poremećaja na tržištu BiH u dijelu uvoza poljoprivrednih proizvoda, a što ovaj zakon pokušava da ispravi. I također, predstavnik resornog ministarstva je rekao da se nije ušlo u konsultacije kako predviđa član 23. bis Sporazuma CEFTA, koji kaže: ako dođe do ozbiljnih poremećaja na tržištu da će zemlje potpisnice Sporazuma kod kojih je došlo do deficita preduzeti određene mjere, kako bi se u konsultacijama, kako bi se taj poremećaj otklonio, a ukoliko to nije moguće postoji mehanizam uvođenja unilaterarnih mjera.

BiH ovim zakonom bi uvela unilaterarne mjere i ja sam na toj komisiji bila uzdržana, jer evo legalista sam i voljela bih da poštujemo proceduru koja je propisana članom 23. bis. Međutim, dobila sam od kolega, koji se dobro razumiju u ovu problematiku, tumačenje da BiH i resorno ministarstvo nisu ništa uradili iako je došlo do ozbiljnog poremećaja na tržištu, jer pokazatelji idu u ovom pravcu da resorno ministarstvo nije ništa uradilo da se stupi u proces konsultacija sa susjednim državama, to su Srbija i Hrvatska, jer je uvoz prekomjeran iz ovih zemalja, posebno poljoprivrednih proizvoda, a izvoz iz BiH zanemarljiv, tako da ovaj zakon treba da u tom nekom periodu do njegovog slanja (danas bi mi trebali da se o njemu izjasnimo tek u prvom čitanju, znači da podržimo principe zakona) da se u ovom periodu otpočne proces konsultacija, znači danas na Domu ovaj zakon se ne usvaja u drugom čitanju. Ovaj period do usvajanja zakona u drugom čitanju treba da otvori proces konsultacija sa susjednim državama, kako bi se poremećaji koji su evidentni na tržištu u BiH sanirali i kako poljoprivredni proizvođači u BiH ne bi trpili štetne posljedice.

I Klub Bošnjaka je danas zauzeo stav da glasa za principe ovog zakona, tako da poštujući stavove svog kluba i ja ću glasati tako.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospođo Čolo.

Dakle, ja neću uskratiti pravo progovoriti i nama ovdje na Domu, ovlaštenom predstavniku predlagatelja, a nama je predlagatelj ovdje Zastupnički dom. Ima li ovdje netko zainteresiran u ime Zastupničkog doma?

Sami predlagatelj, gospodin Jerko Ivanković Lijanović. Izvolite.

JERKO IVANKOVIĆ LIJANOVIĆ:

Poštovani predsjedatelju, kolegice, kolege izaslanici, uvaženi gosti, pošto se o ovom zakonu puno dosad raspravljalo, puno pisalo, ja neću vas opterećavati sa dugom diskusijom, samo ću iznijeti neke činjenice koje možda vi niste dosad znali.

Znači, zakon je prije samog predlaganja upućen bio Evropskoj komisiji. Kao što je predsjednica Komisije iznijela, Evropska komisija se nije negativno izjasnila o ovom zakonu. On ne krši Sporazum CEFTA jer smo se mi, u izjavama unutar Sporazuma CEFTA, obvezali da ćemo donijeti domaće zakonodavstvo kojim ćemo regulirati procedure po kojima ćemo moći donositi zaštitne mjere, antidamping mjere i druge mjere koje CEFTA predviđa, tako da kroz zakon ste mogli vidjeti koje su to procedure koje su usklađene u potpunosti i sa WTO. Zadnji član zakona definira da i pored procedura počne se sa naplatom carina na određene poljoprivredne proizvode. Razlozi su da je Grupa za poljoprivredu Zastupničkog doma utvrdila da postoje poremećaji na tržištu, da postoje poremećaji u regulatornim mehanizmima unutar države, jedan od njih je samo neisplata poticaja poljoprivrednicima za prošlu godinu, tako da su se stekli uvjeti da taj zakon može, da i taj član može biti u ovom zakonu.

Pokušaji su od određenih pojedinaca da zaplaše donošenje ovog zakona time što će susjedi uvesti kontramjere. Ono što bi bilo dobro, a to je da susjedi uvedu kontramjere na ovaj zakon, jer bi onda BiH dobila mogućnost da nema samo ovako jednu usku paletu proizvoda unutar zaštite, nego bi imala mogućnost da zaštiti kompletnu poljoprivrednu proizvodnju, gdje bi negdje izravno korist bila za proračune oko 500 miliona KM, gdje bi od tih 500 miliona mogli našim izvoznici koji izvoze u te zemlje, i naplaćuje im se carina, dati dodatne poticaje koji bi praktično anulirali te kontramjere i efekt bi bio da bi proizvođači iz BiH imali isti status u susjednim zemljama, a proračuni BiH negdje oko 350 miliona bi imali pozitivan saldo koji bi se mogao upotrijebiti u podršku proizvodnji koja je u jako teškoj situaciji u ovom trenutku.

Toliko, ako još bude bilo kakvih pitanja, ja vam stojim na raspolaganju. Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Ako ima potrebu resorni ministar, gospodin Zirojević, možda da čujemo i Vas. Izvolite, ministre Zirojeviću.

MLADEN ZIROJEVIĆ:

Poštovani predsjedavajući, pa, vi ste sasvim sigurno, prateći i sva zbivanja i natpise u medijima vezano za inicijativu za donošenje ovog zakona, bili informisani o tome šta je stav Ministarstva spoljne trgovine i Savjeta ministara u vezi ovog zakona. Znači, to je apsolutno nesporno da se ovim zakonom krše međunarodni sporazumi i obaveze koje su preuzete međunarodnim sporazumima, i CEFTA-om i Sporazumom o stabilizaciji i pridruživanju.

Predloženim zakonom, trebala je uvažena poslanica da konstatira savjetnike iz oblasti spoljne trgovine koji su dali informaciju da Ministarstvo spoljne trgovine ne radi ništa u smislu zaštite, da se predlaže uvođenje pune carinske stope, odnosno MFN stope, one predviđene Zakonom o carinskoj tarifi BiH na 954 tarifne linije. Analizom koja je urađena u Ministarstvu spoljne trgovine, a koja vam je data na razmatranje, je dokazano da od te 954 tarifne linije u 2007., a gotovo su identični podaci u 2008. godini, iz Srbije je bilo uvoza samo za 227 tarifnih linija ili 23,79%, dok iz Hrvatske je zabilježen uvoz na 311 tarifnih linija, što predstavlja 32,10%. Dakle, 60%, odnosno nešto malo više za Srbiju, tarifnih linija proizvoda se uopšte ne uvozi u BiH.

Šta se onda hoće zaštititi predloženim zakonom? Koji su to proizvodi? Šta se hoće zaštititi predloženim? Hoće se u jednoj masi podataka i na masi roba da progura ono što predlažaču, uvaženom poslaniku, sasvim sigurno najviše odgovara.

Kao što sam rekao, nesporno je da se radi o kršenju međunarodnog sporazuma. Međunarodni sporazumi se derogiraju, oni su u koliziji sa predloženim zakonom. Gotovo svakodnevno sam u prilici kontaktirati sa predstavnicima, prije svega, zemalja u okruženju a i ambasadora nekih, da tako kažem, izuzetno značajnih zemalja, koji kažu: 'Gospodo, vama je CEFTA proba. Ovo je proba, CEFTA! Da li ste kadri poštivati Sporazum o stabilizaciji, vodite računa o tome šta se dešava!'

Cijenim, a takve su najave mojih kolega resornih ministara u Hrvatskoj i Srbiji, prije svega se na njih ovaj predloženi zakon odnosi, da će i Srbija i Hrvatska a imamo konkretne najave i dopise, a i nedavno je prilikom potpisivanja Sporazuma o ekonomskoj saradnji ministar Dinić najavio i mom zamjeniku isto tako nedavno na održanom sajmu u Mostaru premijer Senader živo se interesovao za primjenu, za sudbinu ovog zakona – uvesti kontramjere. Sasvim sigurno ćemo doći u poziciju da budemo prijavljeni Generalnom sekretarijatu CEFTA-e i da ćemo ući u jedan vrlo neizvjesan proces arbitraže sa neizvjesnim ishodom.

Predlažem: svakako da ne podržite usvajanje ovog zakona, jer bi BiH doveli u jednu poziciju da se pred međunarodnom zajednicom pravda, da dođe u poziciju da bude okarakterisana kao zemlja koja nije kadra poštivati međunarodne sporazume i preuzete obaveze. To apsolutno ne treba i moje je mišljenje, a s obzirom na problematiku koju tretira, da je izvjesna reakcija Visokog predstavnika.

Toliko, hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa gospodinu Zirojeviću.

Za diskusiju imamo dosada prijavljene četiri osobe. Ja ću uzeti si pravo progovoriti prvi, nakon toga gospođa Dušanka Majkić, neka se pripremi Rančić, pa onda gospodin Rajić. Ostale ću...

BOŽO RAJIĆ:

Ja imam poslovničku, prije rasprave, o načelima.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Poslovnička o načelima.

BOŽO RAJIĆ:

.../nije uključen mikrofoni/... poslovničke intervencije na proceduru.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Izvolite, gospodine Rajić. Dakle, to je prednost u odnosu na raspravu, poslovnička.

BOŽO RAJIĆ:

Hvala, gospodine predsjedavajući.

Ja moram svoje javljanje o ovoj točki podijeliti u dva dijela. Prvi je dio proceduralne naravi, a drugi je kad bude bilo govora o načelima zakona, onda ću se o tome očitovati kad dođem na red. Mislim da je ovo bilo nužno da bi se o proceduri izjasnili prije nego što govorimo o suštini.

Dakle, ja sam dobio u materijalu, kao i druge kolegice i kolege zastupnici, Mišljenje Ustavnopravnog povjerenstva i nadležnog Povjerenstva za vanjsku trgovinu iz kojega se nametnulo ovo što želim postaviti kao problem. I, reći ću o čemu se radi. Prema članku 101. Poslovnika Doma naroda, utvrđen je način kako Dom odlučuje u odnosu na mišljenja koja dostavljaju nadležna povjerenstva. Pa je u točki 1. rečeno, zapravo stavku (1) toga članka rečeno je da Dom može prihvatiti stajalište povjerenstva; ako ga ne prihvati, da zakon pada; a ako se odbije mišljenje povjerenstva, da se onda daju novi zadaci itd. To je onda povezano sa odredbom članka 39. koji govori o načinu odlučivanja u ovome domu, koji doslovce kaže da 'povjerenstvo odlučuje jednostavnom većinom', dakle prostom većinom, matematičkom većinom, 50% plus 1, 'uz uvjet da ima kvorum u kojemu moraju biti zastupljena sva tri konstitutivna naroda'.

U ovom slučaju radi se o odlučivanju u kojemu je bio puni sastav, svih šest članova Povjerenstva je sudjelovalo u završnom dijelu, dakle odlučivanju, i dobijemo Izvješće u kojem piše da je Povjerenstvo prihvatilo načela, odnosno principe zakona sa tri glasa „za“, dva glasa „protiv“ i jednim glasom „suzdržanim“. Dakle, ovdje sad se vraća na matematiku, ne govorim ni o politici niti o pravu, nego o matematici: 3 od 6 nije natpolovična većina. Matematički to znači: ako imamo broj 6, da bi nešto bilo više od polovice mora biti veće od 3. Podsjećam na način kako izračunavamo većinu za entitetsko glasovanje, pa smo utvrdili da dvotrećinska većina od 5 je 4, a ovde nam je natpolovična većina od 6 je 3, dakle nemoguće.

Ja u tom smislu pozivam Kolegij da u skladu sa člankom 160. Poslovnika svojim ovlaštenjima da tumačenje valjanosti Izvješća Povjerenstva, odnosno načina glasovanja, i da prije izjašnjavanja o principima se očituje Kolegij, po svojim ovlaštenjima da da tumačenje Poslovnika i odredbi koje sam postavio kao propust. Za mene kao zastupnika Povjerenstvo nije donijelo odluku, ono nema pozitivnu, ne može donijeti odluku kao pozitivnu i mi se nalazimo pred problemom. Izjašnjavamo se o nečemu što ne postoji. Zato molim da Kolegij se očituje o ovome pitanju po svojim ovlaštenjima prije prelaska na raspravu o principima.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa gospodinu Rajiću.

Dakle, mi ovdje nemamo u potpunom sastavu Kolegij. Kolegij je vlastan sukladno članku 160. Poslovnika tumačiti Poslovnik. Ovo ja ne držim poslovničkom povredom, niti zahtjevom, dakle potrebitim zahtjevom za tumačenje Poslovnika. Ja bih rekao da je to definirano u našem Poslovniku u članku 39. kod odlučivanja. Jasno stoji, dakle za mene je nedvojbeno da ovo nije poslovnička povreda. Prije je ovo prethodno pitanje prije rasprave koje ste Vi spomenuli, ako ćete mi dopustiti primijetiti, jer kaže u Poslovniku Doma naroda: 'Povjerenstvo odlučuje jednostavnom većinom', dakle, prostom većinom, 'uz uvjet da je nazočna najmanje većina njegovih članova'. Vidite. Mi smo imali rezultat glasovanja, ovo što Vi spominjete na

Povjerenstvu za vanjsku trgovinu, gdje se od šest članova Povjerenstva tri člana Povjerenstva izjasnilo „za“, dva su bila „protiv“ i jedan je bio „suzdržan“. Dakle, mi smo dobili tu prostu većinu i sasvim je sukladno Poslovniku donesena odluka na Povjerenstvu. Ako mislite da ste nezadovoljni s ovim što sam Vam ja rekao, zadovoljit ćemo Vas i stajalištem Kolegija u punom sastavu, ali to ne možemo danas, mi ćemo morati nastaviti raditi s raspravom, s odlučivanjem, iako ne držim spornim način kako je odlučilo naše povjerenstvo.

BOŽO RAJIĆ:

Mogu li odgovoriti, gospodine predsjedatelju?

ILIJA FILIPOVIĆ:

Naravno. Izvolite. Dakle, ušli smo izvan Poslovnika u neke, ali dopušetno je, dakle, sve što nije zabranjeno.

BOŽO RAJIĆ:

Meni se čini potpuno nepotrebnim raspravljati o toploj vodi, o onome što je otkriveno. Dakle, pitanje proste matematičke većine je matematičko, a ne političko ni pravno pitanje. Svi smo mi ovdje obrazovani na ovaj ili onaj način, određenih profila struka. Svi mi znamo da 3 nije većina od 6. Ne određuje naš Poslovnik da se glasuje po principu ko ima više glasova, nego kvalificirana većina znači da oni koji su glasovali: mora biti 50% plus 1 i po tom se principu svugdje donose odluke i glasuje se za pojedinca. Nitko ne može biti predsjednik države ako nije dobio 50% plus 1 glas. Isto tako je znači ovdje. Ovdje većina prelazi 3. Ja postavljam pitanje: da odluka nije donesena!?, dakle to je suština mog prigovora. Povjerenstvo za vanjsku trgovinu nije moglo donijeti odluku kakvu nam je dostavilo i mene ne zadovoljava to što ćete Vi meni dati tumačenje Poslovnika na idućoj sjednici. Ovo je za mene prethodno proceduralno ali i u suštini suštinsko pitanje.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

BOŽO RAJIĆ:

Ja zahtijevam da se vi o tome očitujete, a vi se očitujete na način ako smatrate da je to ... Ne prihvaćam da odgađate izjašnjenje o ovome što sam postavio na iduću sjednicu.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Dakle, gospođa Majkić je suglasna sa onim što sam ja rekao, ali ćete Vi morati biti suglasni s onim što kaže Kolegij u punom sazivu.

Dakle, riješili smo prethodno pitanje, ja ću uzeti riječ sad po ovoj točki dnevnog reda.

Poštovane kolegice i kolege, uvaženi ministri, nismo vas imali nikada u većem broju, vaše ekscelencije, kolege novinari koji pratite naš rad, ovo je jedna vrlo zanimljiva točka dnevnog reda i gotovo da se ne sjećam zakona koji je bio u našem parlamentu, koji je bio u

parlamentarnoj proceduri pa došao do Doma naroda, a da je u samom prijedlogu nekog zakona bilo toliko kontraverzi prije same rasprave, prije usvajanja takvog jednog zakona.

Ja ću poći redom, od Mišljenja kojeg smo dobili od Ustavopravnog povjerenstva, i primijetiti ću da je jednoglasno utvrđeno mišljenje o usuglašenosti s Ustavom i sa pravnim sustavom BiH. Vidite, ja ne mislim da je to tako. Dakle, imam pravo na svoje mišljenje: ne mislim da je to tako, jer ponuđeni tekst zakona ne možemo reći da je usuglašen s pravnim sustavom ako je ratificiran u Parlamentarnoj skupštini, data suglasnost za ratifikaciju, Predsjedništvo je to odradilo, predali depozitaru, dakle ratificiran Sporazum CEFTA. Znaju to sve članice CEFTA-e, to je postala nadnorma domaćem pravu. Dakle, to je norma koja obvezuje ovu zemlju. Dakle, ja ne mogu prihvatiti da je, dakle ta je norma postala sastavni dio pravnog sustava BiH i ne mogu prihvatiti ovakvo stajalište Ustavopravnog povjerenstva da je ovaj ... sukladan Ustavu i pravnom sustavu, jer sam uvjeren da je ovaj prijedlog zakona suprotan intencijama Sporazuma CEFTA.

Mišljenje o Prijedlogu zakona mjerodavnog Povjerenstva za vanjsku trgovinu, trgovinsku politiku, carine itd. čuli smo i sasvim je korektno gospođa Čolo prenijela stajališta iz onoga što stoji u ovom mišljenju, u Mišljenju Povjerenstva, ali u Mišljenju Direkcije za evropske integracije ima i nekin drugih stajališta koje Povjerenstvo nije stavilo u svoje izvješće a ... ta stajališta su od prevelikog značenja za naše poimanje da li nešto je ili nije sukladno pravnom sustavu BiH. Nama Direkcija za evropske integracije jasno govori, ona nas upozorava, mi to i znamo, da poštivanje ugovorom preuzetih obveza ima posebnu važnost u međunarodnom pravu i to je utvrđeno eksplicite Bečkom konvencijom o ugovornom pravu UN-a čiji je član 26. pod naslovom *Pacta sunt servanda*, dakle ugovore treba izvršavati, potpuno jasan da je svaki ugovor koji je na snazi obvezujući za ugovorne strane.

'CEFTA je', dalje kaže, stoji u stajalištu Direkcije za evropske integracije, 'međunarodni multilateralni sporazum i njegovim prihvaćanjem i ratifikacijom u BiH prestali su svi bilateralni sporazumi'. Dakle, jedini validni dokument o kojem mi možemo raspravljati, govoriti o izmjeni našega zakonodavstva je pogledati što to stoji u tom prihvaćenom multilateralnom ugovoru. Da li mi diramo u nečija prava kad posežemo za nekakvom normom koja nije sukladna normi međunarodnog prava koje je postalo sastavni dio našeg pravnog sustava?

Imamo 'Zakon o zaštiti domaće proizvodnje', čuli smo predlagatelja, uvaženog gospodina Lijanovića, i ja mislim da je ovaj zakon samim svojim naslovom vrlo ineresantan, dakle primamljiv i svatko može reći pobogu, pa šta misle pojedinci koji misle drugačije da se ne zaštiti domaći proizvod u BiH, kad imamo: čuvajmo hrvatsko, čuvajmo balkansko, čuvajmo belgijsko, jedimo njemačko, kupujmo rusko itd. To je sve fino. Ali molim vas lijepo, sporna su načela na kojima počiva prijedlog ovoga zakona. U nas, mi govorimo sad o načelima i razlozima koji nas dovode, ja ću govoriti o načelima i o razlozima koji u biti nisu razlozi, jer je u Obrazloženju ovoga zakona sam predlagatelj napisao odgovor kao da sam mu ja pisao, koji sam protiv ovoga ovakvog prijedloga zakona, jer sam ja za potpuno jedan drugačiji pristup, reći ću vam kako mislim na to.

Sporna su načela Prijedloga zakona, dakle ... nije Prijedlog zakona sukladan pravnom sustavu BiH i ono što je postala već floskula, postala je sintagma o kojoj svi govorimo, narušena je, poremećana su nekakva tržišna poslovanja i tržište u BiH. Nije kriva CEFTA zbog toga, nego su krive domaće institucije vlasti koje su dovele u situaciju u kojoj se nalazi poljoprivredna i

druga proizvodnja u BiH. U samom predmetu zakona, dakle jedna prijevara teška stoji. Predmet zakona nije način provođenja Sporazuma CEFTA-e. Sporazum CEFTA-e je regulirao i način primjene i provođenja, odnosno izmjena i ponašanja članica CEFTA-e kada dođe do potrebe i ako dođe do narušenog tržišta u pojedinim članicama potpisnicama CEFTA-e. Ovdje se radi o uvođenju, dakle u predmetu je zakona uvođenje punih carinskih stopa za određene proizvode dvjema članicama CEFTA-e, poglavito Republici Hrvatskoj i Republici Srbiji. A postoje propisane procedure kako se i na koji način to može činiti. Poremećaj na bh. tržištu objasnili su gospoda u Obrazloženju Prijedloga zakona: 'Poremećaj je na tržištu zbog', kaže, 'prekomjernog uvoza proizvoda. Utvrđeno je da farmeri nemaju kome prodati svoje proizvode, nema otkupljivača, robne rezerve nisu osigurale dovoljno sredstava u proračunima, poljoprivredni proizvođači uglavnom su u kreditima, suša i poskupljenje žitarica su veliki problem, proizvođači u BiH prisiljeni su kupovati žitarice na svjetskom tržištu' Pa molim vas, gospodo, ovo su problemi naši, ovo su problemi ove države. Ovo nisu problemi CEFTA-e i ovi problemi se moraju riješiti u domaćim tijelima vlasti.

Ja ću vas samo podsjetiti, evo na stranici 7. ovoga obrazloženja što stoji: 'Poljoprivreda BiH je opterećena slabom koordinacijom institucija BiH, slabim poticajnim mjerama, odsutnošću koordinacije u subvencioniranju poljoprivredne proizvodnje, usitnjenošću poljoprivrednih imanja i neiskorištenosti poljoprivrednog zemljišta, izdvajanja za poljoprivredu iznose u RS-u 4%, a u Federaciji je 3% proračuna.' Pa, vidite da su problemi ovdje, oni su detektirani u ovom obrazloženju. Hajmo se ovdje na Domu naroda dogovoriti i zadužiti mjerodavna tijela institucija vlasti koji moraju popraviti položaj poljoprivrede i drugih grana da imamo ravnopravnu utakmicu s ostalim potpisnicama CEFTA-e, a ne raditi jedan zakon koji jednostavno budi ružnu retoriku i traži kontramjere koje će koštati BiH i same te poljoprivredne proizvođače, koje mi zavaravamo dobrim naslovom ali lošim sadržajem.

Ja moram reći ovdje pred svima vama, ja sam dobio nekoliko (dakle neke je spomenula gospođa Čolo) izravno akata kao predsjedatelj Doma, i znaju to i moje kolege iz Kolegija Doma naroda. Dakle, spomenuta je već Evropska komisija, šef Delegacije je poslao jedno pismo i kaže: 'Urgiramo da se ne nastavi s procesom usvajanja ovakvog prijedloga zakona.' Molim vas, urgira Evropska komisija. Imamo Mišljenje Vijeća ministara, čuli smo resornog ministra Zirojevića, ne bih ponavljao njegova stajališta, mislim još žešće i ružnije nego što su napisali a upozorili ste eksplicitno na svaki detalj i na sve ono što bi nas moglo zadesiti usvajanjem ovog zakona.

Mi govorimo o načelima. Ja tvrdim da su načela suprotna sporazumu međunarodnom kojeg moramo poštovati. Mi ovdje imam pred sobom akt kojim me obavještava predsjedavajući Vijeća ministara, gospodin Špirić, koji je opravdao izočnost današnjoj sjednici, jer je na dnevnom redu Izvješće o radu Vijeća ministara – obavještava da je primio promemoriju veleposlanika Republike Hrvatske u BiH gospodina Staničića, koji prati naš rad i ja ga lijepo pozdravljam, dostavio je istu takvu promemoriju, dakle notu Republike Hrvatske, na moje ime i predsjedavajući, odnosno, član Predsjedništva BiH gospodin Željko Komšić, koji je također rekao ovdje da ga je posjetio veleposlanik Tonči Staničić da su predočeni razlozi neprihvatljivosti ovog prijedloga zakona i da će hrvatska strana odgovoriti i srazmjerno reagirati prema BiH ukoliko dođe do usvajanja ovog zakona.

Sporazum o pristupanju CEFTA-i i tim samim sporazumom BiH i sve članice potpisnice CEFTA-e su se obvezale poštovati pravila funkcioniranja okvira Sporazuma CEFTA-e. Ta pravila su (vjerujem da ste svi zavirili malo i vidjeli što je to sve sadržano u vrlo, vrlo opsežnom

dokumentu, ondje su norme koje obvezuju na ponašanje onih koji su nezadovoljni određenim, uvijek hoće mijenjati neke propise, dakle, a diraju se, imaju ... s CEFTA-om ili hoće uvoditi neke mjere, kontramjere itd.) da moraju voditi računa o pravilima funkcioniranja CEFTA-e, da se razmjenjuju te informacije oko provedbe samoga sporazuma, da se provode prethodne konsultacije dok se ne dođe do zajedničkog rješenja i da se svi problemi proizašli iz primjene CEFTA-e rješavaju unutar Zajedničkog odbora, tako se zove to tijelo, dok se taj problem ne bi riješio. Ako se ne može riješiti, dakle predlaže se novi korak – inomedijacija, pa ima čak i arbitraža.

Dakle, nije u načelima ovoga zakona i u svemu ovome što se predlaže išlo se odmah u posljednji čin, išlo se sa smećem prije nego priprema je izvršena, htjela se utakmica dobiti na jedan način koji neće biti dobar ni za poljoprivredne proizvođače, niti za BiH kao potpisnicu jednog međunarodnog pravnog akta: poštovati načelo transparentnosti potpisanih procedura CEFTA-e ali i propisanih procedura! Vidjeli ste u zajedničkoj izjavi: upozoravaju nas i na procedure, jer mi kanimo biti sutra članica Svjetske trgovinske organizacije, dakle i ono što ima Svjetska trgovinska organizacija.

Ja ću privesti ovo kraju i reći da mi u BiH prihvaćanjem ovakvog zakona u Zastupničkom domu i gurajući da se prihvati ovakav zakon (ovo je načelno, načelna rasprava, doći će i amandmanska faza): ako bi prihvatili ovakav zakon, mi ne činimo dobar korak za BiH, mi kao država gubimo vjerodostojnost u pregovorima i dogovorima s međunarodnom zajednicom, i to bi nam mogla biti veća cijena, nego svi oni milijuni o kojima je govorio gospodin Lijanović. Mi moramo pogledati kako izgleda cijela šuma, a ne da nas zaslijepi prvo drvo u koje gledamo, sasvim odgovorno to kažem, i mi jednostavno izazivamo nešto što bi moglo biti vrlo žestoko a to bi moglo biti kontramjere, ne samo susjeda nego svih potpisnica Sporazuma CEFTA. Dakle, iznosim sad stajalište kolega iz Kluba hrvatskog naroda: ovo su dovoljni razlozi i ove upozorbe koje smo primili da Klub hrvatskog naroda ne podrži niti načela. Volio bih da sazrije svijest. Zavirite malo u normativni dio Sporazuma CEFTA, pogledajte koliko je preskočeno koraka koje je trebalo učiniti, a nisu učinjeni, nego je gurnut vruć krompir BiH kao državi da prihvati jedan zakon za koji će platiti veliku cijenu.

Hvala vam lijepa.

Ja mislim da je sada zatražila riječ gospođa Dušanka. Izvolite.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Poštovane kolegice i kolege, mislim da je malokad ovaj parlament bio u poziciji da ima dovoljno argumenata i za i protiv i da je malokada u ovaj parlament došao ovako jedan kontraverzan zakon koji nas ne može ostaviti ravnodušnim, nego naprotiv, prisilio nas je, ako hoćemo da budemo ozbiljni i odgovorni, da pogledamo oba aspekta ovog problema.

Evo, da krenemo od ovog prvog koji je lakši i o kome je praktično govorio gospodin Filipović. Predstavnički dom usvojio ovaj zakon, predlagatelj gospodin Lijanović je prvu verziju ovog zakona dostavio svojevremeno još 2007. godine, istovremeno kad smo razmatrali Sporazum CEFTA. Tada je taj zakon odbačen, Dom naroda ga nije usvojio. Šta on u stvari, u suštini šta predviđa? Kad hoću da se postavim da ne navijam ni za jednu stranu, da budem objektivna, onda analiza kaže da Zakon o zaštiti domaće proizvodnje predviđa uvođenje punih carinskih stopa za carine iz tarifnih brojeva 02 (mesa i jestivih klaoničkih proizvodi), 04

(mlijeko i drugi mliječni proizvodi), tarifni broj 1601 (kobasice i slični proizvodi od mesa), tarifni broj 1602 (ostali pripremljeni i konzervirani proizvodi od mesa), glava 20 (proizvodi od povrća, voća) i glava 22 (pića, alkohol i sirće). Tačno je ovo što neko reče da je to šest grupa proizvoda i kada se tih šest grupa proizvoda raščlani na deset cifara dobijemo onih 954, kako ministar reče, tarifne oznake a unutar njih 10.472 poljoprivredna proizvoda ili to je 9,11% ukupne carinske tarife BiH.

Čuli smo i to da je uvoz bio iz Srbije za 208 tih linija je svega 22%, a iz Hrvatske 313 linija ili 33%. Čuli smo i da nismo dobili, praktično, niko nije dao saglasnost, ni nadležno ministarstvo, ni Direkcija za evropske integracije, Savjet ministara, Evropska komisija, svi su dali negativan stav, čak je i Republika Hrvatska putem svog ambasadora uložila protestnu notu.

Glavni argumenti koji nam se sugerišu u tom pogledu je da Dom naroda ne treba usvojiti ovaj zakon, jer su zaključeni i ratifikovani sporazumi o pristupanju Centralnoevropskom sporazumu o slobodnoj trgovini koji je nadređen nad domaćim zakonodavstvom i drugi je da je u suprotnosti ovaj zakon. Znači, u suprotnosti je ne samo sa Sporazumom CEFTA nego i sa Sporazumom o stabilizaciji i pridruživanju koji naglašava važnost regionalne saradnje. Govori se kako ćemo biti prijavljeni generalnom sekretaru CEFTA-e, kako ćemo imati kontramjere, kako ćemo poslati lošu poruku o BiH kao zemlji koja ne poštuje međunarodne sporazume. I to je samo polovina istine i polovina priče. Šta kaže druga polovina?

Dva mjeseca se bavim ovom drugom polovinom u pokušaju da razumijem i one koji to traže. I sad otprilike sam to pokušala da uradim na primjeru pivarske industrije koja je jedina tražila zaštitu domaće proizvodnje oficijelnim putem, a ministar, nadam se, da će mi to potvrditi. I šta sam saznala? 70% piva na domaćem tržištu je iz uvoza. Pivarsku industriju čini pet proizvođača piva u BiH na koje se naslanjaja još 300 malih firmi koje žive ako oživi pivarska industrija. Pivarska industrija se godinama bori za svoje mjesto pod suncem, odnosno pokušava da opstane u ovako nelojalnoj konkurenciji gdje 70% piva čini pivo iz uvoza. I šta kažu pivari? A to je, vjerovatno, iz toga mogu da izvučem da je to problem domaće proizvodnje i kod svih ostalih. Osnovni problem i zbog čega imamo tih 10 milijardi trgovinskog deficita je to što je jeftino i lako uvoziti u BiH, a veoma skupo i komplikovano izvoziti na susjedna tržišta, a, kao, svi moraju poštovati Sporazum CEFTA.

BiH je kao aktivni učesnik CEFTA-e onedavno pokazala kako se odnosi prema međunarodnom sporazumu. Ukinula je sve trgovinske barijere tako da imamo sad potpuno otvoreno tržište za uvoznju robu, posebno za robu iz susjednih zemalja. Sada je toliko jeftino i lako uvoziti u BiH da se ne uvoze samo premijumski proizvodi nego i najjeftinija roba. Većina razloga je, kao što sam već i rekla, da su carinski troškovi toliko niski da ustvari su irelevantni za konačan obračun robe. U susjednim državama nije tako. Ti troškovi su veoma visoki.

Pivari smatraju da bi BiH trebala povećati sve troškove carinjenja, tu se misli na one troškove vezane za inspekcijisku kontrolu, sanitarnu kontrolu, od 100% do 200% da bi se izjednačila sa susjednim zemljama. Takođe, naši susjedi ne poštuju princip otvorenih granica, što je preduslov za efikasno funkcionisanje CEFTA-e. Naši susjedi nastavljaju sa politikom ometanja uvoza putem upotrebe sanitarnih pregleda, analiza i drugih birokratskih mjera. Pivari su to osjetili na svojoj koži, ali oni sigurno nisu jedini. Ja nisam imala mogućnost da istrajem na analizi drugih proizvođača koji su u veoma sličnoj situaciji. Pet pivara je pokazivalo na koji način oni rade, pa su, evo na primjeru, na jednom primjeru isporuke u Srbiju prezentirani

troškovi analize i carinjenja koji su iznosili 1.600 maraka, pri čemu je na carini kamion zadržan tri sedmice. Je li to CEFTA? Je li to CEFTA koju mi poštujemo, je li to CEFTA koju poštuju zemlje u okruženju?

Dakle, koliki su ustvari troškovi domaćih firmi koje izvoze u ovakvim uslovima? Šta radi kad dođe pivo iz Srbije i Hrvatske, šta se dešava? Mi to odmah ocarinimo, ponekad uzmemo uzorak, ponekad ne, najčešće ne, ali uzimanje uzorka ne sprečava da roba ide u promet i prodaju. U Srbiji je čekalo tri sedmice prije nego što je završen posao i provjere, od navodne provjere, dakle te administrativne barijere koje su tu postavljene i, dok nije sav posao završen, tri sedmice kamioni su stajali na granici!?

Sjetimo se nedavnog primjera s mlijekom. Hrvatska je uvela nove propise, takođe barijere, koje su onemogućile da mlijeko iz BiH ide redovnim putem prema Hrvatskoj. Kada je BiH odgovorila istim mjerama, sutradan odmah, te mjere su nestale. Hrvatska je povukla te mjere i omogućila da roba na isti način kao što je dolazila i do tada nastavi svoj put.

Ministarstvo spoljne trgovine i ekonomskih odnosa ima obavezu da upravlja trgovinom i trgovinskom politikom. Ono ima obavezu da pozove proizvođače i da im kaže šta da urade da bi se zaštitili. Pitala sam ih šta ste uradili na tom polju, pa su mi pokazivali gomilu i hrpu dokumentacije, dakle dokumentacije koju čak ne mogu ni državne institucije da obezbijede. Pokazivali su mi primjer gdje treba neka specifikacija koja treba da se raščlani na 10 cifara a onda su rekli kako je Uprava za indirektno oporezivanje zaustavila mogućnost da Privredna komora dobije. Kako će dobiti proizvođač piva, ako ne može da dobije Privredna komora? Evo, neki dan je to tek otkačeno, godinu dana dakle pivari su mogli da naprave dokumentaciju o zaštiti koju je tražilo Ministarstvo, zaključno sa 2007., 2008. nisu mogli jer Uprava za indirektno oporezivanje nije dala te podatke. I onda su dobili informaciju od Ministarstva: izvinite, molim vas, ne možete dobiti tu zaštitu zato što ste, pored toga što izvozite, imali i uvoza. I kad sam ih ja pitala, evo, vidite, hoćete da prevarite državu, jednostavan argument, banjalučka, mislim da je to još jedna pivara u BiH, mislim u Grudama imala je privremeni izvoz radi uvoza limenki. U BiH nema proizvodnje limenki. Dakle, izvezli pivo da bi uvezle limenke. Dakle, nije prevara i, na kraju, na 11 kamiona, na 11 hiljada kamiona koliko je izvezeno, 23 je uvezeno tog piva u limenkama.

Možemo li mi ovdje u Parlamentarnoj skupštini mirno posmatrati narasli deficit od 10 milijardi maraka sa trendom rasta? Smijemo li mi to? Drugo, sve države u svijetu, u vrijeme današnje ekonomske krize, postavljaju ekonomska pitanja kao prioritet, odnosno pitanje svih pitanja je kako zadržati proizvodnju i kako zadržati radna mjesta. Pa zar ova zemlja ne bi trebala razmišljati na isti način? Hoće li nam pomoći ta korektnost ako ostanemo dosljedni na ovaj način kao do sada pa mi izvozili, otvorili naše granice i pustili da ulazi sve i svašta? Hoće li nam ta korektnost pomoći ako sutra naša djeca ne budu imala gdje da se zaposle, ako ne budemo mogli da sačuvamo radna mjesta, hoćemo li mi uopšte sjediti ovdje, mi koji sjedimo ovdje?

Dakle, prvo smatram da je ovo problem na kome treba nam mnogo više senzibiliteta nego što ga imamo. Drugo, mislim da nam treba mnogo više kontakata između političara i privrednika. I Ministarstvo i svi drugi su obavezni da idu naruku svima onima koji proizvode i gledaju način na koji će sačuvati radna mjesta. Ništa mi neće pomoći što će me neko jednog dana pohvaliti kako poštujem međunarodne sporazume ako naša djeca ne budu imala šta da jedu. Dakle, veoma je ozbiljan problem. Ne govorim o zakonu, imam milion primjedbi i, mislim, bolje

da ne govorim, jer morala bih svašta reći, ali ono što je druga strana istine ja sam željela da o tome čujete. I zbog toga što nemam nikakav drugi prijedlog, nemam nikakvu drugu mogućnost, mi ćemo podržati prijedlog ovog zakona.

Hvala vam.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa gospođi Majkić.

Polako, ja imam redoslijed ovdje. Gospodin Rančić, pa gospodin Rajić.

HAZIM RANČIĆ:

Hvala lijepo, predsjedavajući.

Poštovane kolegice i kolege, uvaženi gosti, nisam očekivao da će evo biti ovoliko i razgovora i prijavljenih kandidata ali očigledno je da pitanje zaslužuje veoma posebnu pažnju. Nažalost, kad pratim zvaničnike drugih država u pitanjima od interesa za njihovu državu, za njihova preduzeća, za njihovu privredu, poljoprivredu, bankarstvo itd., onda vidim kako se zdušno zalažu da pomognu tim svojim i institucijama i svojim firmama i svojim građanima. Nažalost, s druge strane, naši neki zvaničnici, kad govore, oni kao da trče i utrkuju se da zaštite druge države, da zaštite industriju, poljoprivredu, proizvođače i radnike drugih država, a skoro ništa ili veoma malo poduzimaju da zaštite svoju državu, što bi nam, je li, to trebalo svima biti osnovni zadatak.

Izjave da je ovaj zakon u suprotnosti sa međunarodnim aktima koje je potpisala BiH, ja ne mogu prihvatiti, bez preciznog i tačnog citiranja odredbi propisa na koje se poziva. Naime, u ovom zakonu koji smo dobili, u Obrazloženju precizno je, je li, citiran član 23. bis koji predviđa mogućnost poduzimanja i bilatelarnih ali i unilaterarnih mjera ukoliko dođe do poremećaja. Govori se da i kod potpisivanja ovog sporazuma da je naša strana insistirala na uvođenju ovog člana koji će dati mogućnost da ako dođe do poremećaja u ovoj osjetljivoj oblasti, u oblasti poljoprivrede, da se mogu poduzeti odgovarajuće mjere. O tome koliko i šta poduzima naša i zakonodavna i izvršna vlast, a vezano za poljoprivredu, u periodu od 1999. do, evo imam podatke, zaključno sa 2007., u ovom obrazloženju piše da je izvor Vanjskotrgovinska komora BiH. Kad pogledate uvoz od 1999. do 2007. godine, vidjet ćete da je on cca 16 milijardi, a da je izvoz iz BiH cca 1,5 milijardu. Evo, vidite kakav je tu debalans i o kojem se deficitu radi. Da je on više od 10 puta i iz toga proizilazi sve šta su nadležne institucije u ovom vremenskom periodu poduzele da se ovaj negativni i katastrofalan odnos po BiH promijeni.

Također, o tome govore i podaci Vanjskotrgovinske komore kao i predlagača zakona u kome se navodi da je uvoz iz Hrvatske u 2007. godini 733 miliona, dakle uvoz ovih roba iz Republike Hrvatske, a da je izvoz u Hrvatsku 125 miliona. Dakle, odnos je 6:1 u korist Republike Hrvatske. A kada je u pitanju uvoz-izvoz sa Srbijom, dakle ta razmjena, iz Republike Srbije se uvozi 430 miliona a u Republiku Srbiju iz BiH se izvozi 65 miliona. Dakle, odnos je skoro negdje 7:1. Ako ovi podaci našim uvaženim i cijenjenim zvaničnicima, dakle i za 2007. godinu ali i od 1999. do 2007. godine, ne govore koliko je katastrofalan odnos u oblasti uvoza i izvoza poljoprivrede vezano za BiH i nama dvije susjedne zemlje, onda ja ne znam šta bi njima drugo moglo otvoriti oči. A stalno i svaki put kad nešto pokušamo napraviti slično u ovoj oblasti uvijek nam kažu to nije, to nisu podaci, nije tačno da mi ne preduzimamo, mi radimo, mi se zdušno trudimo, a znamo kako se i odgovara pojedinim poslanicima vezano za određena pitanja.

Kao da se trudi naša administracija, naši izborni zvaničnici da zaštite druge države od nas, a ne obrnuto da našu državu i naše građane zaštitimo od prekomjernog uvoza iz drugih država šta je njihov zadatak, šta je njihov prevashodno zadatak, dakle svih nas i izvršne i zakonodavne vlasti, i ne samo sa nivoa države nego počev od lokalne samouprave pa zaključno sa nama.

Dakle, Sporazum CEFTA daje mogućnost da mi kao država poduzmemo mjere da se zaštitimo od ovog prekomjernog uvoza. I da smo mi pitali uvaženog ministra ili Vijeće ministara jeste li šta poduzeli, oni bi vjerovatno, ne znam, koliko kilograma materijala iznijeli i rekli obradit ćemo, dostavit ćemo izvještaj itd. itd., a vidite, predložio bih vam i preporučio da sagledate kako zvaničnici drugih država reaguju u pravcu zaštite svoje države. Samo što je zakon došao u proceduru, samo što je zakon došao u proceduru, on još nije usvojen, prvo je čitanje, hoće li biti amandmana, hoćemo li ga usvojiti, mi to ništa ne znamo, zvaničnici drugih država upućuju i protestne note i dolaze vam poruke i od ovih i od onih itd., a istovremeno, umjesto da nas podržite, vi nama govorite priču koju nam oni pričaju. Pa makar kad govorite o dokumentima koji su došli za i protiv, ili saopćenjima, ili ne znam koje vrste komunikacije, koji govore za i protiv usvajanja ovog zakona, bilo bi makar lijepo da se spomene i dopis predsjednika Sindikata PP ... koji smo, ja mislim, svi dobili, piše, stoji da je on naslovljen svim delgatima, gdje oni nas kao delegate Doma naroda pozivaju da usvojimo ovaj zakon i da pokušamo makar malo doprinijeti zaštiti naše poljoprivrede.

Dakle, ja pozivam kolege, neću dalje, evo principi su u pitanju, pozivam sve kolegice i kolege da usvojimo ovaj zakon u prvom čitanju, a poštujem evo i Sporazum, i predlažem jedan zaključak, govorila je kolegica Čolo o tome, a to je da uz usvajanje zakona u prvom čitanju zadužimo Vijeće ministara da pod hitno poduzme aktivnosti i razgovore sa predstavnicima Republike Srbije i Republike Hrvatske a u pravcu zaštite poljoprivredne proizvodnje ovdje u BiH. Dakle, vidite, kad je njima u interesu, oni su odmah, ne čekajući vas, poslali protestnu notu. Pa zašto vi, ne čekajući nikoga drugog, ne poduzmete odgovarajuće korake sa susjednim državama kako bismo zaštitili domaću proizvodnju? A, odnos podataka u zadnjoj deceniji između uvoza i izvoza, mislim da svakome sve govori kakvo je stanje u ovoj oblasti.

Hvala lijepo.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine Rančiću.

Gospodin Rajić, izvolite.

BOŽO RAJIĆ:

Hvala, gospodine predsjedavajući.

Kolegice i kolege, članovi Vijeća ministara, uvaženi gosti, ja sam potpuno svjestan da se u današnjoj raspravi svako od nas može izložiti riziku uspjeha i riziku proglašenja crnom ovcom. Naravno, uspjeh će poznjeti svi oni koji kažu na patetičnoj razini argumentirajući kako je potrebno zaštititi domaću proizvodnju. Ja velike mudrosti, otkrio neko toplu vodu! To je činjenica starija od nas i starija od države BiH koju smo stvorili prije 15-tak godina, jer je to tako kako jeste, međutim ovdje se postavlja suštinsko pitanje: jesmo li mi sami sebi oduzeli pravo da činimo to što danas pokušavamo učiniti ili nas je neko na to primorao? Svaka zemlja, pa tako i BiH, ima prirodno pravo, ima moralnu i svaku drugu dužnost da štiti domaću proizvodnju, da štiti domaće stanovništvo od svih negativnih učinaka svjetske ekonomije, ekonomije okruženja

itd. Međutim, nije mi se činilo posebno uputnim da dođemo do takve vrste rasprave da se podijelimo danas na to tko zastupa interese drugih država, a tko zastupa interese zemlje u kojoj živimo. To je zaista tragična paralela koja je povučena i ja se odlučno protivim tome. Dakle, ja ne zastupam ovdje nikoga osim svoje vlastito uvjerenje. Samo svoje vlastito uvjerenje. A reći ću iz čega proizilazi moje uvjerenje.

Vrlo je loša dvojba koja je postavljena ovdje, (ja bih vas kolega zamolio malo kružok ostavite za poslije), vrlo je loše postavljena dvojba treba li primijeniti međunarodno preuzete obveze, koje su postale dio domaćeg pravnog sustava, ili treba napraviti ad hoc potez koji će možda u nekim projekcijama donijeti neke ekonomske koristi. Ja vam odmah kažem, ja se kao zastupnik u ovome domu zalažem za načelo legaliteta. Učinimo sve što možemo učiniti u zaštiti domaće proizvodnje ali u skladu sa međunarodno preuzetim obvezama, a ne njima unatoč ili njima usprkos. Dakle, ta dvojba koja je postavljena ovdje, treba li primijeniti pravo ili pragmatiku, ja se protivim svakoj pragmatiki koja vrši nasilje prema pravu.

Drugo, još je lošija dvojba koja upire prstom i dijeli ove zastupnike danas na domoljube i one koji to nisu. Mi smo svoje domoljube imali prilike dokazivati u različitim fazama svoga života i u nekoj bližoj i daljoj prošlosti i o tome bi trebalo specificirano govoriti, a ne proizvoljno, paušalno. Lako se dopadati javnosti proizvoljnim ocjenama i bez obzira – nemojte se ljutiti, ali ako hoćete i ljutite se – demagoškim podilaženjem određenim strukturama. Najprije ću vam reći da se radi ovdje o lobiju. Nažalost, nema argumenata ni predlagatelj, to nije pokazao, da štiti domaću proizvodnju, štite se domaći lobiji. Vrijeme će pokazati ko je bio u pravu. Nemam ništa protiv neka se štite i domaći lobiji, i to je dio domaće stvarnosti, ali na zakonit način i na način koji odgovara međunarodno preuzetim obvezama BiH. Ja neću prešutiti ovdje, ne sa stajališta patetičnog romantizma i domoljublja koja se ovdje često prodaju u ovom parlamentu i nekima osporava, ali vas zaista želim upozoriti, kolege i kolegice i ostali zastupnici, ugled BiH na ovaj način se rasprodaje. Neko je rekao da je CEFTA ... jedno od predvorja preko kojih se prolazi na putu u EU. Pokažemo li ovdje da smo sposobni minirati svaki sporazum i pragmatično ga prilagoditi svom trenutku, mi ćemo zaista sebi zatvoriti vrata. Ne sebi, nismo mi ovdje bitni koji sjedimo ovdje, zatvorit ćemo ljudima koji žive u ovoj zemlji i koji očekuju da se nešto u ovoj zemlji počne dešavati nabolje.

Dakle, vratit ću se na onu prvu misao koju sam rekao. Svaka država pa i BiH ima pravo i dužnost štiti domaću proizvodnju, posebno ako je to pravo sama sebi ograničila. BiH je jedna od država potpisnica Sporazuma CEFTA-e o slobodnoj trgovini koja je tim sporazumom ograničila sebi pravo da čini ovo što se danas pokušava učiniti. Nema puno izbora. Ili kršiti međunarodno obveze ili istupiti iz CEFTA-e pa onda raditi što god hoćemo prema vlastitom zakonodavstvu. Ja nisam za bilo koje avanturističke poteze, ni da se krši međunarodno pravo, ni da se ruši ugled BiH, niti da se gleda nemoćno da domaća proizvodnja trpi posljedice. Ja mislim da je kolega Filipović dobro apostrofirao, naglasio gdje su izvori problema: u domaćim mjerama koje nisu podložne međunarodnim pravnim normama ni preuzetim međunarodnim ugovorima. Tu mi nismo zajedno učinili skoro ništa. Naravno, BiH s obzirom na svoju budžetsku poziciju koju ima specifičnu, jedinstvenu u svijetu, ni ne može napraviti, ali entiteti i druge razine vlasti ispod toga zaista nisu učinile ništa. I umjesto da upremo prstom tamo, mi upiremo prstom u nešto drugo.

Dakle, zaključit ću sa ovim, nisam manje domoljub i manje zainteresiran za prosperitet domaće proizvodnje i rast standarda ljudi u ovoj zemlji, ali sam protiv kršenja međunarodno

preuzetih obveza i zbog prava i zbog ugleda BiH i umjesto da prihvaćamo ovakve zakone, danas u načelima da bi sutra pokušali popraviti nešto amandmanima, što će biti vrlo teško, ja se na određen način pridružujem prijedlogu koji je izrekao kolega Rančić – budući da nismo dobili nikakvu informaciju da je bilo koje tijelo BiH pokušalo se ponašati u skladu sa mogućnostima koje daje Sporazum CEFTA – da zadužimo Vijeće, (dobro, kolega Ibrahimpašić ima pravo i na takvo mišljenje, ja ne mislim da treba da magare crkne), ja mislim da treba Vijeće ministara zadužiti da u kratkom i vrlo razumnom roku razmotri ove aspekte problema o kojima je govorila gospođa Majkić i da nas izvijesti, a onda, ako budemo dovedeni u situaciju da se pokaže da zemlje susjedi nemaju sluha za ono što objektivno postoji kao problem, ja ću se onda pridružiti onima koji kažu hajmo glasovati za zakon i zaštititi domaću proizvodnju, bez obzira na posljedice. Prije sagledavanja, prije pokušaja da se razgovara, smatram da ovo predstavlja dobru avanturu.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Uzet ću pravo na repliku.

Dakle, replika se odnosi na ovo što je rekao gospodin Rančić, jer je to teško probavljivo a da ja ne odgovorim na takve optužbe koje su toliko prizemne da me čude od jednog kolege koji bi morao imati u vidu da sam ja spomenuo sve akte koji su pristigli meni kao predsjedavajućem, koji su došli u Parlament, koji su došli Kolegiju, članovima Kolegija Doma naroda. Spomenut ću opet ta imena. Među njima je dva Hrvata, ja koji sam govorio i Željko Komšić koji je kao član Predsjedništva uputio upozorbu da to nije dobro.

Uvaženi predsjedatelj Vijeća ministara je to poslao kao predsjedatelj Vijeća ministara. Došao je i akt, također, od doktora Špirića ali u ime Direkcije za evropske integracije. I poštovani ministar Zirojević je ovdje progovorio i rekao o svim štetnostima i neusuglašenostima ovog prijedloga zakona sa CEFTA-om. Došao je akt gospodina Osmana Topčagića, ranijeg direktora Direkcije za evropske integracije, Bošnjak. Prethodno sam spomenuo tri Srbina. Došao je akt veleposlanika Evropske komisije, gospodina Dimitrisa Kourkoulasa, dakle, koliko znam, on je Grk. I sad ću vam pročitati još jednu upozorbu vrlo jasnu o Prijedlogu zakona o kojem mi danas raspravljamo: 'Sa aspekta njegovih načela raspravljano je na sjednici CEFTA-e na CEFTA-inom Pododboru za poljoprivredu (veterinarska i fitosanitarna pitanja). Raspravljano je u Podgorici od 8. 8. i 9. travnja ove godine, te su tom prilikom sve stranke CEFTA-e istakle kako se radi o kršenju Sporazuma CEFTA i pozvale BiH da povuče Prijedlog zakona iz daljnje procedure.'

Naravno da sam govorio kao predsjedatelj Doma i kao Hrvat i ponosim se da sam Hrvat. Nisam to govorio zbog toga što je u pitanju napad na dvije susjedne zemlje, jer ja držim da se ovako ne grade dobrosusjedski odnosi, da se na ovaj način na silu guranjem jednog zakona u Parlamentu BiH dođe do nečega do čega mi moramo doći i možemo doći na jedan potpuno drugačiji način. Prijedlog je pao, ovdje je prijedlog vrlo interesantan, dakle, da se nakon ovog našeg prvog čitanja uputi zaključak Vijeću ministara da se, pridodao bih, sukladno aktu kojeg ovdje imam u ruci, to je Odluka o ratifikaciji i odgovor gospodinu Rančiću od članka 1. do članka 52. normativnog dijela CEFTA-e koji govori o provedbi, o Zajedničkom odboru, o konsultacijama, o drugim tijelima, o arbitraži itd, itd., dakle gotovo da nema članka, Vi govorite o 23. bis, pročitajte 24. članak. Nijedan korak o tom članku nije učinjen. Klimaju mi resorni ministri koji znaju o čemu ja govorim. Pročitajte dobro to. Dakle, to vam je štivo koje vam je

odgovor, zašto se ja kao pravnik, kao legalist, ponašam ovako i tražim da ne kršimo međunarodne pravne akte. Nikad za to neću dići ruku.

I zato smatram da ste ukrivo ušicali kad ste prozvali mene kao zastupnika interesa hrvatske države. Uvijek ću ih braniti, vrlo dosljedno, precizno i pedantno, ali argumentirano. Bez argumenta, nećete to čuti od mene.

Hvala vam lijepa.

Na ovo šetanje moje od predsjedavanja do govornice tjera me Poslovník koji kaže: 'Ako predsjedatelj govori, mora izaći za govornicu.' Meni je to bilo daleko lakše odavde učiniti, no morao sam ustati, jer nisam mogao na ovakvu besjedu ne reagirati.

Gospodin Rančić, izvolite.

HAZIM RANČIĆ:

Hvala lijepo.

Bio sam se malo zabrinuo za poštovanog kolegu predsjedavajućeg, tako mi je emotivno izgledao, a nisam vidio razloga, ali eto.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Vrlo sam ja stabilan, nemojte se vi za mene sekirati.

HAZIM RANČIĆ:

Drago mi je ... a zaista sam se bio zabrinuo, jer u početku nisam ni razumio u kom dijelu ide replika, jer ja to nisam dovodio u nacionalni kontekst niti šta ja znam, ali na kraju želim kazati povodom zaštite od strane zvaničnika. Apsolutno to nema veze sa nacijom ili nacionalnom pripadnošću. Neko može biti bilo koje nacionalnosti i zvaničnik, a nažalost raditi u interesu druge države. Pa molim da se to tako razumije. Dakle, ne dovodim to na način da ako je neko Hrvat, on će štitiť interese Republike Hrvatske, ne. Radi se o principijelnom stavu koji nije vezan za nacionalnu pripadnost i neko može to raditi, a biti i Bošnjak i Srbin i Hrvat i neki građanin ... itd. u toj ravni.

Kada su u pitanju norme itd., u prvom dijelu kad ste govorili i Vi i ministar, niste kazali šta sa čim nije u skladu. Poslije ste govorili o određenim odredbama i ja sam samo to istaknuo. A, ja sam pozivao se na član 23. bis jer on nama ide u prilog i daje mogućnost da poduzimamo odgovarajuće aktivnosti. A meni je to sasvim dovoljno, ako to tamo stoji, da izvršna i zakonodavna vlast u skladu sa tim poduzima mjere. Bilo je riječi o patetici i demagogiji. U tom pogledu nema ni patetike i demagogije. Precizirao sam, precizno sam se pozvao na član 23. bis kao pravni osnov, a u pogledu činjenica precizno sam se pozivao na brojke, podatke čiji su izvor Vanjskotrgovinska komora, o ciframa uvoza i izvoza poljoprivrednih proizvoda između BiH i susjednih država. Ako podaci nisu tačni, ja ne snosim odgovornost, a enorman je deficit, odnosno razlika između uvoza i izvoza ovih poljoprivrednih proizvoda između Republike Srbije i Republike Hrvatske. To isto dokazuju i drugi podaci na strani 7. koje je koristio predlađač ovog zakona.

I na kraju, nisam li, uvažavajući i jednu i drugu stvar, rekao da podržimo zakon a, evo, dajte molim vas zaključak kojim obavezujemo Vijeće ministara da u skladu s važećim i domaćim i međunarodnim propisima poduzmu aktivnosti na zaštiti naše, je li, poljoprivredne industrije. I, ne na način kako je shvatio i interpretirao uvaženi kolega Rajić, nego istovremeno. Ne na način da mi odložimo zakon pa da se on kiseli šest mjeseci, ili 18 mjeseci, dok se neko smiluje iz administracije, iz Vijeća ministara, iz resornog ministarstva da nam dostavi nekakve podatke, nego da usvojimo zakon u prvom čitanju, a neka izvoli uvaženo Vijeće ministara i resorno ministarstvo poduzeti odgovarajuće korake i da nas brzo izvještava, ovisno o .../isključen mikrofon/...

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Ja sam samo htio pojasniti i niste imali potrebe meni replicirati, jer sam ja otklonio urotu domaćeg dužnosnika, spominjući jednog Grka.

Za riječ se javio gospodin Adem Ibrahimpašić.

Gospodin Rajić, ispričavam se.

BOŽO RAJIĆ:

Ispričavam se ja, nismo se vidjeli. Dakle, na stanovit način jeste replika i nije. Ja sam rekao u svom prijedlogu da negdje se oslanjam približno prema prijedlogu koji je gospodin Rančić iznio oko zaduženja Vijeća ministara kada je gospodin Ibrahimpašić dobacio tamo dok ne crkne. Ja sam rekao ne mora crknuti, mi ćemo odrediti rok do kojega i kad istekne taj rok mi onda djelujemo neovisno o tome što su uradili ili ne. Prema tome, da se napravi jasna ... između ova dva prijedloga. Gospodin Rančić predlaže da se Vijeće ministara zaduži, reosorno ministarstvo da u procesu do drugog čitanja da se to uradi, a ja se zalažem da se to prethodno uradi a onda zakon, ako bude bilo potrebe, dođe na raspravu. Dakle, da se zna da nemamo isti stav oko toga. Ništa više.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Podupirem to stajalište: obavimo raspravu, usvojimo zaključak i čekamo nastavak odlučivanja o zakonu dok ne dođu, dakle sukladno Sporazumu CEFTA-e, dakle sve procedure provedene sa članicama CEFTA-e. Pa neka dobijemo onda ovdje stajališta Zajedničkog odbora, pa ćemo postupiti onda i pristupiti izjašnjanju.

Nećemo sad oduzimati pravo gospodinu Ibrahimpašiću. Izvolite.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Pa evo, ja prvo mislim da ćete mi dati za pravo, ovdje se ne radi ni o kakvom nacionalnom interesu. Ovdje se radi o parama. I bilo kakav normalan parlament, Dom naroda u tom normalnom parlamentu ne bi o ovome ni raspravljao nego oni tamo iz Predstavničkog doma kojih se to i tiče. Ali eto, u nas je ovako kako jeste, pa onda moramo poći nekim redom.

Dakle, molim vas, kad se Sporazum CEFTA potpisivao, vi ćete se sjetiti, on se dva ili tri puta odgađao, potpis, jer bivši premijer, gospodin Terzić, nije htio da ga potpiše bez onog člana

22., ne znam, nije sad bitno. Uglavnom, radi toga je bio odgađan i na kraju je to prihvaćeno i to je ušlo u Sporazum. I, molim vas, ovdje se ne radi ni o čemu nego samo o prekomjernom uvozu i zaštiti proizvodnje ovdje da se taj prekomjerni uvoz suspregne. Ne kaže se tu je li kriva naša vlast, a nije sve poduzela, niti je li kriva ona vlast izvana, jer je ona to tako uradila kako je uradila. Dakle, govori se samo o uvozu koji je prekomjeran. Je li on prekomjeran ili nije? Da vidimo hoće li ovdje biti neko da dokazuje da nije. Ali trebamo jer deficit od 10 milijardi ... sa Srbijom i Hrvatskom dominira. Onda ljudi nije problem da se to svede u taj okvir i kaže prekomjeran deficit je ogroman, moramo nešto uraditi da se ta stvar suspregne i da on ne bude toliki.

Ja sam pravio račun na četiri robe: duhan, voda, pivo i bezalkoholni napici, osvježavajući bezalkoholni napici. I mi imamo sa te četiri robe deficit preko 500 miliona i veoma je lako dokazati da je on isključivo postignut sa ta dva susjeda. I sada, pazite, postavlja se pitanje ako je to tako, onda da li mi, ako je sve drugo u redu, da li mi uopšte kao država možemo da opstanemo ako na takve četiri ... robe nismo u stanju napraviti neki bilans ili balans, da li mi uopšte možemo kao država, odnosno privreda, ako nema privrede nema ni države, da se prodamo nekome. Pa, zdravo đaci! Dakle, da li mi možemo uopšte opstati, ili su neke druge stvari u pitanju? E, sada te druge stvari u pitanju, o njima je fino, veoma lijepo, evo moram reći da se rijetko slažem, ja se slažem, govorila je gospođa Majkić. Zabrinjavajuće je koliko nam susjedi uvode necarinskih barijera. Naravno, mi smo koji proizvodimo, prodajemo, mi to osjetimo po leđima, vi nemate pojma o čemu se radi. Ja sam vama to ovdje nekoliko puta govorio, već sam vam dodijao, pa ste me na onoj komisiji prekinuli, uvijek govorim iste stvari o tome, na kojoj robi je kakva barijera.

Molim vas, gospodin Jurčić, ja mislim da se tako zove, to je ekspert ekonomski iz Hrvatske, neki dan, kako mi gledamo tamo veoma često hrvatsku televiziju, kaže doslovice: 'Mi možemo na svom tržištu naći prostora za još najmanje 4 milijarde', (ja sam preveo kuna, nije govorio ... eura ili nečega drugoga), 'na domaćem tržištu, na hrvatskom tržištu.' Dakle, to je politika, nije to sporadično neko tamo nešto, nego politika. O tome ja govorim. Politika je tamo povezala ministarstvo, privrednu komoru, inspeksijske službe, čak i laboratoriju. Nemojte se ljutiti, ja imam ovdje nalaz gdje meni laboratorija odgovara: besprijekorne su sve analize za jednu robu i onda kaže ... podržavati jer ste napisali da je ta roba proizvedena od ekstrakta biljaka, a niste rekli kojih biljaka. A mi to prepisali sve kako ... deklaracije, sa deklaracije kokte, sa deklaracije svih proizvoda koji iz Hrvatske dolaze nama. E, sada ..., nema priče, to je vraćeno i gotova stvar. I takvih šteta imamo koliko hoćete. Ja znam da nije lijepo da ja govorim svoje iskustvo ali ja od nje jedino znam, ne znam nekih drugih. Niko od naše vlasti nije ni pokušao. Prvi je pokušaj bio, ako se sjećate, kada sam ja čestitao onima iz onog Ureda za veterinarstvo, kako se zove, alal vjera kada si ti istom mjerom odgovorio njima, ono kada je mlijeko bilo tu i tamo odnekuda.

Dakle, to je zvanična politika u susjednim zemljama i ona je to organizirala. To se ne može samo od sebe ni organizirati, ljudi moji, to je tako. I mi o tome govorimo, predsjedavajući, o tome da mi nismo u stanju da se tako organizujemo. Zašto? Možemo sada, je li, o tome razgovarati i pričati. A oni to jesu veoma lako. I mi nemamo niti jedne diskriminacijske mjere prema njima. Što kaže ... sve je tržište totalno otvoreno, čak nemamo ni pravilnike. Evo, ja uvijek govorim o vodama, nemamo mi pravilnike, nemamo, ukinuli smo zakone o vodama, biva bit će sutra pravilnik. Evo, ima godina i nešto dana, ni danas nema pravilnika. Totalno je ta oblast neregulirana. A, ako mi hoćemo vodu u Hrvatsku izvesti, onda moramo ... certifikat jedne države iz EU. Dakle, vi ste jedna fina barijera. A ja to ne mogu dobiti, taj certifikat, jer me pitaju:

dajte mi dozvolu da koristite izvoz. A to da dobijem tu dozvolu ... u tom našem pravilniku, to smo krivi mi, tu nema priče, je li. Zašto i kako, vidjet ćemo i to će nekada neko istraživati.

Zašto mi ne možemo? Pazite, nama, na moje pitanje Uprava za indirektno oporezivanje u drugom pokušaju kada sam tražio da se akcize kod nas dignu, da budu pet puta veće na duhanske preradevine ... uvozne nego na domaće, jer je to tako u Hrvatskoj, mi ne možemo tamo prodati ništa, imamo deficit nekih 138 miliona na duhanu samo, odgovor je bio Uprave prvi put da tu nema političke volje. Kada sam ja drugi put pitao šta to znači, kažu, nije kod nas gospodine već kod vas negdje tamo nema političke volje da se ta stvar riješi. U međuvremenu imam informaciju da je EU nasrnula na Hrvatsku da to ujednači, i tu će proći jako puno vremena. Ali, molim vas, 14 godina mi imamo štetu. Ne zato što je neko, hajmo reći, kriv od ovih ovdje što sjede, nego je tamo neko legao na trbuh pa to izmislio, a ovdje niko nije reagirao. Oni su uveli tu necarinsku barijeru. I o tome mi ovdje govorimo. Zato ja jesam ... i još jedno da kažem, dakle sve po propisu. Evo, sada kažete nisu neke tarife tamo, ne znam, pivarska industrija je uradila prije godinu dana, još mi nemamo ni približno riješen taj problem tog prekomjernog uvoza, a prije godinu dana, pazite, pare dali, potrudili se, jer mi smo dužni da mi, pazite, proizvođači moraju dokazati prekomjeran uvoz. U svakoj državi za to imaju statistike, zna se .../nište se ne razumije/... a kod nas: nas obavezuje što u zakonu je veoma loše, jer mnogi, eto mi smo imali para pa to finansirali. Uzmite poljoprivredu. Ko će koga, kako će oni skupiti lovnu da se to, je li, na neki način objelodani da je to tako kako jeste. I tada kada smo to dokazali, onda je počela ... Evo, Majkić je objasnila pa neću dalje da govorim. Mislim, i to naši ljudi! Pazite, naši ljudi, iz naših ministarstava!

I, dozvolite, mi o ovom moramo početi govoriti kome se to sviđalo, kome se ne sviđalo. Ko vukao, ne znam ni ja, ovoga, pa naravno da će ... reći kako ćete vi to nama uraditi, nije budala, ne može navijati protiv sebe. Ali tamo ima državna politika, tamo ima, ovdje nema. I mi moramo ovo. Ljudi, ovo je sada počelo, ovo je početak nečega, ovo se očistiti mora, inače mi kao država nemamo šanse, jer nam privreda nema šanse. Svako na neki način organizirao, a mi to pustili i još galamite kada mi tako neko podnese neki zahtjev, digne se galama na nas. Ma ..., ljudi, ovo je muka. Pazite, ja sam često puta, da vam pravo kažem, što se mene lično tiče, ma uzdaj se u se i u svoje kljuse i gledaj kako ćeš predeverati, uvijek ima neka alternativa, ali je pitanje ko će kupovati taj moj proizvod. Hoću li imati para, hoću li ostati bez posla? Ja sam počeo (oprosti, ništa ružno) ali kada mi dođu tako neki pa se bune za zapošljavanje, pa čekaj, hajde u Hrvatsku, tamo se toga piva ovdje popije više nego moga, pa pitaj tamo da te zaposle, nemoj meni dolaziti. I ljudi moji, to će tako i ići, hoćete, nećete. Nekada će neko doći sa letvom pa će, ako ničim drugim, pa će pitati šta se ovdje radi, jer mi nemamo posla od ovoga. Naši ljudi ne mogu da se zaposle, jer mi ne radimo onoliko koliko bi trebali, ni blizu. Ne samo, nego uopšte. Evo, hajde građevinarstvo, to možemo objasniti, čelik možemo objasniti, ali ovu robu široke potrošnje ne možemo objasniti. Kako ćemo, s tim što nama ljudi uvode te necarinske barijere, a mi se pravimo, i još njih amnestiramo, kao nisu oni krivi nego mi. Jesmo mi, odnosno naša vlast koliko hoćeš, ali i oni su tamo, isto sustavno ... I, ovo je, ovo je početak nečega. I nisam ja za to da se daje prostora koliko hoćeš. Zašto ... je moj prijatelj Rajić komentarisao *dok se to izganja, crknut će nam magare?* Zato što znam iz svog iskustva da smo mi prije godinu dana podnijeli sve to po zakonu i da od toga još nema ništa. Naravno, još godina dana i crknut će nam magare. Još ova kriza svoje dodaje.

Pazite, ljudi tamo ozbiljno, ja im čestitam, evo, tom Jurčiću i svima tamo. Kada on se brine o svom tržištu, brine se o svojim proizvođačima, na kraju, o svojim građanima koji hoće

posao. Mi možemo napraviti tržište u Hrvatskoj za svoje robe još barem 4 milijarde, još barem 4 milijarde kuna, to je milijarda maraka. I zato, molim vas, oprostite, neka se niko ne ljuti, nije ovo ničiji ćeif, niko nikoga ne optužuje, ali ovo mora dobiti pravo ..., o ovome se mora pričati. Zašto mi nismo uvodili te bescarinske barijere? Jer ste vi mislili da to nije korektno, fer, mi smo fini ljudi, a oni nisu. Ko od toga ima štetu, a ko ima koristi, to nije teško zaključiti. Molim vas, nemojte nas samo pokušavati ušutkavati, jer neće vam poći za rukom. Dajte da svi radimo na nečemu što će donijeti boljitak i da imamo ..., a ne da pođemo sada da se prepucavamo ko je u pravu, ko je šta slagao, ko nije slagao itd.

Hvala vam.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa. Probili ste davno vrijeme, nisam Vas htio prekidati da ne bi bio opet zbog nečega optužen.

Riječ moli ministar Zirojević. Izvolite, ministre.

Nakon toga i zamjenik predsjedavajućeg, ministar Vrankić.

MLADEN ZIROJEVIĆ:

Ja se stvarno izvinjavam. Ako ... moje obrazlaganje ovdje shvatate kao ušutkavanje, onda nije mi mjesto jednostavno da govorim, trebao sam se spremiti i psihički da sve ove uvrede trpim. Jednostavno, argumentovana diskusija šta mi radimo? Prvo, nije Kancelarija za veterinarstvo razlog što se onako reagovalo kada je bilo problema sa mlijekom, jer sam ja insistirao na tome. Kancelarija je bila i prije mene, ministara je bilo i prije mene i istih problema je ta firma imala i prije mene. Ali prvi put se reagovalo i ocijenjeno kao konstatacija rada na zaštiti domaće proizvodnje, vi sada kažete ne radi ništa.

Što mi ne možemo praviti vancarinske barijere? Molim vas, evo da pričamo, zašto ne možemo? Zato što nemamo pravilnik. Sreća pa smo imali pravilnik iz oblasti veterine pa smo se mogli nakačiti na njega, pa smo mogli naložiti dodatnu mikrobiološku analizu koja je usložnila proces carinjenja i puštanje robe u slobodni promet u Hrvatskoj, pa je ona tako reagovala kako je reagovala. Sreća pa smo ga imali. A znate koliko sam ja čekao na taj pravilnik, saglasnost entitetsku? Mjesecima! U Hrvatskoj ... se lako završi. Zašto ne uzmete specifičnost tu u obzir, složena smo država, brojni su interesi. Uprava sada čeka na usvajanje pred Savjetom ministara jedan glavni pravilnik za oblast zaštite bilja koji ide na Savjet ministara a svaki sljedeći ja potpisujem. Znači šta je sporno? Govorim vam, nije ovo ušutkavanje, ovo govorim koliko je teško raditi. Sporan je izgled certifikata, hoće li grb stajati ovdje ili ovdje, ili će ispod ovdje biti, samo jedan list koji će izdavati granice. Kad se to usvoji, 11 je već spremnih pravilnika da ih potpišem i da idu u primjenu. Ne može, pa to da ne uzimate u obzir!

Druga stvar. Zar stvarno mislite da je Ministarstvo spoljne trgovine i ekonomskih odnosa razlog pa sve ove nedaće nas biju? Milijardu i dvjesto miliona maraka Hrvatska je prošle godine odvojila subvencija za poljoprivrednu proizvodnju i ko zna koliko (gospodine Lijanoviću, je li ovo tačno?) iz IPA fondova jer su kandidat, zemlja kandidat, pa imaju pristup petoj komponenti, tj. poljoprivreda i ruralni razvoj, mi nemamo. Srbija je isto tako, samo bez IPA fondova. A mi samo 160 miliona sa nekim dodatnim rebalansom 175. Pa gdje je naš prostor da mi budemo konkurentni?

Što se tiče vancarskih barijera, ja se definitivno slažem da je to najveći problem. Prvi put, evo kako smo došli za ovih par mjeseci, oformio sam komisiju u saradnji sa Spoljnotrgovinskom komorom, ... sedam regionalnih centara u Sarajevu, najvećih gradova, pričali s poljoprivrednicima i napravićemo analizu gdje su ti najveći problemi. I spominjete ministra Dinkića. Prvo što sam rekao je to, kaže, ministre na ... ali dajte mi napisмено. I dostaviću mu. Već pet puta, za mjesec i po, pričam s poljoprivrednicima i prerađivačima, kažu da nikad niko nije toliko vremena do sada, bar nemaju pojma kako i na koji način mogu ostvariti ono što hoće, a hoće zaštitne mjere, hoće punu carinsku stopu za određene proizvode, nemaju pojma. Dijelimo im brošure CEFTA-e. Vas pozivam da budete svjedoci, 8. je novi sastanak na koji sam pozvao direktora Uprave za indirektno oporezivanje, Uprave za zaštitu bilja, i veterine, i sigurnost hrane, i sve kontrolne inspeksijske organe koji mogu, ja ne mogu narediti neke dodatne analize, usložniti proceduru carinjenja, zadržavanje kamiona na granici, o tom nije popularno pričati. Neka dođu mediji, ja mogu biti prijavljen zbog ovog, ali sam spreman na taj način reagovati. Oni mogu, pa da im ukažemo gdje je prostor. Zašto „Bosnalijek“ čeka u Srbiji 60 dana, pa 60-ti dan dobija saglasnost za uvoz lijekova? Zašto „Vitinka“ čeka isto toliko?

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

I ja postavljam ta pitanja.

MLADEN ZIROJEVIĆ:

Pa molim vas, evo vidjećete. Zašto je neuporedivo skuplje u Srbiji? Dođite molim vas 8. na sastanak da vidite ima li modus da dignemo usluge naših inspekcija, da bude to paritet. Ne mogu sam, ali dođite da vidite da postoji spremnost, molim vas, na prvom sastanku tek kako sam preuzeo ovu funkciju. ... Privrednici kažu, ministre, treba nam plavi dizel. Nije nikakav problem, za dva dana dopis resornom ministru finansija, je li tako, gdje tražimo uvođenje plavog dizela. Pa fantastičan način, konkretan primjer kako se pomaže domaćoj proizvodnji. Dobijem saglasnost na Savjetu ministara, Upravni odbor Uprave za indirektno nije donio saglasnost i eto ga nema u predloženom Zakonu o akcizama koji je prošao Savjet ministara. Molim vas, vi reagujte, dajte, pa pomenuli ste, mislim, pričajte i sa mnom pa ćete vidjeti informacije. Vi samo ... ne radi ništa. Kako ne radi ništa?

Gospođo Majkić, gdje se krije 10 miliona, 10 milijardi maraka, devet i petsto jeste i nije puno daleko od deset, ali trebali ste pogledati Analizu spoljnotrgovinske razmjene pa primijetiti da je u apsolutnom iznosu manje rastao nego u periodu 2006.–2007. kad nismo imali multilateralne sporazume i ovako smo otvorili tržište. I šta je, pa samo su naivni mogli misliti da to može proći bez posljedica.

Usvajanje legislative, sticanje statusa kandidata pristupom IPA fondovima, tu je naša mogućnost. Ne možete se vi pretjerano puno i uspješno boriti sa zaštitnim mjerama uvođenjem carine. Evo, neka prođe ovaj zakon, vidjećete šta će biti.

Akcioni plan CEFTA-e? Vi ste ga usvojili, oba doma, to je znači jedan konkretan set mjera kojim se zadužuju institucije, daju rokovi, određuju aktivnosti. Ministarstvo spoljne trgovine i ekonomskih odnosa, ako ste imali uvid u njega, najviši je dio obaveza iz tog dokumenta, koji ste usvojili, realizovalo. Iskoristite snagu Parlamenta, autoritet, pa utičite na one koji nisu.

Što se tiče Pravilnika o vodama, u pravu ste. Agencija za sigurnost hrane nije agencija koja je u sastavu Ministarstva i tu definitivno treba poraditi što prije kako bi se donijeli ti pravilnici, kako bi i mi se imali zašta uhvatiti, ako ćemo ići po principu reciprociteta. Ja sam za to spreman, ali postojati moraju neke pretpostavke. Nemamo pravilnika! Vidite koliko je teško, to je sizifov posao da bilo koji pravilnik, a da ne govorim zakon, prođe Savjet ministara, a ne parlamentarnu proceduru. Nismo mi Hrvatska i Srbija, mi imamo svoje specifičnosti i shvatite i Ministarstvo. Ako ima konkretnih primjera, ja sam ... spreman za dogovor.

Što se tiče pivara, molim vas, nije tačno godinu dana. Nije tačno, godinu dana je kako su oni predali taj zahtjev, pivari.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ
/nije uključen mikrofon/

ILIJA FILIPOVIĆ:
Da ne idemo u dijalošku formu, molim vas.

MLADEN ZIROJEVIĆ:
Molim vas samo da završim.

ILIJA FILIPOVIĆ:
Dopustite da ministar završi.

MLADEN ZIROJEVIĆ:

Molim vas. Pivari su – eto, vi ste na početku zasjedanja rekli da niste dobili kompletan odgovor, ja ne znam, to je vjerovatno greška procesnog karaktera, kod mene je usvojen na Savjetu ministara kompletan odgovor sa svim tačkama koje ste tražili i vi ste se složili, u pauzi, da je ovdje neka greška – odavno već trebali biti odbijeni sa dokumentacijom i sa dokazima koje su izveli. Jer, vidite, argumentovano stoji i kad direkto „Banjalučke pivare“, koja je podnijela zahtjev i slaže se sa tim, onda stvarno nema mjesta sumnji u ove moje tvrdnje. Ja, vjerujte, nisam dao da oni ... dosad već dobiju negativne odgovore. Zašto? Zato što mi je jako stalo da pokažem da postoji drugi način, da postoji alternativa ... ovome što osporava ovaj zakon. Niko se nije obratio ovom ministarstvu sve ovo vrijeme, niko, osim pivara. I ja vam kažem da nisu izveli dokumentaciju. Jer ja ako predložim Savjetu ministara uvođenje pune carinske stope, ja potpisujem to. Naravno da će zemlje potpisnice CEFTA-e reagovati u smislu uvida u priloženu dokumentaciju. Ako se dokaže poremećaj, ja ću, ja sam ... Savjet ministara. Neću da improvizujem, tu nema šale. Oni su trebali biti odbijeni. Ja ne dam još uvijek i neki dan sam na sastanku objasnio, dajte da pokušamo, ako je negdje zapelo u smislu izvođenja dokaza, prikupljanja dokumentacije, ako je ta Agencija za statistiku, Uprava za indirektno oporezivanje, dajte da lično ja insistiram kod njih. I oni su prezadovoljni izašli sa tog sastanka.

Pozivam vas još jednom 8. da dođete na ovaj sastanak, da vidite kako je teško artikulirati njihove zahtjeve, jer poljoprivrednika i udruženja ima milion u BiH, nigdje asocijacija, nigdje komora koje će reći: da, to je naš zahtjev. Uzgajivači svinja iz RS-a hoće da ostane ista legislativa, isti propisi, iz Federacije hoće da se to liberalizuje uvođenjem tarifnih kvota. Oni se

sami posvađaju na tom sastanku. Pa nije uređena država da kaže imate; Njemačka ima pet asocijacija, sto miliona stanovnika i kažu da ovo je ono što mi hoćemo. Oni ne mogu sami da se dogovore i onda kažu, ministre, kako je takva odluka. Dođite da vidite, pozivam vas da vidite kakva je atmosfera i da nije uopšte lako odrediti šta hoće privrednici. Šećer je prošao, pa je zaključak Predstavničkog doma Parlamentarne skupštine, bilo je 44. zasjedanje, da se napravi još (da nazovem, spisak želja privrednika i potreba) kako reagovati u smislu smanjenja i povećanja carinskih stopa. I to je urađeno, dostavljeno, dostavljeno je na usvajanje. Ima i produženih kvota, pa i to je konkretan način kako se pomaže. Ja vas pozivam još jednom, 8. biće direktori svih agencija, da vidite do koga je, gdje je zapelo, ko nije spreman da principe reciprociteta, i mi reagujemo, a svega ostalog što se tiče tu sam. Niko se još uvijek ne obraća. Upravo je nedavno na zadnjoj sjednici Savjeta ministara prošao ovaj pravilnik Ministarstva spoljne trgovine i ekonomskih odnosa gdje je jasno predviđeno postojanje jedne organizacione jedinice, ona se zove čak *Odsjek*, htjeli smo joj dati na značaju, koja će se baviti zaštitnim mjerama i ništa drugo. Ali teško da će imati posla, kada niko ne traži na jedan propisan način da zaštiti svoje interese.

Hvala vam.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa ministru.

Molim i zastupnike koji će sada dalje dobiti riječ da ne izlazimo iz teme. Govorimo o načelima Prijedloga zakona.

Replika ministru.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Dakle, ja nisam, ako se ne varam, ako jesam onda se izvinjavam; ali nisam nigdje spomenuo u ovom izlaganju Ministarstvo vanjske trgovine i ekonomskih odnosa. Čak sam čuo pozitivne stvari i računam, ali morao sam, nemojte se ljutiti ako kritikujemo, ovo je činjenica. Ovo je činjenica i nemojte sada pokušavati ... nema priče da nas neko ušutka, nema više toga.

I još jedno, ja ću doći 8., u koliko sati je to?

_____ (?)
/nije uključen mikrofoni/

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Dobro.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Dobit ćete poziv, to je izvan teme. Molim vas, dobit ćete poziv.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Samo malo, samo nešto. Dakle, pravilnici? Njih usvaja ili Vijeće ministara ili Ministarstvo? To je ono, barem ne možete ... što toga nema, to je vaš posao. Ja dozvoljavam da imate problema i sjećam se ja i kroz komoru

ILIJA FILIPOVIĆ:

Ali gospodine Ibrahimpašiću, ja moram, moram Vas prekinuti. Dakle, mi govorimo ovdje o načelima zakona. Dakle, pustite pravilnike.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Je li mi ne date da repliciram?

ILIJA FILIPOVIĆ:

Ne mogu Vam dati, to nije tema. Tema je Prijedlog zakona o zaštiti domaće proizvodnje, rasprava o načelima. Oprostite, ali moramo poštovati Poslovnik.

Sljedeći se za riječ javio gospodin Vidović, pa gospodin Zrno, pa gospodin Jović. Nemam drugih prijavljenih.

Izvolite, gospodine Vidoviću.

RUDO VIDOVIĆ:

Zahvaljujem, gospodine predsjedatelju.

Ja ću biti striktno u temi. Ja sam jedan od zastupnika/izašlanika koji nisam poljoprivredni proizvođač niti proizvodnje piva niti sam nekakav ekspert i pravnik u tumačenju nekih zakonskih rješenja. Inženjer sam koji o ovako važnim zakonima pristupam na način da prije mog izjašnjenja, odnosno određenja, prikupim potrebne konsultacije i sa takvim razmišljanjem i želim sada jasno iznijeti svoj stav koji sam, evo, kao član Ustavnopravnog povjerenstva koji je podržao ustavnopravni temelj, dužan ovdje obrazložiti svoje razloge zbog čega sam to podržao, a jedan od onih koji je bio protiv načela ovog zakona na nadležnom povjerenstvu.

Dakle, pravnici tumače, dva pravnika različito tumačenje imaju o tim pitanjima i kada smo razgovarali o ustavnopravnom temelju za mene je bez dvojbe po naslovu *Zakon o zaštiti domaće proizvodnje*, zapravo, opredijelio promišljanje ko bi to bio protiv tog zakona kada ne ulazimo u njegova načela nego samo u interesu građana BiH i da je u Ustavu jasno rečeno da je vanjskotrgovinska politika u nadležnosti institucija BiH, da je Parlamentarna skupština BiH ta gdje se donose takvi zakoni i to je mene opredijelilo da ovaj zakon ima ustavnopravni temelj.

Međutim, kada smo došli do načela ovog zakona i mišljenja relevantnih institucija, dakle, koje su, po meni, najpozvanije u BiH da nama koji nismo ... duboko uključeni u ovu problematiku pomognu, dakle, prije svega, mislim na nadležno ministarstvo, mislim na Direkciju za evropske integracije, mislim na Evropsku komisiju itd., o čemu je već bilo govora, a sva mišljenja smo dobili i mene je to zapravo opredijelilo da ne mogu podržati načela ovog zakona, i to u prvom čitanju, jer ono što je važno kazati je i danas ovdje da zapravo BiH je do sada zaključila nekoliko stotina međunarodnih ugovora i da niti u jednom slučaju nije donesen poseban zakon za njegovu ratifikaciju i provođenje. Dakle, mi znamo na koji način su se ratificirali međunarodni ugovori, međutim ovaj zakon direktno zadire svojim načelima provođenje međunarodnog sporazuma.

Ja smatram da se ne može uređivati materija na način koji je suprotan onom što sadrži međunarodni ugovor a o tome su se, evo rekao sam, jasno izjasnile i nadležne institucije. Ali ono

što, evo, može prijetiti kao opasnost i ta upozorenja smo dobili je zapravo šta bi se dogodilo kada bi došlo do usvajanja ovog zakona i kakve bi eventualno posljedice za BiH slijedile. Vjerojatno, mogući arbitražni postupak, i mnogima je poznato da odluke arbitraže su konačne i obvezujuće za sve strane u sporu. I, u slučaju negativne arbitražne odluke po BiH, koja se već da po ovim upozorenjima naslutiti da bi mogla biti negativna, onda naravno otvara se pitanje, dakle tko će biti taj ko snosi te posljedice kada su u pitanju kršenja međunarodnih ugovora i ko bi zapravo snosio financijske posljedice arbitražnog postupka. I tu se za mene postavlja jasno pitanje što je BiH sada u ovom trenutku to potrebno, arbitraža i eventualne posljedice i, da dalje ne nabrajam, puno toga je rečeno. Dakle, ja danas, kada se budemo izjašnjavali o ovim načelima, nemam dovoljno argumenata da podržim načelo ovog zakona i glasovat ću, dakle, jasno i glasno protiv.

Hvala lijepa.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Gospodin Zrno, izvolite.

BRANKO ZRNO:

Hvala lijepa, ako se ima još što dodati ili oduzeti nakon ove rasprave, iako sam ja stvarno mislio da ćemo ostati kod načela ovoga zakona. Nažalost, mi smo obavili raspravu, tako da, ako se zakon pojavi i u drugoj fazi, onda nećemo imati potrebe raspravljati ga, jer je raspravljen, meni se čini, do kraja.

Nije loše što smo na ovaj način, samo je loše što smo se čak počeli i prebrojavati oko zakona i o domoljublju i patriotizmu, na način konzervirane robe, ..., šećeraštva i ostaloga što apsolutno nije dobro. Nije dobro o ovakvim stvarima govoriti argumentima za i argumentima protiv, jer, molim vas, argumenti za i argumenti protiv otpadaju pred jednostavnom istinom, pred činjenicom. Mi trebamo samo govoriti o činjenicama, ne o argumentima. Vrlo često imamo vrlo snažne i jake argumente za nešto što je jednostavno neprovodivo. Znači, mi jednostavno imamo činjenicu da smo kao zemlja, kao država potpisali Sporazum CEFTA koji nas obvezuje kao potpisnicu. Taj sporazum smo mi ovdje potvrdili, dali mu legitimitet i legalitet. Prije rasprave o ovome zakonu, gospodo, podnesite prijedlog da kao BiH izađemo iz Sporazuma CEFTA-i, pa ćemo onda raspravljati i o Zakonu o zaštiti domaće proizvodnje u okviru Sporazuma CEFTA.

Drugo, ovdje se otvorilo, zapravo, u kontekstu ovoga zakona otvorio se cijeli jedan set pitanja i problema koji objektivno stoje, koji objektivno jesu i koji su objektivno naši. Nema šta se prigovoriti kolegi Ademu, to je tako. Ali, ja postavljam načelno pitanje: Imamo li mi birokratske mogućnosti, imamo li mi demokratsku aparaturu, imamo li mi demokratske mehanizme koji nisu zakon, a koji su legalni i legitimni?, a time otvaramo naravno i pitanje, otvorili smo pitanje, vlastite institucionalne nemoći. E, možemo li sada zakonom koji je ponuđen jednostavno mi amortizirati svoju vlastitu institucionalnu nemoć i kazati: Sada ćemo se sporiti preko zakona sa svima zato što institucionalno nismo u mogućnosti sebe zaštititi, makar u onoj mjeri u kojoj se drugi štite, i dolazimo, na kraju krajeva, mi smo ušli u fazu koja se zove fazom apsurdna, uistinu fazom apsurdna.

Ja se ponovo vraćam načelima o kojima danas razgovaramo i načela koja moramo, jer ako bih išao dalje ne bi krenulo od Izvješća našeg Ustavnopravnog povjerenstva koje ni jednom

jedinom riječju nije konstatiralo da zakon upućuje ili se mora ... na potpisani sporazum, nego je samo objašnjenje, kaže, jednoglasno utvrdilo sljedeće, pa stoji valjan; ako postoji ustavni, onda ne postoji valjan pravni temelj primjene prijedloga ovoga zakona.

Zahvaljujem.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine Zrno.
Gospodin Jović, pa profesor Neimarlija.

IVO MIRO JOVIĆ:

Hvala lijepa.

Pa, ja sam dugo dvojio javiti se ili ne, ali pokušat ću kratko jer vidio sam da uvažene kolege ušle su i u onu drugu fazu ovog danas razgovora. Ja bih želio iskazati, i ovom zgodom, kako volim svoju državu. Da ne bi bilo dilema, ja volim svoju državu, i neću ovo podržati.

Razlog? Predlagatelj ovog zakona me duboko u to uvjerio da to ne podržim. A razlog prvi: suša i poskupljenje žitarica dodatno su pogoršale stanje, pa Republika Hrvatska i Srbija imaju dovoljno žitarica, onda smo mi prisiljeni kupovati na svjetskom tržištu. Znači li to ako ne kupimo u Srbiji i Hrvatskoj da ćemo bolje proći ako kupimo na svjetskom tržištu. Znači, svugdje je dobro kupiti osim ove dvije zemlje. Sam predlagatelj to kaže.

Ako u konstataciji da u poljoprivredi uvoz je oko 51% iz ove dvije države, gdje će kupiti onih 49%, gdje se to kupuje 49%, a mi ćemo ove dvije zemlje staviti na stub srama što se nas tiče u trgovini, a ono 49% neka. Umjesto da je bilo načelo da zemlje CEFTA-e dovodimo u poziciju istu kao što su i ove dvije zemlje.

Dalje, jako je radosno pročitati: 'Analizirajući prethodne godine, razmjena poljoprivrednih proizvoda i roba s inozemstvom iz godine u godinu raste. Najvažniji partneri za izvoz jesu Srbija i Hrvatska', to se konstatira. I to, nabraja se po ... prepoznatljivosti proizvoda itd. A, onda ključno, ili zaključak koji bi mogao oslikati sve, ovakav jedan prijedlog, i da sa svoje strane podržim one koji kažu da mi kod kuće trebamo urediti stvari. Ne možemo mi kriviti Pariz što je ovdje oblačno. A, evo ovdje je apsurd napravljen. Naša poljoprivreda u BiH je opterećena slabom koordinacijom institucija BiH. Što mi dobijamo usvajajući ovaj zakon, hoćemo li poboljšati koordinaciju naše institucije? Nećemo. Slabim poticajnim mjerama, odsutnošću koordinacije, nema govora. Usitnjenošću poljoprivrednih imanja? Hoćemo li mi ovim zakonom povećati naša usitnjena imanja? Ukinuti pristojbe na gorivo? Hoće li Republika Srbija i Republika Hrvatska u BiH ukinuti poreze i pristojbe na gorivo koje se koristi u proizvodnji poljoprivredne proizvodnje ili to mi trebamo uraditi? Hoće li, ako bi ne daj Bože usvojio se ovaj zakon, BiH biti šire otvorena vrata za pristupne fondove? Jer svatko onaj tko nas gleda reći će: zemlja koja ne poštuje međunarodne ugovore, nije dobro došla za partnera. Ja duboko sam uvjeren u to, ukoliko bi prošao ovaj zakon, ne da će nama se otvoriti šire pristupni fondovi nego će biti zatvoreno i ono što je otvoreno.

I, još jedno, zaključak jedan koji je ponuđen i boldiran ovdje značajno bi, znači u slučaju usvajanja ovog zakona i odnosa prema ovom svemu, značilo bi pripremu i opstanak ... skupina poljoprivredne proizvodnje u BiH, jačanje konkurentnosti i pripremao se za fer tržišnu utakmicu.

Pa, ako ne možemo sa onim zemljama koje su u našoj situaciji, koje se pripremaju u EU, pa čime ćemo mi dolazak u EU moći sačekati? Zato sam prijedloga, ako plantaža kave nema u BiH, kako je moguće da onaj ko je dovozi izdaleka bude jeftiniji nego ko je proizvodi ovdje. Kava je svjetski proizvod, ovdje se ona obrađuje, prerađuje i tržištu ponudi. E, kako sada da zaštitimo da susjedi nam ne dovoze kavu, a oni jeftiniji? Napravimo mi da naš ..., ili, ne znam, smola i guma? Mislim, ja jednostavno sam zbunjen, ne mogu ovo razumjeti. Možda, neka bude i moja skromnost u razmišljanju.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa gospodinu Joviću.
Profesor Neimarlija, izvolite.

HILMO NEIMARLIJA:

Nastojat ću da budem koliko je moguće neopširan i da izbjegnem udaljavanje od načela i da, evo, kažem da nisam privrednik i da mi to olakšava ovo eskiviranje, da tako kažem, konkretnih terena. Naravno, kao državljanina i građanina BiH i mene boli ovaj nesklad u, recimo, razmjeni BiH, prije svega, sa susjednim državama, ali isto tako nemam apsolutno nikakvih iluzija da mi možemo biti potpuno ravnopravni sa Srbijom i sa Hrvatskom u nekom kvantitativnom smislu.

Međutim, današnja rasprava, kada smo na Ustavnompravnoj komisiji imali ovaj prijedlog zakona, ja sam sa više pitanja od predlagača zahtijevao da mi razjasni moj, zapravo, da mi razjasni ... koji sam imao a priori otpor prema ovom prijedlogu zakona. On mi je dijelom pomogao, dijelom su me današnje diskusije uvjerile da ću ispravno postupiti time što ću glasati za načela ovog zakona iz jednostavnog razloga što držim da smo se ipak mogli razumjeti u potrebi da niko nikom ne treba da dokazuje ovdje ni patriotizam ekonomski, niti da na ovom ekonomskom patriotizmu neko sada gradi političke poene. Mislim da smo se oko toga razumjeli i da smo dokazali. Ali isto tako mislim da smo sami sebe uvjerali i da bi trebali uvjeriti i javnost da je nama kao predstavnicima najviše zakonodavne i predstavničke vlasti u ovoj zemlji stalo da se za sve moguće probleme u našem društvu traže zakonska rješenja, isključivo zakonska rješenja. I da je najviša instanca za pronalaženje zakonskih rješenja, ako drugih nema, ovaj parlament. Ja hoću da razumijevam i ovaj prijedlog zakona i nakon ove rasprave da sebi dozvolim njezino rezimiranje na način ovog smisla.

Svi smo svjesni strašnog debalansa u razmjeni sa, prije svega, susjednim zemljama. I svi smo, isto tako, svjesni jednostavne činjenice, ja time i opravdam svoje glasanje za načela, da nam Sporazum CEFTA osigurava, upravo, pominjao je to kolega Adem, mogućnost iznalaženja mehanizama za smanjivanje debalansa. I, po mom sudu, pozitivno razumijevanje ove inicijative oko koje se doista možemo okupiti jeste potreba da iznalazimo rješenja za ublažavanje jedne neravnoteže koju ne možemo podnositi. Mi je ne možemo ukloniti, taman posla. Ja bih, naravno nemam nikakve iluzije oko toga da mi možemo biti ravnopravni i u formalnom i kvantitativnom, u formalnim pretpostavkama koje ćemo mi imati, da ne ponavljam koliko je to sve ovdje, koliko je kazano o tome, koliko je to sve do nas i kako se, zapravo, vodili su raspravu a u potpunosti su zastupali isto, recimo, ministar Zirojević i kolega Adem oko tih jednostavno pravilnika. Pazite, pravilnik! Ova naša nemoć, kao države, u odnosu na jedan pravilnik? Ali to je činjenica.

Dakle, ako ne možemo, ako ne možemo ovim drugim mjerama (ja nisam siguran da ovaj zakon valja, neću da sudim o sadržaju zakona) ali o potrebi da i na način zakona ili zakonskom nekom normom pokušamo da pokrenemo ili iznađemo mehanizme ublažavanja ove ravnoteže. Ja mislim da na to imamo pravo i čak da imamo obavezu.

Dakle, apeliram da, evo, ovu problematiku ne eksploatiramo na način dokazivanja ili osporavanja nečijeg patriotizma, nego da je pokušamo razumjeti, između ostalog, i rekao bih, politički, na način da je Parlament ona instanca predstavničke demokratije koju niko ne može osporiti, na kraju krajeva, kakva god odluka bila, da je potčinjen ili da se potčinio nekakvom ekonomskom lobiju. Sve druge instance su, na neki način, podložnije, hajde da kažem, mogućim optužbama, bez obzira što nas generalno u BiH bije taj glas da smo ili zapravo i trpimo, zapravo, jednostavno ako ništa, presudu ili osudu i činjenicu da smo kao političari osumnjičeni. Ali, dakle držim da je ovo način reagiranja na jednu strašnu neravnotežu, ne bih detalje, ali recimo strašne su činjenice, koje bi trebale doista da nas obavežu, koje smo danas ovdje čuli, sa, recimo, time da se zadržava kamion sa pivom, ne znam koliko vremena, ili da se traži odobrenje za nešto iz EU, a da to nije recipročno postavljeno.

Stoga, evo imao sam potrebu da ogradim i ovaj zakon od licitiranja i, evo recimo, tim našim patriotizmom, s jedne strane, ali, s druge strane, i da ga uvedem u ovu našu obavezu da doista mi moramo da vodimo računa: formalni argument računa o interesima građana BiH ... Niko od nas nema pravo da optužuje Srbiju i Hrvatsku ako koriste i neformalne, ne znam, mjere koje nisu u neskladu sa zakonom, ako koriste propise, ako koriste mogućnosti za blokade, za opstrukcije, niko od nas, mi nemamo pravo da im to zamjeramo, ali imamo pravo onda da i mi tražimo i iznalazimo te mogućnosti. Ako tih mogućnosti nema na nižim razinama, onda ovo je neka vrsta evo pokušaja da protestiramo na način prijedloga zakona.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa profesoru Neimarliji.

Dakle, gospodin Adem Ibrahimpašić. Želi još netko riječ nakon toga?

Izvolite, gospodine.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

U suštini je replika. Mi čitavo vrijeme ovdje razgovaramo o necarinskim barijerama kao da su one dozvoljene. CEFTA ne dozvoljava ni te barijere, ali one nisu uočljive kao carinske barijere, samo da se pojasnimo. Ne da CEFTA necarinske barijere, ali njih je jako teško uočiti i samo ih osjeti onaj kada izvozi šta mu se i kako dešava.

Hvala lijepo.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine Ibrahimpašiću.

Ministar Vrankić. Izvolite, gospodine ministre, odavno čekate. Dopustili ste da zastupnici kažu što žele.

Izvolite.

DRAGAN VRANKIĆ:

Hvala lijepo. Poštovani predsjedavajući, uvaženi zastupnici, gosti, s obzirom da sam danas evo ovdje, mogu reći, u dvojakoj ulozi, kao predsjednik Upravnog odbora Uprave za neizravno oporezivanje jer se dotiče ove materije, a i gospodin Špirić je odsutan pa ću na ovoj jednoj od narednih točaka u ime Vijeća ministara referirati. I evo, dozvolite par riječi i moje mišljenje o ovome.

Kada je u pitanju proceduralni dio, moram reći da nije poštivan Sporazum o prenosu nadležnosti. Naime, Upravni odbor Uprave nije dao suglasnost za ovaj zakon a to je indirektno kršenje Ustava, s obzirom da znate da su nadležnosti sa entiteta na kojima se nalazi ova oblast preneseni na Upravu, i to je jedna od obveza koje, moram reći, mada smo to pismeno se izjasnili, vidim da niko nije spominjao, evo, želim samo korektnosti radi da kažem.

S druge strane, evo dozvolite nekoliko riječi. Možda, bojim se da ova kompletna rasprava nije otišla u krivom smjeru i slažem se s ovim da ne treba niko dokazivati ovdje svoje domoljublje. Ja ne dam nikom zapravo da ima kantar da me mjeri a, ako ću se mjeriti, onda ja sebe stavljam na prvo mjesto.

Ono što bih želio podsjetiti, a mislim da vas neću povrijediti ako to kažem, jednostavno da smo mi u našoj tranzaciji, a ne samo mi nego cijela regija, krenuli tržišnim pristupom i da idemo ka slobodnom tržištu. U tom slobodnom tržištu, podsjetit ću kao ministar finansija, da carine skoro i ne postoje. Jedan mali procent ukupnih javnih prihoda otpada na carine, ali zbog toga postoje druge beneficije. To bi onda rekli otprilike da se vraćamo na onaj proces koji ima i mrkvu i batinu. Batina je upravo ovo o čemu vi govorite. Nemilosrdno tržište koje tare sve pred sobom, uništava nejake, koji moraju biti spremni i sposobni da se njemu odupru. Šta je mrkva? Mrkva su, prosto kazano, sporazumi, jedan od tih je upravo i CEFTA koji spominjete, Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju, pa iz svega toga i prethodni procesi gdje nas je podržala međunarodna zajednica na ovom putu. Pa ću vas samo podsjetiti na milijarde donacija koje je dobila BiH, pa ću vas podsjetiti na milijarde kredita po IDA uvjetima, pa ću vas podsjetiti na milijarde grantova koje smo dobili, pa ću vas podsjetiti na IPA-u koja je sad aktuelna, koju smo potpisali za 2007. i 2008. (130 miliona maraka za nekih 57 projekata koji se upravo odnose na ovo strukturalno prilagođavanje). I apsolutno ne podržavam bilo kakvu administrativnu barijeru od drugih zemalja. Ja sam jedan od onih koji je javno i bilateralno protestovao protiv Hrvatske, ukoliko je to radila. A radila je, sjećam se dobro kad iz Hercegovine se vino nije moglo izvesti u Hercegovinu zato što nije imalo potrebnu dokumentaciju. Ali nije kriva Hrvatska, mi smo krivi, gospodo. Mi to ne radimo, mi to ne provodimo. Mi smo takva zemlja, mislim da je kolega Zirojević vrlo dobro objasnio, i u tom kontekstu mislim da smo krenuli krivim putem, putem carina nećemo ništa postići. Napraviti ćemo veliki problem, napraviti ćemo sebi štetu i vratiti ćemo se na početak, a to nije dobro.

Ja ću vas samo podsjetiti na jednu malu stvar i činjenicu koja je friška. Umjesto da se prilagođavamo, da se osposobljavamo i da uzvratimo opet ovako kroz ove propise, ako nam to bude neko radio, a radit će dok god ne budemo to učinili, sigurni budite, jer je to zakon interesa, i, s druge strane, umjesto da se bavimo špekulacijama ili krivim mjerama, ja ću podsjetiti da sam kao ministar predložio friško, prije par mjeseci, Zakon o garancijskom fondu, Zakon o ... kreditnoj agenciji, o dopuni, gdje sam imao koncept da osiguram nekoliko, evo sad da kažem,

stotina možda miliona maraka preko međunarodnih institucija da bi to oformio u funkciji upravo potpore našem izvozu i domaćoj proizvodnji – zakoni su pali u Parlamentu. Ne u ovome, nego u onome koji je podržao ovaj zakon. Evo, to je pravi primjer kako ne treba raditi.

I zbog toga ja bih samo zamolio, u fonu što je ministar rekao, hajmo se institucionalno izgrađivati, hajmo razgovarati. Ako ćemo razgovarati da na kraju završimo da neki lobi u dogovoru s nekim za stolom osigura nekih 50 carinskih tarifa ili pet firmi da dobije neke kvote, onda smo na krivom putu. Napraviti ćemo opet štetu sebi. Izgrađujemo sustav, izgrađujemo institucije, razgovarajmo, zajednički nastupajmo na tržištu, to je jedini način. To nije lako, mi se nalazimo u velikim problemima i zbog ekonomske krize, ali ono što moramo biti svjesni da to moramo sami napraviti, to ne možemo nikome isporučiti. Ja mogu reći u ime Vijeća ministara da stojim na poziciji, Vijeće ministara stoji i pokušat ćemo maksimalno bržim tempom da radimo i da pokušavamo ostvariti ono sve što se od nas očekuje.

Hvala lijepo.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa ministru Vrankiću.

Gospodine Ibrahimpašiću, isključite vaš mikrofon.

Želi li još netko riječ?

Imamo ovaj prijedlog zaključka gospodina Rančića. Ima još jedan prijedlog zaključka koji sam dao na tipkanje, do tada gospodin Rajić želi riječ.

Izvolite.

BOŽO RAJIĆ:

Ništa, evo zahvaljujem kolegi Rančiću, dostavio je Prijedlog zaključka. Ja prihvaćam 100% njegov zaključak, samo da ovo bude prethodni postupak prije izjašnjavanja o zakonu, a ne nakon. Evo, samo to.

Dakle, ostajem kod istog ovog zaključka, s tim da on bude prethodni postupak, prije nego što se ide u donošenje zakonskih rješenja. I naravno, kao i kolega Rančić, tražit ću da se Dom o tome izjasni, pa sudbina kakva mu bude bude. Dakle, isti zaključak samo tražim da bude prethodno ta radnja.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala.

Razumio sam da ide zaključak, a da se ne izjašnjavamo o zakonu u prvom čitanju.

Moj zaključak koji sam ja predložio je zaštitna mjera po štetnost po BiH. Ukoliko prođe zakon u prvom čitanju, tad ću predložiti taj zaključak. Tipka se.

Ja sam dužan staviti na izjašnjavanje i Prijedlog zaključka gospodina Rančića i pitati ga da li želi prihvatiti ovu dopunu koju je rekao gospodin Rajić.

HAZIM RANČIĆ:

Ne mogu prihvatiti, poštovani predsjedavajući. Dakle, i kada sam govorio, rekao sam i molim kolege da podržimo usvajanje zakona u prvom čitanju, uz usvajanje i ovog predloženog zaključka koji daje mogućnost izvršnoj vlasti, Vijeću ministara, resornom ministarstvu da u skladu sa svim pozitivnim propisima poduzmu odgovarajuće mjere. I ako one budu išle u dobrom pravcu i Parlament i jedan i drugi dom budu zadovoljni, onda u skladu sa tim i spram toga ćemo se mi izjašnjavati vezano i za amandmansko djelovanje, a vezano i za drugo čitanje ovog zakona.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Mene što se tiče, ja podupirem evo što je rekao gospodin Rajić i vjerujem da to podupire cijeli Klub Hrvata. Vaš ovaj prijedlog zaključka je redovita obveza državnih tijela, mjerodavnog ministarstva i ostalih koji u koordinaciji s njima trebaju razrješavati ove probleme. To nije ovo o čemu mi govorimo. No, Vi imate pravo na svoje mišljenje.

Gospodine Rajić, imate li Vi potrebu predložiti svoj zaključak? Neka bude odbijen ali ga predložite.

BOŽO RAJIĆ:

Dobro, ja sam, zaključak je potpuno tekstualno isti kao ovaj prijedlog zaključka gospodina Rančića, s tim da ja to smatram prethodnim, da to bude prethodni postupak pa, ako nas to ne zadovolji, onda idemo na razmatranje zakona.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Dakle, ja moram sukladno Poslovniku Doma staviti na izjašnjavanje, prvo, Prijedlog zakona u prvom čitanju o načelima.

Jesmo li iscrpili raspravu? Želi li još netko prije samog pristupanja odlučivanju? Ne želi nitko. Ja zaključujem raspravu.

Konstatiram da imamo tri zaključka, dakle sada nakon odlučivanja o zakonu u prvom čitanju.

Tko je „za“ Prijedlog zakona o zaštiti domaće proizvodnje unutar Sporazuma CEFTA u prvom čitanju? Četiri, sedam, osam, dovoljna entitetska većina.

Tko je „protiv“?

„Protiv“ je pet i „suzdržanih“ nema.

Dakle, ovaj zakon je dobio potporu u prvom čitanju.

Dužan sam staviti na glasovanje Prijedlog zaključka, prvo, gospodina Rančića. Hoću li ja to pročitati ili ćete vi? Rukopis je, ako i pogriješim, ispravite me.

Prijedlog zaključka glasi: 'Zadužuje se Vijeće ministara i nadležno ministarstvo da zbog poremećaja na tržištu i ogromnog deficita i u međusobnoj razmjeni poljoprivrednih proizvoda poduzmu aktivnosti u iznalaženju odgovarajućih rješenja u pravcu zaštite poljoprivredne proizvodnje u BiH.'

Je li precizno?

Tko je „za“ Prijedlog zaključka?

To je osam.

Tko je „protiv“ ovog zaključka? Pet.

Zaključak je dobio podršku.

Želite li vi, gospodine? Izvolite, gospodine Rajiću.

BOŽO RAJIĆ:

Ja mislim da je vjerovatno bez ikakve namjere učinjena pogreška. Moj zaključak je morao ići prije izjašnjavanja o načelima zakona, jer on je podrazumijevao odlaganje izjašnjavanja o načelima. Međutim, pošto imamo rezultat da su načela prihvaćena, onda je besmisleno sada se izjašnjavati o mom zaključku.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Zato sam Vas i pitao.

Moj prijedlog zaključka je na tipkanju, ali ja imam tekst pred sobom, mogu ga pročitati. Dakle, on sad igra, jer je zakon prihvaćen u prvom čitanju. Zaključak predlažem u sljedećem obliku:

'Zadužuje se Vijeće ministara da žurno izvrši nužne konsultacije sa zemljama potpisnicama Sporazuma CEFTA, sukladno procedurama iz Sporazuma CEFTA, i obavijesti Dom naroda o eventualnim posljedicama po BiH za slučaj usvajanja Zakona o zaštiti domaće proizvodnje unutar Sporazuma CEFTA u predloženom obliku. Do tada, spomenuti prijedlog zakona neće ići na raspravu u drugo čitanje.'

Ovaj moj prijedlog zaključka je jedna zadržka za slučaj prevelikih štetnosti po BiH ukoliko takav odgovor dođe od potpisnica zemalja CEFTA-e Vijeću ministara. U njemu nema ništa štetno, ništa loše nego, dapače, pokušaj da spriječimo štetne posljedice koje bi mogle prijetiti BiH. A o tome kad će Vijeće ministara, resorno ministarstvo i ostali čimbenici, dakle i na koji način vršiti te konsultacije, mislim da su propisane procedure i da te procedure same po sebi u Sporazumu CEFTA-e ne traju dugo. Čak se kaže da će se po njima žurno postupati. Dakle, ovo je moj prijedlog zaključka.

Želite li da ga još jednom pročitam? Hoćemo li sačekati da dođe tekst u pisanom obliku?

DUŠANKA MAJKIĆ:

Sačekaćemo.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Sačekat ćemo. Hvala lijepa. Evo, doći će tekst vrlo brzo, dotle ćemo čuti gospodina Rančića. Izvolite.

HAZIM RANČIĆ:

Poštovani predsjedavajući, na bazi slušanja Vašeg prijedloga zaključka, želim iznijeti svoje mišljenje, stav dakle u vezi predloženog zaključka.

Pod jedan, Vaš zaključak prejudicira da ćemo mi usvojiti ovaj zakon. Nadam se, ali eto, ali ipak je to prejudiciranje.

Drugo, Vaš zaključak daje u pogrešnom smjeru zaduženje Vijeću ministara. Umjesto da se ustremimo ka tome da zadužujemo Vijeće ministara da u afirmativnom pravcu radi na iznalaženju mjera i rješenja za zaštitu poljoprivredne proizvodnje, mi želimo da zadužimo Vijeće ministara da snima moguće eventualne negativne posljedice.

Treća stvar, predlažete da potpuno suprotno Poslovniku provedemo preostali dio procedure, tj. drugog čitanja ovog zakona. Postoji mogućnost, i ja ne bih se određivao sada, kada i Kolegij i Dom može produžiti eventualno amandmansku fazu i razloge, ali ova tri razloga su, kako sam ih nabrojao, razlog zašto ne možemo podržati Vaš predloženi zaključak.

Hvala vam.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Evo, dok ne dođe tekst, doći će vrlo brzo, dakle da Vam repliciram, da Vam kažem da je prihvaćanjem Vašeg zaključka dobilo zadaće Vijeće ministara i nema nikakvog zastoja. Ljudi će raditi na tome da se otklone štete koje već mi imamo ili koje bi mogli imati. Ja ne prejudiciram s ovim zaključkom ništa.

Dakle, ja samo hoću detektirati u dijalogu najodgovornijih tijela izvršne vlasti ove zemlje sa potpisnicima Sporazuma CEFTA. Piše tamo da se vrše konsultacije s njima i sa posebnim odborom, da se naprave te konsultacije i da dobijemo eventualne, dakle, prijetnje koje bi mogla imati BiH. Što ima u tome loše? Dakle, ja sam rekao eventualne posljedice po BiH. Ako tu ima nešto loše, ja ne vidim tu ništa loše. A do tada da zastanemo, to je ono treće što Vi kažete, da zastanemo sa stavljanjem ovog zakona na dnevni red u drugom čitanju, jer Dom je taj koji može svojim zaključkom odložiti drugo čitanje. Imamo odredbe u Poslovniku gdje Dom ima tu ovlast.

Dakle, ja ne prejudiciram stvar da će on biti izglasovan. Bit će ukoliko se kaže da neće biti nekakve velike štetnosti po BiH, dakle naravno da će biti. Evo imamo, ja ću ga potpisati, vi ćete ga sad dobiti za koji minut, pa možemo raspravljati malo o tekstu ovog zaključka, čini mi se vrlo suvislim.

Evo prijedlog gospođe Majkić da napravimo stanku za ručak, pa da malo razmislimo, ipak da ponesemo ovaj zaključak, pa da ručamo, razmislimo o Prijedlogu zaključka, eventualno

o njegovoj sugestiji i da onda odlučujemo o zaključku. Dakle, stanka za ručak. Koliko nam je dovoljno za ručak da vidimo?

DUŠANKA MAJKIĆ:

Sat vremena.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Sat vremena. Dakle sada je, u 4,30 smo u dvorani.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Kada ćemo dobiti ovo?

ILIJA FILIPOVIĆ:

Odmah ćete dobiti, dakle.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Nek' neko donese.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Donijet će u klubove služba Doma.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Nek' donese dole na ručak.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Ili dolje u salu za ručavanje.

/PAUZA/

DUŠANKA MAJKIĆ:

Jel' mi čekamo nešto još.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Samo malo. Ja molim zastupnike da zauzmu svoja mjesta. Nema Koprivice, nema.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Ne, otišao je.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Nastavit ćemo s radom. Nastavit ćemo s radom, probili smo opet 6 minuta. Korum imamo. Zaključak koji sam predložio pretipkan je ... pred vama je.

Otvaram raspravu o ovom zaključku. Tko želi riječ?

Gospodin Ibrahimpašić, izvolite.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Ako bi mogli završiti ovako: 'Zadužuje se Vijeće ministara da žurno izvrši nužne konsultacije sa zemljama potpisnicama Sporazuma CEFTA, sukladno odredbama iz Sporazuma', i tačka.

Ako to može tako, ja bih za ovako nešto glasao. A to da će nas neko obavijestiti kakve su štete, pa nismo mi jetimi/ djeca. Mi znamo u šta idemo.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Čuli smo gospodina Adema Ibrahimpašića.
Tko želi dalje riječ?
Gospodin Božo Rajić, izvolite.

BOŽO RAJIĆ:

Hvala, gospodine predsjedavajući.

Ja sam pokušao malo u stanci vidjeti ima li mogućnosti da se napravi kompromis, da se ovaj zaključak, ako treba, na određeni način preformulira. Čini mi se da je gospodin Ibrahimpašić nešto u tom smislu već predložio mada nisam shvatio jel' on mišljenja da poslije ovoga teksta treba brisati ostatak teksta ili ne. Ja sam mislio da bi možda bilo prihvatljivo rješenje, uvažavajući prijedlog koji je gospodin Rančić dao, međutim on, po mom razumijevanju, predstavlja zadaću koja je kontinuirani proces u radu Vijeća ministara, dakle u pitanju brige za zaštitu domaće proizvodnje, za sve ono što spada na domaće snage i mogućnosti, a da je ovo jedan ad hoc zadatak.

Meni se čini da bi se moglo raditi na kompromisu da se kaže ovaj prvi dio teksta: 'Da se zadužuje Vijeće ministara da se žurno izvrše nužne konsultacije sa zemljama potpisnicama Sporazuma CEFTA, sukladno odredbama Sporazuma i o rezultatima tih razgovora obavijeste ovaj dom', dakle, ne o štetnim ni o negativnim ni o posljedicama, nego o rezultatima da obavijesti a da ... ovaj drugi dio da ostavimo sve dotle da se da rok, da se kaže jedan razuman rok u kojem Vijeće ministara treba ove razgovore obaviti, obavijestiti Dom, a da se dotle produži rok za drugu fazu. Ove dvije sugestije, dakle da se izbjegniju ove riječi 'štetne posljedice', da se da rok, a da ovo ostalo ostane kako jeste, pa bi onda bilo otprilike slično ovome što ja govorim.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Prihvatljivo mi je i to da se stavi razuman rok i da nakon tog razumnog roka stavimo u dnevni red zakon u drugom čitanju ukoliko ne dođu dakle nikakve informacije od resornog ministarstva o ovoj stvari, a da u ostatku teksta brišemo ovo 'do tada spomenuti prijedlog zakona neće ići na raspravu, nego kad prođe taj rok' (podrazumijeva se da ćemo ići u drugo čitanje). Dakle, meni je to kao autoru Prijedloga zaključka prihvatljivo.

Tko želi dalje riječ?

_____ (?)

Hajmo da se izjasnimo.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Volio bih da postignemo nekakav dogovor oko ovog zaključka. Ako nema dogovora, odbijte ga, dakle, ali on ima svoj značajan cilj. Značajan cilj da se izvučemo iz problema u koje ćemo upasti ako je to ikako moguće. To je intencija ovog zaključka. Na stranu argumentacija i pro i ... kontra, je li. Dakle, čuli smo i za i protiv, čuli smo. Ali pročitao sam pažljivo prije mog uvodnog izlaganja i današnje sjednice sve norme koje nas upozoravaju na koji se način provodi Sporazum CEFTA. Mene je strah naših ishitrenih odluka. Ovo bi nam dalo malo vremena da ne napravimo najveću pogrešku.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Evo, mogu li ja?

ILIJA FILIPOVIĆ:

Izvolite, Dušanka.

Hajmo probat malo do kompromisa doći. Probajmo uvažavati jedni druge i argumente koje iznosimo.

Gospođa Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Ja zaista molim da ovu diskusiju o ovoj tački dnevnog reda privedemo kraju. Šta mi to ne znamo šta će se dogoditi, šta će uraditi naši susjedi u momentu kad mi počnemo raspravu na tu temu. Jasno je šta će. Oni će reći da će upotrijebiti sve mehanizme protiv nas. Da li ćemo doći do nekog novog saznanja koje bi išlo u prilog tome? O da, mi ćemo one dojučerašnje bescarinske barijere koje toliko godina upotrebljavamo već, mi ćemo ih uništiti zato što eto BiH je to nas molila. Nećemo dobiti takav odgovor.

Dakle, šta dobijamo mi? Dakle, odlažemo naš stav o ovom važnom pitanju, a pri tom ništa zauzvrat ne možemo dobiti, ne možemo ništa drugo dobiti. Ja vas molim, zaista da postoji i jedan procenat šanse da se ova situacija izvuče u našu korist, ja bih sa obje ruke to podržala. Ja znam da mi ništa nećemo dobiti i da će dok god ne budu dobili kontramjere da će nastaviti da se ponašaju na isti način i ja molim vas da se završi ova priča i da se da na glasanje da pređemo na sljedeću tačku.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala gospođi Majkić.

Gospodin Rajić, pa Jović.

BOŽO RAJIĆ:

Dobro, ja uvažavam pravo gospođe Majkić da se zalaže da se ova priča okonča. Ja se zalažem da se ova priča okonča što je moguće sa manjim štetnim posljedicama. Dakle, mislim da ni gospodin Filipović ni ja i ostali koji se zalažemo za pokušaj pronalaženja kompromisa ne branimo pošto-poto svoj stav. Ne znam, ne mogu tvrditi hoćemo li dobiti nešto s tim ili nećemo dobiti, ali ćemo dobiti nešto na vjerodostojnosti kao država, kao njena tijela, jer ćemo postupak

koji nismo proveli u prethodnom postupku prije nego što se pojavio predlagatelj ovoga zakona provesti barem u naknadnom postupku, razgovarat ćemo sa susjedima, na što nas obvezuje Sporazum CEFTA, a onda će njihovi argumenti, ako se budu ponašali i dalje tako, pasti pred nama ovdje i mi ćemo onda donijeti taj zakon.

Smisao toga zaključka jeste, gospođo Majkić, da mi pokažemo da smo spremni razgovarati u skladu sa Sporazumom CEFTA koji smo potpisali i ako tu nema rezultata onda je potrebno nama ovdje u Parlamentu. To je cilj.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.
Gospodin Jović.

IVO MIRO JOVIĆ:

Ma ja sam, ma htio sam samo kratko reći. Istine su pred nama. Vijeće ministara, nadležno ministarstvo, Direkcija za europske integracije, EU i svi su dali svoje gledanje na ovaj zakon i rekli su da je on štetan po BiH. U toj cijeloj lepezi nedostaje nam još promišljanje zemalja potpisnica CEFTA-e. Pa nitko BiH ne goni da bude članica CEFTA-e. Pa, hajmo izići iz CEFTA-e i to bi bilo bolje nego ovako se blamirati! Zašto bi BiH na ovakav način blamažu doživljavala? Izidemo iz CEFTA-e i završena stvar. Ali, ako imamo imalo trunke osjećaja da napravimo kvalitetan posao, onda ćemo zatražiti od tih zemalja s kim smo potpisali taj ugovor da ukažu ili će se pridružiti ovom svemu što sam ja nabrojao da je štetno ili će reći, pa dobro, zakon može proći takav kakav jeste. Zašto, gdje nam se žuri? Za posrnuti i pasti nikad nije kasno.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa gospodinu Joviću.
Gospodin Adem Ibrahimpašić, izvolite.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Ja sam tražio ovdje po papirima taj član 23. bis i on glasi ovako: 'Bez obzira na ostale odredbe ovog sporazuma', dakle CEFTA-e, 'po osnovu člana 23., s obzirom na posebnu osjetljivost poljoprivrednog tržišta, ako uvoz proizvoda porijeklom iz jedne strane, koje su predmetom koncesija odobrene u skladu sa Aneksom 3., prouzrokuje ozbiljan poremećaj na tržištima ili domaćim regulatornim mehanizmima drugoj strani, obje strane će odmah stupiti u konsultacije kako bi se pronašlo odgovarajuće rješenje.' I zadnja rečenica: 'U očekivanju takvog rješenja odnosna strana', biva mi, 'može preduzeti odgovarajuće mjere koje smatra potrebnim.' Znači, niko nam ne zabranuje da uvedemo mjere i da razgovaramo.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Što nisi kazao član?

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Član 23. bis.
Hvala.

_____ (?)

Prvo otvorimo razgovore, pa onda vodimo.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Pa evo, otvorit ćemo, nismo mi usvojili zakon.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Samo malo, ako mogu pripomoći u jednoj stvari, dvije stvari bih rekao. Prvo, prijedlogom mojega zaključka, koji je pred vama, u prvoj rečenici ja ne upućujem Vijeće ministara da izvrši konsultacije s Republikom Hrvatskom i s Republikom Srbijom, jer se one spominju kao zemlje članice, koje praktično, u koje se najviše izvozi, iz kojih najviše uvozi BiH, gdje se najviše izvozi.

Dakle, ja ovdje preferiram razgovor i nužne konsultacije s članicama Sporazuma CEFTA. I, kad je već uvaženi kolega Ibrahimpašić pročitao članak 23. bis, dakle ne može se promatrati samo jedan članak i on upućuje na konsultacije. Članovi 24., da ne spominjem druge, 42. do 52. kaže u stavku, u točki 1. sljedeće: 'Prije pokretanje procedure za primjenu mjera predviđenih u člancima 20., 21. i 23. stranke će nastojati riješiti bilo kakve razlike između njih putem izravnih konsultacija.' Pa molim vas, ja ovim mojim prijedlogom zaključka predlažem da Vijeće ministara, kao naša državna vlada, najodgovornije izvršno tijelo, napravi konsultacije. Pa šta je tu štetno? Pa kome to smeta?

Dakle u točki 3. kaže: 'Bez štete po stavak (7) ovog članka', dakle, ovaj članak ima sedam stavaka, 'stranka koja namjerava pribjeći mjerama predviđenim u člancima 20., 21. i 23.', dakle to smo mi, 'odmah će o tome izvijestiti bilo koju, odnosno stranku i Zajednički odbor, te dostaviti sve relevantne informacije. Zajednički odbor će bez odgode ispitati', pazite, bez odgode, znači žurno, 'ispitati slučaj, te može donijeti bilo kakvu preporuku potrebitu da se okončaju poteškoće o kojima se izvijestilo.' Pa molim vas lijepo, ja od vas tražim: budimo do kraja poštteni, saslušajte i ocijenite i procijenite argumentaciju koju vam ja iznosim. Ovaj prijedlog zaključka je utemeljen na Sporazumu CEFTA-e. Ja molim samo da to imate u vidu. Ja ne tražim ništa drugo od vas. Neću se ja previše, ja hoću upozoriti, dakle imam saznanja da bi štete usvajanjem ovog zakona bez ikakvih prethodnih razgovora, dogovora, konsultacija itd. sa članicama mogle biti velike. Mi kucamo na vrata i tražimo da dobijemo kandidatski status EU. Ovakvim načinom, bojim se da mi zatvaramo i odškrinuta vrata. Meni je to strašno žao. Volio bih da malo izađemo iz tih ljuštura, okvira, stega, naredbi, stranačkih opcija, imamo opcije, imamo pred sobom norme. Hajmo čitati te norme na način ili razumijevajmo ih onako kako je to suština Sporazuma. Ja ne mogu ovdje sebe iscijediti do krajnosti da ne mogu govoriti, ja imam najčasnije nakane ovdje, zaustaviti jedan štetan zakon, dakle da ga ne donosimo i dok nismo uradili nekakve preduvjete, napravili nekakve korake da imamo što manje posljedice od takvog jednog zakona.

Dakle, ne zaključujem raspravu, dopuštam svima vama da kažete. Ako kažete da ne želite više govoriti, ja ću staviti na izjašnjavanje ovaj zaključak. Svi možemo odlučiti kako to želimo, ako ne želimo argumente.

Želi li još netko riječ? Zaključujem raspravu.

Stavljam na izjašnjavanje Prijedlog zaključka koji je pred vama. Dakle, zaključak Ilije Filipovića, izvolite.

Tko je „za“ ovaj zaključak? Pet iz Federacije.

Tko je „protiv“ ovog zaključka? Dakle, ostatak iz Federacije, Bošnjaci i Srbi nisu za ovaj zaključak, Hrvati zdušno jesu. Zaključak nije prošao. Žao mi je.

Idemo na sljedeću točku dnevnog reda:

Ad. 14. Prijedlog zakona o dopuni Zakona o službenom glasilu BiH (prvo čitanje), predlagatelj: Zastupnički dom

ILIJA FILIPOVIĆ:

Zastupnički dom je predlagatelj ovog zakona, znači da ga je kao takvog prihvatio. Dobili ste Mišljenje Ustavno-pravnog povjerenstva. Povjerenstvo je prihvatilo načela predloženog zakona. Nama je ovo prvo čitanje. I ja bih sad zamolio gospodina Jovića da kao predsjedatelj Ustavno-pravnog povjerenstva ako ima potrebu.

Izvolite, gospodine Joviću.

IVO MIRO JOVIĆ:

U cilju racionalizacije vremena, sve je napisano i stojim iza tog što je napisano.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Ima li potrebe predlagatelj ovog zakona? Nema.
Otvaram raspravu, izvolite.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Mogu li ja?

ILIJA FILIPOVIĆ:

Izvolite.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Poštovane kolege, hoću da vas podsjetim samo da je ovo drugi put da ovaj zakon dolazi u parlamentarnu proceduru. Gospodin Huskić iz Predstavničkog doma je bio predlagač i tad smo mu objašnjavali zašto se ne može ovaj zakon ovakav usvojiti, jer smo, da vas podsjetim samo, na 21. sjednici Doma naroda usvojili zaključak koji kaže: 'Dom naroda traži od Savjeta ministara da

Službeni list BiH organizuje kao novu instituciju BiH koja će se finansirati iz budžeta, a sav ostvareni prihod ove institucije da ide u korist budžeta BiH.'

Pitala sam ministra pravde dokle je došao sa tim zakonom i rekao je zakon je gotov. Šta bi značilo kad bismo usvojili ovakav zakon da se zakoni objavljeni u Službenom glasniku objavljuju i na internetu i besplatno su dostupni javnosti. Različite zemlje na različite načine rješavaju pitanje službenih glasila. Neke zemlje izdaju besplatno i onda ga i objavljuju na službenom internet sajtu, a druge zemlje naplaćuju njegov ..., izdavanje kao što smo mi to do jučer radili. Koja od mjera treba da bude? To smo rekli, ostavili Savjetu ministara da donese odluku šta to sa aspekta institucija BiH više odgovara i ministar mi reče da je gotov zakon, dakle za koji dan ide u parlamentarnu proceduru, tako da ja mislim da donijeti ovakav zakon koji bi praktično srušio preduzeće koje se zove Službeni list sa nejasno definisanim statusom bi bilo nepotrebno sad pred sam dolazak novog zakona koji će regulisati ovu materiju. Zato evo, mi nećemo podržati ovaj prijedlog zakona.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.
 Tko želi dalje riječ?
 Gospodin Rančić, izvolite.

HAZIM RANČIĆ:

Hvala lijepo, gospodine predsjedavajući.

Poštovane kolegice i kolege, uvaženi gosti, dakle, pred sobom imamo Prijedlog zakona o ... dopuni Zakona o službenom glasilu BiH. Ovaj zakon je veoma kratak i on predviđa, odnosno, propisuje mogućnost i obavezu da se usvojeni propisi objavljuju na internetu i da su besplatno dostupni javnosti. Dakle, to je suština ovog zakona i on će dovesti do toga da svim građanima ili drugim pravnim licima svi propisi budu što lakše, brže, efikasnije i jeftinije dostupni, kako bi se građani mogli upoznati sa njima, kako bi se mogli ponašati po odredbama tih propisa i kako bi svoja prava mogla ostvarivati i štiti, a na bazi toga što su im propisi dostupni da što lakše dođu do njih.

Pitanje pravnog statusa i uređenja pravnog statusa, kad je u pitanju ovo javno preduzeće, apsolutno nije dirano ovim zakonom i, naravno, ja se sjećam tog zaključka i našeg nastojanja da se i ovo pitanje uredi na adekvatan način kako bi ovo preduzeće veoma efikasno, je li, poslovalo, ali tu stvar ne treba miješati sa ovom stvari. Ovaj zakon koji omogućuje objavljivanje propisa na internetu, i to besplatno za cjelokupnu javnost, neće dovesti u pitanje ...

ILIJA FILIPOVIĆ:

Završite Vi, gospodine Rančiću.

HAZIM RANČIĆ:

Mogu li? Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Naravno, naravno.

HAZIM RANČIĆ:

... neće dovesti u pitanje funkcionisanje ovog preduzeća. To mogu govoriti iz vlastitog iskustva, jer prije nekoliko godina radio sam jedan sličan posao, bio sam sekretar u Skupštini Tuzlanskog kantona i uz podršku cijele Skupštine mi smo uspjeli napraviti ovu stvar na način da smo donijeli odgovarajući propis, da smo sakupili sve propise Skupštine Tuzlanskog kantona, sve odluke, sve akte, objavili ih na web stranici i učinili ih na taj način dostupnim svim građanima i svakome onome ko hoće da to koristi. S druge strane, neka bojazan ili argumenti da će ovaj način korištenja propisa dovesti u krizu finansijski način poslovanja preduzeća koje se ovim bavi, nije tačno, skoro da apsolutno govorim iz prakse da u tom slučaju nije došlo do poremećaja vezano za finansijsko poslovanje u ovom dijelu.

Dakle, evo ja predlažem da ovaj zakon podržimo i omogućimo građanima da mogu što lakše, je li, doći i upoznati se sa propisima kako bi se vladalo po njima.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Gospođa Majkić je počela replicirati još dok ste Vi govorili, a sad ćete čuti konačno repliku.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Gospodine Rančiću, kad Vi to sad govorite onda se vidi očito da ste Vi jedan od ljudi koji ne koristi internet, jer da koristite onda biste znali osnovnu stvar: onog momenta kad ovaj zakon izađe na internetu, on postaje javni, i nema više ni jednog čovjeka, ni jednog pravnog lica, ni jedne fizičke osobe koja će doći da plati iznos za Službeni list. Što bi platila, kad ima na internetu, može da uzme kad god i koji god joj treba. Dakle, Vi tražite, ovo znači ta bezazlena rečenica koja ovako izgleda kad je pročitana onaj ko ne zna šta to u stvari znači: da je od današnjeg dana, kad mi taj zakon usvojimo, zakon javan i više ga niko ne kupuje. Dakle, time Dom naroda preuzima odgovornost da nema više ni jednog centra institucije koja se zove Službeni list. Nema para više, neće ih više niko kupovati.

Država sama mora da se odredi koju verziju hoće: hoće li da se to i dalje plaća ili će to biti besplatno? Ali, to je stvar koju treba da donese Savjet ministara. Oni trebaju da izanaliziraju šta je to prihvatljivije za državu. Dakle, budite svjesni da ovim, ovakvom odlukom, ako podržimo ovo, ne rješavamo nikakav pravni status, taman posla da će riješiti Savjet ministara, ali ovo rješava da je od danas ako ga izglasamo i danom objave u Službenom listu gotova priča sa plaćanjem Službenog lista, nema više te. Znači, imamo svi ovdje koji sjede i svi građani imaju mogućnost besplatne upotrebe ovog glasila.

Dakle, ako je to cilj, onda je uredi. Znači, moramo znati da to znači ova firma i ti ljudi koji rade tamo više ne postoje, jer nema više od čega da se finansiraju. Oni sad imaju 10 miliona dobiti, odnosno 6 miliona čiste dobiti. Dakle, neko mora reći kako će se oni finansirati dalje. Evo, na kraju, ovdje je gospodin Vrankić pa neka kaže sa aspekta finansija ako on hoće.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.
Gospodin Rančić, replika kratka, dakle to je, pa gospodin Jović.

HAZIM RANČIĆ
/mikrofon nije uključen/

DUŠANKA MAJKIĆ:
Uključite mikrofon, ništa se ne čuje.

HAZIM RANČIĆ:

Dakle, mogli ste makar kroz diskusiju, ako ste me slušali, čuti da sam kao sekretar Skupštine Tuzlanskog kantona ovakvu stvar obezbijedio, a da nisam nikad to koristio ne znam kako bih to obezbijedio. Dakle, to toliko glede korištenja interneta.

Druga stvar, Vi teoretski navodite da će se dovesti u finansijsku opasnost preduzeće koje se zove Javno preduzeće Novinsko-izdavačka organizacija, nije Službeni list BiH. Vi to govorite onako bez adekvatnih pokazatelja, a ja vam odgovorno tvrdim iz prakse, na slučajeve iz prakse koje sam uradio da stavljanje propisa na internet na način da svi građani se mogu time koristiti nije i neće dovesti u opasnost onoga ko objavljuje i ko to prodaje.

DUŠANKA MAJKIĆ:
Hoće.

HAZIM RANČIĆ:

No, ni to nije suština. Dakle, čak i kad bi bilo to što Vi predviđate, moramo znati da zakon, dakle počev od Ustava, pa međunarodnih akata, pa svih zakona, propisa itd. nisu stvar koja su vlasništvo Parlamenta ovog ili bilo kojeg nižeg, nego su to stvari koje donosimo za sve građane, sa kojim trebaju da se upoznaju svi građani, i po kojim trebaju da se vladaju svi građani i da u skladu sa njima ostvaruju i štite svoja prava, pa čak, dakle i po cijenu da ova država uspostavi instituciju, organizaciju, preduzeće koje će ovo sve raditi, a na način da to finansiramo sredstvima iz budžeta. Mislim da će to biti dobra korist i dobra stvar. Mi građanima smo dužni omogućiti da oni imaju informaciju. Kako će se građani ponašati po jednom zakonu ako nemaju šansu da ga pročitaju? Kako će ostvariti svoje pravo itd., itd.? Ali vam odgovorno tvrdim iz prakse da objavljivanje zakona na internetu i njihova dostupnost svakome bez naplate nije dovelo u krizu onoga ko je to objavljivao i prodavao.

Hvala.

DUŠANKA MAJKIĆ:
Vidjećemo. Pred nama je.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.
Gospodin Jović, pa gospođa Čolo.

IVO MIRO JOVIĆ:

Ja moram reći, gospodine predsjedatelju, da sam nemalo iznenađen, pa mogu reći i zbunjen. Na prošlom prijedlogu gospodina Hasića, je li, Huskić je predložio, tada je osporavano od istih mojih prethodnika govornika legitimnost institucije glasila a, s druge strane, da jeste, sad odjednom promijenila se situacija. Oni koji su rekli da nije legitimno, sada štite interese u financijama, a oni koji su rekli da je legalno, eto, neće biti oštećeni. Pa, nekako ne mogu se u tome snaći da bih opredijelio se, ali ja moram vam reći da sam ja ovdje željan i dužan opredijeliti se proevropskoj BiH. Ako smo, čini mi se, evo pokušavamo iz CEFTA-e izbaciti iz njenog evropskog puta, pa nemojmo našu djecu bar u intelektualnom smislu, jer ono što će se, znači donosimo zakone za sve građane BiH, da se građanin može konsultirati, informirati, a kad mu treba ono da ima kod sebe i da priloži negdje gdje mu to treba da onda dobije ono što je tiskano u glasilu. Nemojmo sputavati javnost našega rada, informiranost građana BiH na jedan moderan, suvremen način, Bogu hvala, pa to možemo.

Ja sam mislio da neću imati potrebe se javiti, zato sam rekao sve je ovdje napisano, podržali smo to na Povjerenstvu, ja sam mislio samo da ćemo glasovati. Zar možemo priječiti modernizaciju budućnosti?

DUŠANKA MAJKIĆ:

Ja moram opet, mislim, žao mi je stvarno, ali ne mogu slušati ...

ILIJA FILIPOVIĆ:

Replika, drugi put.

IVO MIRO JOVIĆ:

Još jedno, oprostite nisam samo završio, a 10 milijuna suficita u Službenom glasilu za prošlu godinu, 10 milijuna.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Gospođa Dušanka, replika drugi put.

DUŠANKA MAJKIĆ

Gospodine Joviću, ja nemam ni jednu primjedbu na to što ste Vi rekli kad je u pitanju transparentnost svega onoga što službeno preduzeće ili ustanova, ne znam šta je i nije ništa, što radi. Nemam uopšte ni jednu primjedbu da to bude na internetu, ali neko mora da kaže ko će to platiti. Ako Savjet ministara kaže, ok. to će platiti Savjet ministara ili stoji da iz budžeta će se to finansirati, krasno, to je najbolja stvar koja se može dogoditi. Ali ne može se donijeti odluka da je to sve besplatno, a da niko ne kaže kako će se to platiti. Ja o tome govorim.

Drugo, njegov status jest nejasan ali će to riješiti Savjet ministara, ja neću da se bavim tim. Ja samo govorim kakve reperkusije donosi ovaj zakon ako se objavi i više ga niko ne kupuje. Nema više centa jednog prema toj ustanovi. Ja samo to govorim. Neka nam kaže neko kako će se to platiti, mi dižemo svi ruke za to. Hoće li to neko finansirati iz Savjeta ministara, iz budžeta i riješili smo problem. Svi građani imaju pristup onda. Nije niko protiv toga, nemojte da pogrešno govorite.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Ispričavam se, gospođa Čolo pa onda Ibrahimpašić.

ALMA ČOLO:

Pa nisam znala da će rasprava o ovako jednom kratkom zakonu trajati ovoliko dugo. Ja razumijem i razloge gospođe Majkić. Ali Javno preduzeće Službeni list BiH ne izdaje samo Službeno glasilo BiH, nego i Službene novine Federacije i Službene novine Kantona, pa je Vlada Federacije te svoje Službene novine Federacije objavila i objavljuje redovno na svojoj web stranici, tako da Vlada Federacije se nije brinula ko će nadoknaditi te pare ovom Javnom preduzeću.

Isto tako Kanton Sarajevo. ... Ja mislim da svi kantoni u Federaciji objavljuju svoje propise u ovom Službenom listu BiH, nisu se brinuli, na svojim web stranicama imaju internetska izdanja. Ja mislim da oni zarade dosta para od objave oglasa i mislim da njima neće biti velika šteta prouzrokovana donošenjem ovog zakona. Ja bih voljela da smo mi kao Republika Hrvatska; dakle, ukucate Narodne novine, svi propisi Republike Hrvatske su vam dostupni na internetu i možete ih vidjeti i ja mislim da ovo preduzeće treba da ovaj novac, koji će izgubiti javnim objavljivanjem Službenog glasnika BiH na svojoj web stranici, da nadoknadi dugim sredstvima, objavljivanjem javnih oglasa. Oni to rade veoma dobro. Tako da ja bih da mi podržimo ovaj zakon i da idemo u pravcu internetizacije BiH i objavljivanja svih propisa na internetu.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Gospodin Ibrahimpašić, izvolite.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Pa evo, ja mislim da možemo pomiriti ovu situaciju. Ja razumijem brigu gospođe Majkić, šta ako preduzeće propadne, hajmo bukvalizirati. Ali molim vas, otkud bih ja znao na kakve smo sve prepreke nailazili kod tih necarinskih barijera da nemam na internetu hrvatsko zakonodavstvo cjelokupno i pravilnike itd. Mislim da bi dobro bilo da mi i to imamo, pa da svako ko je zainteresiran vidi gdje mu vlada griješi, pa ćemo lakše dolaziti do nekih stvari. Ali ako bi to guralo u propast firmu, ne bih ni ja glasao. Prema tome, ja predlažem da mi ovo usvojimo u prvom čitanju, jer svi mislimo da je ovo dobro, a do drugog čitanja da se očituje vlada ... hoće li preduzeće otići u helać. Ako ide u helać, ja ću glasati protiv. Jel' u redu?

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Želi li još netko riječ? Zaključujem raspravu.

Stavljam na izjašnjavanje Prijedlog zakona, dakle jedan članak, dakle i peta je najbitnija stvar ovdje.

Tko je „za“ ovakav Prijedlog zakona?

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Uz ovaj zaključak kako sam rekao.

ILIJA FILIPOVIĆ:

O zaključku ćemo kasnije.

Dakle, tko je „protiv“?

„Suzdržan“?

Dva je „protiv“, nemamo dovoljnu entitetsku vječinu.

Usuglašavanje nakon što se Kolegij sastane. Nismo još ništa odlučili, pa nećemo onda ni o zaključku odlučivati.

Prelazimo na točku 15.

Ad. 15. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o financiranju institucija BiH (prvo čitanje), predlagatelj: Vijeće ministara

ILIJA FILIPOVIĆ:

Dobili ste Prijedlog zakona i Mišljenje Povjerenstva. Zastupnički dom je prihvatio Prijedlog zakona u prvom čitanju.

Ako imate potrebe, gospođo Majkić?

DUŠANKA MAJKIĆ:

Ne znam, ne znam bi li.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Predlagatelj zakona Vijeće ministara, ima li potrebe? Nema.

Otvaram raspravu. Tko želi riječ? Zaključujem raspravu.

Stavljam na izjašnjavanje ovaj zakon u prvom čitanju.

Tko je „za“?

Konstatiram da smo jednoglasno prihvatili Prijedlog zakona, u prvom čitanju.

Točka 16. je:

Ad. 16. Prijedlog zakona o poštama Bosne i Hercegovine (prvo čitanje), predlagatelj: Vijeće ministara BiH

ILIJA FILIPOVIĆ:

Dobili ste Prijedlog zakona i Mišljenje Povjerenstva. Zastupnički dom je prihvatio ovaj zakon u prvom čitanju.

Ima li potrebe Povjerenstvo, predlagatelj?
Otvaram raspravu. Zaključujem raspravu.

Kad smo imali prvi Zakon o poštama, to je bila rasprava koja je trajala nekoliko sati.

Tko je „za“ ovaj Prijedlog zakona o poštama?
Jednoglasno. Konstatiram da smo Prijedlog zakona prihvatili jednoglasno, u prvom čitanju.

Prelazimo na točku 17.

Ad. 17. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnoj agenciji za istrage i zaštitu (prvo čitanje), predlagatelj: Vijeće ministara

ILIJA FILIPOVIĆ:

Dobili ste Prijedlog zakona, dobili ste Mišljenje Povjerenstva.

Nemamo kvoruma, fali nam jedan predstavnik Kluba Srba. Dakle, dok jedno izađe, nemamo kvoruma, jer vas samo troje ovdje ima, troje je kvorum. Sačekat ćemo malo. Ne vjerujem da je Šaraba pobjegao zbog ovog zakona. Sačekat ćemo ga malo, nije on imao nakanu nas blokirati u radu.

Ali sad nemamo Klub Bošnjaka potpun, sačekat ćemo. Dakle, molim vas da se nitko ne udaljava iz Kluba Srba i Kluba Bošnjaka, a da se ne prijavi, jer gubimo kvorum. Tri je kvorum za rad u jednom klubu. Dva Hrvata uvijek mogu ići na šetnju.

Dakle, Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnoj agenciji za istrage i zaštitu, otvaram raspravu. Zaključujem raspravu.

Stavljam na izjašnjavanje Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnoj agenciji za istrage i zaštitu u prvom čitanju.

Tko je „za“, tko je „za“?

Konstatiram da smo jednoglasno prihvatili ovaj zakon, u prvom čitanju.

Točka 18.

Ad. 18. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Graničnoj policiji BiH (prvo čitanje), predlagatelj: Vijeće ministara

ILIJA FILIPOVIĆ:

Zastupnički dom je prihvatio ovaj zakon u prvom čitanju.

Ima li potrebe mjerodavno povjerenstvo, gospodin Zrno? Nema. Predlagatelj? Nema.

Otvaram raspravu, otvaram raspravu. Zaključujem raspravu.

Stavljam na izjašnjavanje Prijedlog zakona u prvom čitanju.

Tko je „za“?

Konstatiram da smo jednoglasno prihvatili i Prijedlog zakona pod točkom 18.

Točka 19. je:

Ad. 19. Prijedlog okvirnog zakona o osnovama znanstvenoistraživačke djelatnosti i koordinaciji unutarne i međunarodne znanstvenoistraživačke suradnje (prvo čitanje), predlagatelj: Vijeće ministara

ILIJA FILIPOVIĆ:

Usvojen u identičnom tekstu, dakle u prvom čitanju načela u Zastupničkom domu. Ima li potrebe za uvod, ovlašteno povjerenstvo, Vijeće ministara? Nema.

Otvaram raspravu. Zaključujem raspravu.

Stavljam na izjašnjavanje Prijedlog zakona pod točkom 19., u prvom čitanju.

Tko je „za“?

Tko je „protiv“?

Jedan „protiv“, ostali „za“.

Zakon je prošao u prvom čitanju.

Točka 20. je:

Ad. 20. Izvješće o radu povjerenstava Doma naroda za 2008.

a) Ustavnopravnog povjerenstva,

b) Povjerenstva za vanjsku i trgovinsku politiku, carine, promet i veze i

c) Povjerenstva za financije i proračun

ILIJA FILIPOVIĆ:

Dobili ste izvješća. Dajem riječ bilo kojem od predsjedatelja povjerenstava koji želi riječ. Ne želi nitko riječ. Otvaram raspravu. Želi li netko riječ? Zaključujem raspravu.

Stavljam na izjašnjavanje paket sva tri izvješća, pod a), b), c).

Tko je „za“? Jednoglasno.

Konstatiram da smo prihvatili izvješća o radu povjerenstava Doma naroda.

21. su:

Ad. 21. Izvješća o radu zajedničkih povjerenstava u 2008. godini:

- a) **Zajedničkog povjerenstvo za obranu i sigurnost,**
- b) **Zajedničkog sigurnosno-obavještajnog povjerenstva za nadzor nad radom Obavještajno-sigurnosne agencije,**
- c) **Zajedničkog povjerenstva za ekonomske reforme i razvoj,**
- d) **Zajedničkog povjerenstva za europske integracije,**
- e) **Zajedničkog povjerenstva za administrativne poslove i**
- f) **Zajedničkog povjerenstva za ljudska prava, prava djeteta, mlade, useljeništvo, izbjeglice, azil i etiku**

ILIJA FILIPOVIĆ:

Objedinit ćemo raspravu. Pitam predsjedatelje ili ovlaštene zamjenike: Želi li netko riječ kao uvod u raspravu? Nitko. Tko se javlja za raspravu? Nitko. Zaključujem raspravu.

Stavljam paket izvješća pod a), b), c), d), e) i f) na izjašnjanje.

Tko je „za“?

Konstatiram da smo jednoglasno prihvatili izvješća zajedničkih povjerenstava od a) do zaključno sa f).

Pod 22. je:

Ad. 22. Izvješće o radu Vijeća ministara Bosne i Hercegovine za 2008. godinu

ILIJA FILIPOVIĆ:

Dobili se Izvješće o radu Vijeća ministara za 2008. godinu i Mišljenje zajedničkih povjerenstava obaju domova i povjerenstava Doma naroda. Dakle, svih zajedničkih i naših povjerenstava koje sam spomenuo.

Kao što znate, skoro sva mišljenja navedenih povjerenstava sadrže zaključke koji su sadržajno manje-više isti, kojima se ističe da Izvješće o radu Vijeća ministara za 2008. godinu nije potpuno, da sadrži objedinjena izvješća o radu ministarstava, te da se zaključcima od Vijeća ministara traži da u određenom roku dostavi novo izvješće o radu Vijeća ministara za 2008. godinu.

Dalje, nakon održavanja sjednica povjerenstava, točnije 10. 4. ove godine, Parlamentarnoj skupštini dostavljeno je dopunjeno i objedinjeno Izvješće o radu Vijeća ministara za 2008. godinu.

Podsjetio bih vas da je Zastupnički dom na sjednici održanoj 15. travnja razmatrao i prvotno Izvješće i dopunjeno Izvješće o radu Vijeća ministara za 2008. godinu i da ih je kao takve prihvatio. Ja predlažem da i mi razmatramo oba izvješća o radu Vijeća ministara, dakle i ono koje smo naknadno dobili i ono koje smo prvotno dobili.

Svojim dopisom, dužan sam vas izvijestiti, predsjedatelj Vijeća ministara, gospodin Nikola Špirić, obavijestio me da ja obavještavam vas da nije u mogućnosti nazočiti sjednici jer je

izvan BiH. Također je obavijestio da i ovlašćuje zamjenika predsjedatelja Vijeća ministara i ministra financija i trezora, gospodina ministra Dragana Vrankića, da prezentira Izvješće o radu Vijeća ministara.

Ja molim ministra Vrankića da uzme riječ.
Izvolite.

DRAGAN VRANKIĆ:

Gospodine predsjedatelju, uvaženi zastupnici, dame i gospodo, dozvolite mi da vas pozdravim kao dopredsjedatelj Vijeća ministara i ukratko izložim što je Vijeće ministara uradilo u prošloj godini. Također, smatram ovo dobrom prigodom i za unapređenje suradnje Vijeća ministara i Parlamenta BiH.

Tijekom 2008. godine Vijeće ministara je održalo 39 redovitih, 6 tematskih sjednica na kojima su razmatrane 1 132 točke dnevnog reda, od kojih 1 106 točaka na redovitim sjednicama i 26 točaka na tematskim sjednicama. Na navednim sjednicama od strane Vijeća ministara utvrđeno je i u parlamentarnu proceduru upućeno 60 prijedloga zakona, utvrđeno i upućeno na usvajanje 39 prijedloga međunarodnih ugovora, utvrđeno je 134 prijedloga osnova za vođenje pregovora i ... međunarodnih ugovora, usvojeno je 7 strategijskih dokumenata, doneseno 200 odluka, 16 rješenja, utvrđeno 87 prijedloga odluka o ratifikaciji međunarodnih ugovora, doneseno 17 pravilnika, potvrđeno 8 i data suglasnost na 11, razmotreno i usvojeno 161 informacija iz različitih oblasti, kao i 138 izvješća, utvrđeno odgovora na 192 zastupnička pitanja i 51 izaslaničko pitanje.

S obzirom da je Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju potpisan u prethodnoj godini kada su otpočeli pregovori o liberalizaciji viznog režima, Vijeće ministara BiH se, pored ostalog, fokusiralo na ispunjavanje uvjeta za daljnju integraciju BiH, odnosno naš rad je, prije svega, bio usmjeren na realizaciju prioriteta iz oblasti Evropskog partnerstva, obaveza iz Privremenog sporazuma i provedbu obaveza iz Mape puta za liberalizaciju viznog režima. Iz tog razloga Vijeće ministara počelo je sa održavanjem tematskih sjednica posvećenih evropskim integracijama na kojima smo, između ostalog, razmatrali stupanj implementacije obaveza iz Evropskog partnerstva. Na jednoj od tematskih sjednica Vijeća ministara su po prvi put bili pozvani i nazočni entitetski premijeri, na taj način smo ojačali institucionalnu saradnju između entitetskih vlada i Vijeća ministara kada je u pitanju ispunjavanje prvenstva iz Evropskog partnerstva. Vijeće ministara je donijelo Akcijski plan za realizaciju prioriteta iz Evropskog partnerstva, Akcijski plan za provedbu obaveza iz Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju kao i Akcijski plan za ispunjavanje zahtjeva iz Mape puta za liberalizaciju viznog režima. Navedenim Akcijskim planom određene su mjerodavne institucije koje će biti nositelji poslova.

Akcijskim planom za realizaciju prioriteta iz Evropskog partnerstva za 2008. godinu bilo je predviđeno uspostavljanje devet novih institucija. Od planiranih devet, uspostavljeno je šest, i to Odbor za žalbe policijskih službenika, Jedinica za evropske integracije, Koordinacijsko tijelo za provođenje Strategije za suzbijanje maloljetničkog prestupništva, Vijeće za standardizaciju, Agencija za lijekove i medicinska sredstva i Agencija za zaštitu podataka. Preostale tri su u fazi realizacije, i to Odbor za žalbe građana, obaveza Parlamenta BiH, Vijeće za opće obrazovanje, u završnoj fazi uspostave, i uspostava Jedinice za implementaciju direktiva novog pristupa u mjerodavnim institucijama.

Također, Akcijskim planom za realizaciju prioriteta iz Evropskog partnerstva bilo je predviđeno usvajanje 15 zakona. Vijeće ministara je utvrdilo 14, i to izmjene i dopune Zakona o ministarstvima i drugim tijelima uprave, izmjene i dopune Zakona o policijskim službenicima, izmjene i dopune Zakona o Državnoj agenciji za istrage i zaštitu, izmjene i dopune Zakona o graničnoj kontroli, kako bi ova četiri zakona bila usklađena sa dva nova zakona o reformi policije. Vijeće ministara je također utvrdilo Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o sukobu interesa, Zakon o antidiskriminaciji, Zakon o lijekovima i medicinskim sredstvima, Zakon o javnim nabavama, Zakon o poljoprivredi, prehrani i ruralnom razvoju, Zakon o genetski modificiranim organizmima, Zakon o civilnom zrakoplovstvu, Zakon o uspostavi pružitelja usluga u zračnoj plovidbi i Zakon o graničnoj kontroli i Zakon o kretanju i boravku stranaca i azilu.

Stupanjem na snagu Privremenog sporazuma, Uprava za neizravno oporezivanje uspješno je provela prve obveze koje se sastoje u ukidanju naplate 1% carine na ime carinskog ... na uvoz roba i proizvoda iz zemalja članica EU, kao i oblast naplate carina za proizvode i robu koja se uvozi iz zemalja članica EU, a na temelju carinskih stopa i dinamike predviđene Privremenim sporazumom. Tijekom prošle godine uspješno je održana 1. sjednica Privremenog odbora čime se operacionalizira primjena Privremenog sporazuma koji će biti na snazi do ratifikacije Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju. S obzirom na potrebu daljnjeg jačanja koordinacije u procesu evropskih integracija, Vijeće ministara je donijelo Odluku o uspostavljanju jedinica za evropske integracija u svim ministarstvima i tijelima Vijećima ministara.

Tijekom 2008. godine Vijeće ministara je također donijelo Strategiju za primjenu decentraliziranog sustava implementacije za upravljanje programima pomoći EZ u BiH, imenovalo mene, ministra financija, za državnog koordinatora za instrumente pristupne pomoći, te uspostavilo savjetodavno tijelo u vidu Koordinacijskog odbora za IPA projekte.

Kad je u pitanju reforma javne uprave, važno je napomenuti da je tijekom 2008. godine Fond za reformu javne uprave postao operativan. Upravni odbor ovoga fonda odobrio je 11 projekata čija vrijednost iznosi 8 miliona maraka. Ured koordinatora za reformu javne uprave o aktima Strategije reforme javne uprave. U pogledu zakonskih projekata koje je Vijeće ministara, na prijedlog Ministarstva financija i trezora, u izvještajnom razdoblju prosljedilo u parlamentarnu proceduru, svakako, može izdvojiti Zakon o plaćama i naknadama u institucijama BiH kojim je prvi put na sustavan način urađena ova oblast, te niz podzakonskih akata koji proističu iz ovoga zakona. Zatim Zakon o finansijskom lizingu, Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o financiranju institucija BiH, Zakon o proračunu institucija BiH i međunarodnih obaveza. Donesen je i Okvirni sporazum između BiH i Evropske komisije vezano za korištenje IPA fondova.

Naglasio bih Zakon o Fiskalnom vijeću BiH koji u izvještajnom razdoblju na prijedlog Vijeća ministara je usvojio Parlament, a što je bio, između ostalog, jedan od ciljeva koji je pred BiH postavilo Vijeće za provedbu mira. Fiskalno vijeće je dosada održalo niz sjednica, pokazalo se kao izuzetno operativno, korisno tijelo koje je omogućilo učinkovitu fiskalnu koordinaciju. Prvi pravi test funkcioniranja Fiskalnog vijeća bio je Sporazum o proračunskim okvirima za 2009. godinu za sve razine vlasti, kao i usvajanje proračuna institucija BiH, Republike Srpske, Federacije, Distrikta, u granicama koje je utvrdilo Fiskalno vijeće, što potvrđuje svijest svih razina vlasti za vođenje koordinirane fiskalne politike.

Zakon o poljoprivredi i prehrani, ruralnom razvitku, Zakon o genetski modificiranim organizmima, Okvirni zakon o zaštiti i spašavanju ljudi i materijalnih dobara od prirodnih i drugih nesreća, Zakon o javnim nabavama, Zakon o civilnom zrakoplovstvu, Zakon o uspostavi pružatelja usluga u zračnoj plovidbi.

Vezano za ispunjavanje ciljeva Vijeća za provedbu mira značajno je napomenuti da je Vijeće ministara tijekom 2008. godine utvrdilo i u daljnju proceduru uputilo Zakon o kretanju i boravku stranaca koji je donesen od strane Parlamentarne skupštine, te donijelo dva strateška dokumenta, Strategija sektora pravosuđa i Strategija za ratne zločine. Donošenjem ova tri dokumenta ispunjen je cilj učvršćivanja vladavine prava u BiH.

Kad je u pitanju oblast obrazovanja, potrebno je naglasiti da je na prijedlog Vijeća ministara Parlamentarna skupština donijela Zakon o srednjom stručnom obrazovanju i obuci u BiH. Doneseno je niz odluka koje predstavljaju daljnju provedbu Okvirnog zakona o visokom obrazovanju. Prije svega je značajno naglasiti da su donesene odluke o početku rada i utvrđivanju sjedišta Centra za informiranje i priznavanje dokumenata u oblasti visokog obrazovanja, Agencije za razvitak visokog obrazovanje i osiguranje kvalitete, te Agencije za predškolsko, osnovno i srednje obrazovanje. Za ove novouspostavljene institucije osigurana su sredstva za rad i imenovana njihova rukovodstva.

U 2008. godini Ministarstvo civilnih poslova je do završne faze dovelo obavezu uspostave Vijeća za opće obrazovanje što predstavlja obavezu iz Evropskog partnerstva.

Zakon o lijekovima i medicinskim sredstvima je donesen na prijedlog Vijeća ministara. Kao odraz provedbe ovoga zakona, donesena je Odluka o uspostavi Agencije za lijekove i medicinska sredstva, te imenovano njeno rukovodstvo.

Od novouspostavljenih institucija značajno je spomenuti uspostavu Državne regulatorne agencije za radijacijsku i nuklearnu energiju. Još nije okončana procedura za imenovanje rukovoditelja ove agencije, ali je u cilju pravovremenog izvršavanja obaveza iz mjerodavnosti ove agencije imenovan vršitelj dužnosti direktora.

Zakon o zaštiti podataka, također na prijedlog Vijeća ministara, je donijela Parlamentarna skupština. Implementacija ovoga zakona, također je u tjeku. Imenovan je direktor ove agencije i donesen je Pravilnik o unutarnjem ustrojstvu i sistematizaciji, čime su stvoreni uvjeti za njenu punu operativnost.

Uspostavljanje Agencije za identifikacijske isprave, evidenciju i razmjenu podataka BiH je sukladno evropskoj regulativi, što omogućuje BiH da u trenutku postizanja statusa kandidata ima u potpunosti usklađen sustav identifikacijskih isprava s evropskim zakonodavstvom.

Vijeće ministara donijelo je i Strategiju za borbu protiv zloupotrebe opojnih droga. Vijeće ministara je i u finansijskom smislu podržalo kampanju za borbu protiv droge, ali je donijelo niz provedbenih propisa u ovoj oblasti. U lipnju 2008. godine Vijeće ministara usvojilo je Strategiju integriranog upravljanja granicom, s pratećim Akcijskim planom, i donošenje ove strategije je jedan od postavljenih uvijeta BiH na putu evropskih integracija. U cilju učinkovite

provedbe Strategije, donesena je Odluka o imenovanju Državnog povjerenstva za granicu i Odluka o imenovanju Povjerenstva za integrirano upravljanje granicom. Donesen je i Akcijski plan za sprečavanje trgovine ljudima u BiH za razdoblje 2008. – 2012. godina. Ovim planom su točno određeni nositelji aktivnosti za pojedine obaveze koje su njime predviđene kao i rokovi za njihovo izvršenje.

U oblasti zaštite ljudskih prava i prava nacionalnih manjina doneseno je niz odluka. Kratko ću izdvojiti Odluku o uspostavi Koordinacijskog tijela za provedbu Strategije za suzbijanje maloljetničkog prestupništva (2006. – 2010. godina), Odluku o uspostavi Koordinacijskog odbora za praćenje i provedbu Akcijskog plana za rješavanje problema Roma u oblasti upošljavanja, stabilnog zbrinjavanja i zdravstvene zaštiti. Pozitivan odnos vlasti BiH u pogledu rješavanja problema Roma ocijenjen je kao jedan od značajnih pomaka od strane Evropskog povjerenstva u Izvješću o napretku. A BiH je u rujnu 2008. godine pristupila Dekadi Roma, jedan od značajnih dokumenata koji je donesen u 2008. godini od strane Vijeća ministara. Svakako, treba spomenuti i politiku u oblasti invalidnosti u BiH.

Kada je u pitanju sektor energetike, želim vas informirati da je zajedno sa entitetskim premijerima 13. studenog 2008. godine potpisan Sporazum o načelima energetske politike. Tim sporazumom se definiraju načela energetske politike u oblasti prometa i distribucije nafte i naftnih derivata, prometa i distribucije plina, proizvodnje, prenosa i distribucije električne energije, prometa, prenosa i distribucije čistih energenata i biodizela. S obzirom da je Zakon o plinu bio jedan od uvjeta za Evropsko partnerstvo u dijelu potpisanog sporazuma koji se odnosi na plin, predviđena je, između ostalog, koordinacija razvitka plinske mreže i terminala tečnog plina, kao i da će Vijeće ministara, Vlada Republike Srbije i Vlada Federacije usuglasiti i donijeti, Republike Srpske, oprostite, i Vlada Federacije usuglasiti i donijeti *Zakon o plinu* kao dio obaveza iz Evropskog partnerstva. U svim oblastima koje su tretirane ovim sporazumom se predviđa uvođenje pravila i standarda sukladno evropskim propisima EU. Vijeće ministara je potvrdilo ovaj sporazum i s tim u vezi zadužilo resorna ministarstva da pristupe implementaciji ovog sporazuma.

Ovo bi bio kratak rezime rada Vijeća ministara u prošloj godini. Mnogo više informacija o svim aktivnostima Vijeća ministara nalazi se u Izvješću koje vam je već ranije dostavljeno. I ono što imam iskustva sa prethodnog parlamenta, na kraju bih zamolio, kad se kritiziramo, da se ima na umu ustavna osnova za naš rad i naše ovlasti koje možemo donositi.

Hvala lijepa.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa ministru Vrankiću.

Dobili smo dobar uvod za raspravu, ja otvaram raspravu.

Gospođa Dušanka Majkić. Naš rad prate tri ministra, dakle ako bude pitanja.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Moram reći da nije ugodno imati ovako kompleksnu temu pred kraj dnevnog reda kada su snage poprilično iscrpljene, i da se govori, a i da se sluša. Ali evo, suviše je ovo ozbiljan materijal, a da ne bi progovorili o njemu ni riječi.

Znamo da rad izvršne vlasti jedne zemlje sigurno predstavlja tačku oko koje se vode žestoke debate u parlamentima mnogih zemalja. Postoje različite metodologije na koji način bi trebalo pripremiti ovaj materijal kad to ide prema Parlamentu, ali u osnovi taj materijal bi trebao da izgleda tako da se omogućí sagledavanje rada različitih ministarstava, upravnih organizacija u sastavu ministarstava, direkcija, agencija, da bi Parlament mogao da zauzme stav, odnosno donese prijedlog i zaključke kako unaprijediti rad izvršne vlasti, jer to je valjda sama suština rasprave ovakve teme na Parlamentu.

Činjenica je od koje ne možemo pobjeći da se Parlamentarna skupština sa Izvještajem o radu Savjeta ministara prvi puta susreće. Evo, mislim da je ovo peta godina u Parlamentu da prvi put jedan izvještaj o radu izvršne vlasti dođe na ovaj dom. Moramo imati na umu da je to i zakonska odredba, to je član 34. Zakona o Savjetu ministara, i poslovnička odredba, to je član 156. stav (1) Poslovnika Doma naroda. Pri tom u zakonu stoji da Vijeće ministara najmanje jednom godišnje podnosi izvještaj Parlamentarnoj skupštini, a pri tom se ne navodi da li je to samo izvještaj o radu Savjeta ministara ili upravnih organizacija ili je to izvještaj o radu svih institucija BiH koje su, kao što nam je poznato, prešli brojku 60. Čini mi se, po meni bi to logično bilo, da je ovo posljednje, da dakle ... izvještaj o radu Savjeta ministara obuhvata izvještaj o radu svih institucija BiH.

Često se pitamo šta nam rade, naročito, novosnovane agencije, direkcije, da li uopšte rade. Pitam se zato: Zar ne bi bilo cjelishodnije da jednom godišnje Parlamentarna skupština organizuje plenarnu sjednicu na kojoj bi se raspravljalo više dana o radu mnogobrojnih institucija BiH, koje bi prethodno dostavile izvještaj Parlamentu po nekom metodu koji bi definisao Savjet ministara? Tako bi se moglo donijeti zaključke koji bi vezali za svaku pojedinačnu instituciju, otprilike kao što sad radimo sa revizorskim izvještajima kad analiziramo izvršenje po revizorskim izvještajima. Eh, a kako smo mi ove godine poprilično nespretno uradili, vjerovatno zato što ni Savjet ministara ... nema uhodan taj mehanizam, a ni Parlament i njegova nadležna tijela takođe, dakle, Savjet ministara je 5. 2. još usvojio, odnosno, razmotrio i usvojio pojedinačne izvještaje o radu ministarstava za 2008. i zaključio da se isti objedine i da se dostave kao izvještaji o radu Savjeta ministara. Dakle, izvještaji pojedinačnih ministarstava.

Kolegij Doma naroda na jednoj od svojih sjednica razmotrio je i dostavio ovaj izvještaj nadležnim komisijama kako bi ga svaka od komisija razmatrala sa svog aspekta. Očito je da su i komisije bile zatečene ovim izvještajem, ... tim prije što prvi put ga razmatraju, pa imala svaka svoju metodologiju rada. Ja sam kao predsjedavajuća Komisije za finansije i budžet razmatrala u okviru nadležnosti komisije koju ja vodim; pored toga što sam imala Savjet ministara, nisam imala obrađene ostale institucije koje su se trebale tu naći, a to je Uprava za indirektno oporezivanje, Agencija za javne nabavke, još jedna, evo ne mogu da se sjetim, još jedna od institucija koje su u nadležnosti Komisije za finansije i budžet. I šta su sad komisije radile ovdje? ... Različito, jedne su ga usvojile, druge su ga odbile, treće su tražile dopunu, kao što je to bilo i na Predstavničkom domu, uglavnom, vrlo šarolik stav.

Ali u osnovi dodatnu zabunu je ustvari zaista izazvao Savjet ministara kada su 14. 4. od Generalnog sekretarijata Vijeća ministara došla dva materijala pod istim imenom, jedan materijal je bio predstavljen kao objedinjeni Izvještaj Savjeta ministara za 2008. godinu u kom piše da to čine najvažnije aktivnosti ministarstava BiH i Direkcije za evropske integracije, a drugi materijal koji je na istoj sjednici usvojen je u cilju, kaže, 'dopune i obezbjeđivanja ... sadržine Izvještaja o radu za 2008. godinu, te dostavljamo vam za Direkciju za evropske integracije, FIPA-u,

Agenciju za javne nabavke i Graničnu policiju i Službu za poslove sa strancima'. Dakle, bilo je to u nekoliko navrata, zapljuskivali su nas izvještaji, a mi nismo zaista znali s koje strane i koju uopšte da uzmemo metodologiju rada.

Moram priznati da, izuzev ovog izvještaja iz tog seta o radu Granične policije koji na jedan odgovoran, jasan i precizan način daje informacije o radu ove institucije, svi ostali izvještaji iz ove grupe, naročito izvještaji FIPA-e i Agencije za javne nabavke, nikako ne mogu dobiti prolaznu ocjenu. Postavljam glasno pitanje sama sebi: Šta institucija jedna kao što je FIPA uopšte radi, zašto ona troši novac? Niko u Savjetu, vjerovatno je to u Uredu za zakonodavstvo, jer ne znam ko je pripremao sve te materijale, niko nije primijetio da je u Izvještaju o radu ... našao se i materijal pod nazivom Prijedlog programa rada. Pazite, znači u Izvještaju o radu: Prijedlog programa rada Vijeća ministara za 2008. godinu od strane Uprave za zaštitu zdravlja bilja. Na neobjašnjiv način, ali taj materijal je priheftan uz ostale materijale!

Izvještaji o radu Ministarstva pravde i Ministarstva civilnih poslova zaslužuju pažnju i pohvalu, po meni. A ubjedljivo najlošiji utisak na mene je ostavilo Ministarstvo bezbjednosti i Ministarstvo inostranih poslova. Da obrazložim da najveći broj zakona koje nismo podržali unutar Parlamentarne skupštine se odnosi na Ministarstvo bezbjednosti, kao vid njegove nespremnosti da napravi širu saradnju sa, naročito, entitetskim institucijama i donese, doprinese na taj način da se usaglasi legislativa i da tako dobije prolaznost na Domu.

A što se tiče Ministarstva inostranih poslova koje čak u jednoj rečenici kaže da je prezauletost ministra razlog što nije postigao više, a ja bih, žao mi je što nema ministra ovdje, da ga pitam ima li on zamjenika. Znamo vrlo dobro kako afera između zamjenika i ministra je redovna tema svih novinskih izdanja i kako bi bilo dobro kad on nema vremena da onda zamjenik ga zamjeni, pa da uradi taj dio posla za koji on ne stiže. Takođe, ovo ministarstvo, po meni, ne može dobiti prolaznu ocjenu zato što nije ništa uradilo na popravljanju stanja u DKP mreži. Znamo, iako je to tačka koju smo ostavili za neko vjerovatno bolje vrijeme, da o njoj govorimo, da je uradilo jako malo na jačanju ekonomske diplomatije, da nije praktično ništa uradilo na popravljanju slike ove zemlje u svijetu. To je moj razlog zbog čega smatram da to ministarstvo u svom radu ne može naći bar podršku s moje strane.

I stalno, ponovo da povučem jednu paralelu, kako to uspijeva ministru Noviću da usaglasi sve zakonske prijedlog prije nego što njegovi prijedlozi zakona stignu u zakonodavnu proceduru i da dobije prolaznost u Parlamentarnoj skupštini za sve njegove zakone. Dakle, on je, veoma mnogo vodi računa da ti zakoni dobiju podršku svih. Za razliku od ministra bezbjednosti kojem apsolutno ne pada napamet da usaglasi i da dobije podršku čak i na Parlamentu, a kamoli od ostalih struktura koje učestvuju u izradi tih zakona.

Na kraju, nameće se još jedno pitanje: Da li je Savjet ministara mogao biti efikasniji, da li je mogao biti bolji? I uvijek kažemo da uvijek može biti bolje, pri tom vodeći računa da i sam Parlament snosi dobar dio odgovornosti zato što je stanje unutar Savjeta ministara takvo kakvo jeste.

Dakle, mi ćemo podržati ovaj Izvještaj o radu Savjeta ministara, ali istovremeno ja predlažem da se usvoje i tri zaključka:

1. Da Dom naroda nalaže Savjetu ministara da sačini jedinstvenu metodologiju izrade izvještaja o radu svih institucija BiH.

2. Da izvještaje o radu svih ministarstava, direkcija, agencija i drugih će Savjet ministara dostavljati Parlamentarnoj skupštini najkasnije do 31. 3. tekuće godine za prethodnu godinu da bismo mogli da se odredimo tokom mjeseca aprila.

I na kraju:

3. Da izvještaje o radu institucija BiH treba razmatrati na plenarnim sjednicama oba doma Parlamentarne skupštine.

Zahvaljujem.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospođo Majkić.

Čuli smo i pohvale i kuđenje određenih segmenata, dakle određenih ministarstava u Vijeću ministara.

Tko želi dalje riječ? Ako nitko više ne želi riječ, nećemo na silu tražiti riječ, dakle zaključujem raspravu. Zaključujem raspravu i predlažem sljedeće.

Dakle, pred nama je sada, mi smo vodili objedinjenu raspravu o prispjelim izvješćima iz Vijeća ministara, ali imamo i dva zaključka povjerenstava iz Doma naroda i četiri zaključka iz povjerenstava oba doma. Zastupnički dom se nije izjašnjavao zbog toga što su heterogeni u svom pristupu bila povjerenstva ... dakle, i u sadržaju tih zaključaka u odnosu na izvješća o kojima se raspravljalo. U prvom slučaju o prvom izvješću kad je bilo govora onda se govorilo da je to riječ o izvješću koje govori samo o radu pojedinih ministarstava i da je to zbir i, evo, to je ovo izvješće Vijeća ministara. Međutim, mi smo poslije dobili i dopunjeno izvješće, vi ste ga dobili, svi smo ga dobili, mogli smo i na tu temu raspravljati i čuli smo, obuhvatio je to ministar Vrankić, dakle u uvodnom izlaganju i taj dio. I, kako ne bi prećutno i mi prešli preko svih zaključaka, ja predlažem da mi prihvatimo Izvješće o radu Vijeća ministara nakon ove objedinjene rasprave i da im dostavimo bez izjašnjavanja o zaključcima koji su na taj način urađeni (kod nas ima jedan broj zaključaka koji je urađen tako što su povjerenstva imala u vidu samo prvo izvješće i onda je to necjelovito sagledavanje). Poslije sad vraćati ... opet povjerenstvima, dakle da dopunjuju svoje zaključke, mislim da to ne bi bio praktičan posao. Ali imamo izlaz iz te situacije: da mi prihvatimo ovo izvješće kako smo dobili prvi puta, dakle u Parlamentarnoj skupštini, ovakvo kakvo je došlo s molbom, već to znaju u Vijeću ministara, da to izvješće drugi put dođe i cjelovito i pravodobno i da obuhvati sve segmente, dakle one koji imaju sve upravne organizacije, sve segmente koji imaju doticaja sa svim ministarstvima unutar Vijeća ministara, a da im dostavimo i ove zaključke makar oni bili ovako nekonzistentni, da oni vide što u biti o radu Vijeća ministara, o ovakvom izvješću u dva dijela koje je stiglo u Parlament, misle stalna parlamentarna tijela i oba doma i Doma naroda.

Ako je to prihvatljivo, mogli bi pristupiti izjašnjavanju. Ja vas molim onda da u tom smislu prihvatimo Izvješće o radu Vijeća ministara za razdoblje koje smo čuli i da im dostavimo u sklopu odluke o prihvaćanju tog izvješća i ... sve zaključke svih povjerenstava i Doma naroda i oba doma Parlamentarne skupštine.

Tko je?

DUŠANKA MAJKIĆ:

Je li to kraj, je li nema više?

ILIJA FILIPOVIĆ:

Da ne bi bilo više, stavljam na izjašnjavaње Izvješće o radu Vijeća ministara.

Tko je „za“?

Konstatiram da smo jednoglasno prihvatili, dakle, ispričavam se, ima li netko „protiv“?

Naravno, oporba je „protiv“. Hvala lijepa oporbi.

Dva glasa su „protiv“.

Prihvatili smo ovo izvješće. Dostavit ćemo vam i zaključke ove.

DUŠANKA MAJKIĆ

/nije uključen mikrofon/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Dakle, rekao sam da ćemo dostaviti sva ova izvješća, jer su ona nekonzistentna. A ovo je zaključak nakon Vaše.

DUŠANKA MAJKIĆ

/nije uključen mikrofon/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hoćete je pročitati još jednom da čuju kolege?

DUŠANKA MAJKIĆ:

Dakle, zbog toga što nismo imali metodologiju, nismo znali kakvom metodologijom je to rađeno, zato komisije nisu znale ni da se postave prema ovim izvještajima, moj prvi zaključak je u tom smislu:

1. Dom naroda nalaže Savjetu ministara da sačini jedinstvenu metodologiju izrade izvještaja o radu svih institucija BiH.

Mislim da to ima smisla, ta metodologija sad ne postoji.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Pod 2.

DUŠANKA MAJKIĆ:

2. Izvještaj o radu svih ministarstava, direkcija, agencija i drugih će Savjet ministara dostavljati Parlamentarnoj skupštini najkasnije do 31. 3. tekuće godine za prethodnu godinu.

I to mislim da ima smisla. I treći:

3. Izvještaj o radu institucija BiH Parlamentarna skupština će razmatrati na plenarnim sjednicama.

Da možemo svi da sagledamo i da ne ponavljaju ni oni ni mi dva puta iste stvari.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Dvojbeno je što je plenarna sjednica, ja bih rekao na zajedničkoj sjednici oba doma, jer ima različito tumačenje što je to plenarna sjednica.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Dobro, zajednička.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Da li je to samostalan rad jednog doma ili je to, da kažemo, da je zajednička sjednica oba doma.

Mene što se tiče, ja sam obuhvatio i u prijedlogu prije pristupanja glasovanju otprilike sadržaj ovaj i meni je ovo prihvatljivo.

Ja otvaram raspravu po prijedlogu ovih zaključaka koje ste čuli. Možemo li pristupiti izjašnjavanju?

Molim vas tko je „za“ prijedlog ovakvih zaključaka?
Konstatiram da smo jednoglasno.

BRANKO ZRNO:

Ja sam imao primjedbu, ali nema veze.

ILIJA FILIPOVIĆ:

... sad smo prihvatili jednoglasno prijedlog ovih zaključaka, ali neću Vam uskratiti, gospodine Zrno. Izvolite, ako imate potrebe.

BRANKO ZRNO

/mikrofon nije uključen/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Pa eto, vidite, vidite da ne morate govoriti, čuvajte se.

BRANKO ZRNO:

Pa, morao sam, jer sam stvarno principijelno protiv trećega zaključka. Mi imamo Dom i na Domu fino, mirno, temeljito i normalno raspravimo sve. Zajedničke sjednice pretvorimo u

paradu taštine. Ja za šest godina sve sam te sjednice isključivo doživio kao sjednice parada taštine, ali odstupam sad.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Evo, mogu da, povući ću ja to, iako mislim da je dobro da nekad radimo zajedno. Evo, povlačim ako mislite da je to bolje.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Završavam raspravu, zaključena rasprava, povučena točka 3., prihvatili smo točku 1. i 2. zaključaka gospođe Majkić.

Prelazimo na sljedeću točku dnevnog reda. Hvala lijepa ministrima što su imali strpljenja i pratiti naš rad. Hvala vam lijepa.

Točka 23. je:

Ad. 23. Izvješće o radu Državnog regulatornog povjerenstva za električnu energiju u 2008. godini, podnositelj: Državno regulatorno povjerenstvo za električnu energiju

ILIJA FILIPOVIĆ:

Dobili ste Mišljenje Povjerenstva za vanjsku i trgovinsku politiku. Zastupnički dom je prihvatio ovo izvješće.

Ja molim gospođu Čolo da nas samo kratko s dvije rečenice uvede u priču. Izvolite.

ALMA ČOLO:

Pa evo, ja ne znam, predsjedavajući, vi ste dobili u našem izvještaju da je ovaj izvještaj podnesen na osnovu člana 4.10. Zakona o prenosu, regulatoru i operateru sistema električne energije u BiH. Dostavljen je Parlamentarnoj skupštini u drugom mjesecu 2009. godine. Na sjednici je obavljena rasprava uz prisustvo predstavnika Državne regulatorne komisije za električnu energiju. Mi nismo imali primjedbe na njihov izvještaj, konstatovali smo da ova neovisna institucija radi dobro svoj posao, kao neovisni regulator, i podržali smo njihov izvještaj što predlažemo i Domu.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala Vam lijepa.

Ja otvaram raspravu.

Gospodin Šaraba, izvolite.

SLOBODAN ŠARABA:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Dakle, ispred sebe imamo jedan izuzetno kvalitetan izvještaj kao što je bio i prošle godine. I mislim da ovaj izvještaj sa toga aspekta zaslužuje jednu posebnu pažnju, iz jednog osnovnog razloga što je taksativno nabrojeno šta je ova, ja bih rekao, kvalitetna državna institucija radila tokom prošle godine. Moja jedna osnovna zamjerka je da ova komisija nema puni legitimitet, a ona nema svoj puni legitimitet u radu zato što entitetske vlade nisu izvršile obaveze koje su imale, dakle, izabrale u punom legitimitetu one članove Komisije kojima je u prethodnoj i onoj tamo godini prije ove prethodne istekao mandat i ja zaista smatram da u tom pravcu entitetske vlade moraju da ispune svoju obavezu i da ovo tijelo imenuju u punom kapacitetu. I u prošlom izvještaju, a i u ovom izvještaju stoji jedno posebno poglavlje koje zaslužuje posebnu pažnju, a ono se zove Zaštita kupaca. Naime, opšteprihvaćena praksa u cijeloj Evropi je da se izvrši zaštita najugroženijih kategorija stanovništva. Budući da energetska sektor u BiH ima prostora i ima mogućnosti da se ta zaštita uradi, a budući da je ta zaštita i izostala, kako je to ovdje veoma konkretno navedeno, ja smatram zaista da Savjet ministara kao jedno tijelo koje će izvršiti koordinaciju zajedno sa entitetskim ministarstvima moraju pokušati doći do najugroženijih kategorija stanovništva u BiH kojima će se izvršiti subvencije, zato što ima prostora, ima mogućnosti i to treba uraditi zato što je to opšteprihvaćena obaveza svugdje u Evropi gdje ima mogućnosti. A u našem energetska sektoru zaista ima mogućnosti.

Ja zaista u tom pravcu predlažem da mi ovdje napravimo jedan zaključak kojim ćemo zadužiti Savjet ministara kao jedno tijelo koje ima koordinirajuću ulogu u ovome da zajedno u koordinaciji i saradnji sa nadležnim entitetskim ministarstvima identifikuje korisnike subvencije, nivo subvencionih sredstava i način primjene i naravno da to uradi u nekom roku koji može biti i dosta širok, ali da pitanje zaštite kupaca u BiH pokrenemo, jer ima prostora i ima mogućnosti da se to uradi.

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Tko želi dalje riječ? Sačekat ćemo gospođu Majkić, opet nemamo kvorum.

Nastavljamo s radom. Pristupit ćemo izjašnjavaњу, izjašnjavaњу o Izvješću o radu Državnog regulatornog povjerenstva za električnu energiju za 2008. godinu.

Nije bilo prijavljenih za raspravu. Branko, jel' to ima potrebe, želite diskusiju ili?

BRANKO ZRNO

/nije uključen mikrofon/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Pristupit ćemo izjašnjavaњу.

Tko je „za“ ovo izvješće o kojem smo upravo obavili raspravu? Jednoglasno smo prihvatili Izvješće pod točkom 23.

Točka 24. je Izvješće o radu

SLOBODAN ŠARABA
/nije uključen mikrofon/

ILIJA FILIPOVIĆ:
Molim, samo malo, šta je problem?

SLOBODAN ŠARABA:
Ja sam imao namjeru da formulišem zaključak uz ovo, dakle i rekao sam.

ILIJA FILIPOVIĆ:
Niste najavili.

SLOBODAN ŠARABA:
Molim?

ILIJA FILIPOVIĆ:
Vi ste imali namjeru? Ja to ne mogu znati da ste Vi imali namjeru.

SLOBODAN ŠARABA:
Pa ja sam rekao da predlažem zaključak.

DUŠANKA MAJKIĆ:
Koji zaključak?

ILIJA FILIPOVIĆ:
Koji zaključak, na šta?

SLOBODAN ŠARABA:
Zaključak na Izvještaj.

ILIJA FILIPOVIĆ:
Zvršili smo raspravu.

SLOBODAN ŠARABA:
Činjenica ja da ga nisam pismeno dao, ali dobro, neka ostane.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Neka to bude Vaša greška, jer smo imali raspravu. Kroz raspravu ste trebali reći da imate zaključak. Ja sam zaključio raspravu, izglasali smo o Izvješću i ... prošlo Vam je pravo na taj zaključak, ako se slažete. Ubuduće ćemo malo paziti.

Dakle, prelazimo na točku 24.

Ad. 24. Izvješće o radu i poslovanju Radio-televizije Bosne i Hercegovine za 2007. godinu

ILIJA FILIPOVIĆ:

Dobili ste Mišljenje Povjerenstva za vanjsku i trgovinsku politiku, carine, promet i veze. Zastupnički dom je usvojio zaključke nadležnog povjerenstva, ne vidim ovdje da li je prihvatio ovo izvješće, vjerujem da da. Da, zajedno će odlučivati o izvješću 2007. i 2008. godine kada stigne. Ja, s obzirom na vrlo opsežno ovo izvješće našeg nadležnog povjerenstva, molim gospođu Čolo, neće nam dati zaspati kada govorimo, kada radim.

Izvolite.

ALMA ČOLO:

Ja mislim da je obimniji ovaj izvještaj druge komisije. To je Komisija za finansije i budžet. To je sljedeća tačka dnevnog reda, to je Izvještaj o finansijskom poslovanju RTV, a mi na Komisiji za vanjsku i trgovinsku politiku smo imali na dnevnom redu Izvještaj o radu i poslovanju RTVBiH, i to je ovaj izvještaj koji je dostavljen Domu naroda 31. 12. 2008. godine za 2007. godinu. Znači, taj izvještaj koji je podnesen od strane Upravnog odbora RTV je već bio u parlamentarnoj proceduri u Predstavničkom domu. Dom naroda ga je dobio, sticajem okolnosti, tek 31. 12. 2008. godine i mi smo u februaru razmatrali ovaj izvještaj i konstatovali da je stanje u RTV jako teško. Rasprava, vjerujte, kada je u pitanju Izvještaj o stanju o RTVBiH, rasprava koja traje i po nekoliko sati, gospodin Miodrag Deretić, kao predsjednik Upravnog odbora je danas tu, je li, jesam li nešto pogriješila, Nikola Deretić, oprostite, miješam (jer ja sam bila u Parlamentu kada je gospodin Deretić bio poslanik, ali drugi Deretić pa zato miješam), gospodin Nikola Deretić, rasprava je trajala nekoliko sati. Mi smo konstatovali da je stanje na TV jako teško, predložili smo određene zaključke. Da li će od tih zaključaka, ukoliko ih Dom usvoji, biti ikakve koristi, ali naravno da očekujemo *Izvještaj za 2008. godinu*, jer već je mjesec maj blizu, tako da smo predložili dva zaključka:

1. Da zahtijevamo od Upravnog odbora da u svom radu dosljedno poštuje odredbe Zakona o Javnom RTV sistemu i Zakona o Javnom RTV servisu kao osnovnih zakonskih dokumenata čijim je donošenjem Parlamentarna skupština stvorila okvir za zakonsko djelovanje unutar Javnog RTV sistema i Javnog RTV servisa.

2. Da tražimo od Vijeća ministara da osnuje Radnu grupu u kojoj bi bili eksperti iz oblasti javnog emitiranja, sa zadatkom da procijene usklađenost Zakona o Javnom RTV sistemu i Zakona o Javnom RTV servisu sa Ustavom BiH i evropskim standardima iz ove oblasti, te da na osnovu toga bude sačinjen prijedlog za eventualne izmjene i dopune ovih zakona.

To je kada je u pitanju zakonska regulativa u ovoj oblasti. A, što se tiče finansijskog stanja, koje je jako teško, mislim da će gospođa Dušanka Majkić u svom izvještaju detaljnije o tome govoriti u okviru sljedeće tačke dnevnog reda.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Tko želi dalje riječ? Gospodin Šaraba pa Rajić.

SLOBODAN ŠARABA:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Dakle, ja mislim da raspravu o ovim tačkama dnevnog reda danas ne bi trebalo da obavimo iz jednog osnovnog razloga. Dakle, ja sam zadnjih nekoliko dana iz medija saznao informacije da ono što stoji u ovim izvještajima, koje smo mi dobili, nije tačno. Dakle, postoje neke druge činjenice i postoje neki drugi podaci, a do tih drugih podataka i činjenica došlo se tako što su u protekla dva mjeseca stručne službe televizije koje su radile korekciju finansijskih izvještaja, zajedno sa revizorskom kućom koja je angažovana da obavi ovaj posao, utvrdile neke druge činjenice i utvrdile da dugovanja nisu onolika koliko su napisana nego da su veća, čak, za 6 miliona od onih koji su prikazani u Izvještaju.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Kolege, govorimo o Izvješću o radu, ne o revizorskom izvješću.

SLOBODAN ŠARABA:

Gospodine predsjedavajući, evo, dakle govorim i o jednom i o drugom izvještaju zato što ih smatram ...

ILIJA FILIPOVIĆ:

Ali mi govorimo i ne možete smatrati, pa točke su to različite. Nemojte se ljutiti, to su različite točke. Doći će, sljedeća je točka poslovanje.

Želi li, da, gospodin Rajić. Izvolite, gospodine Rajić.

BOŽO RAJIĆ:

Hvala, gospodine predsjedavajući.

Ja se pridružujem ovom razmišljanju ali ne, možda, iz istih razloga koje je gospodin Šaraba rekao. Ne bi trebalo voditi danas raspravu o ovako teškoj, složenoj i serijalnoj priči o RTVBiH na kraju radnog dana kada objektivno nemamo više ni kapaciteta, ni intelektualno ni fizičko da se možemo baviti ovim pitanjem. U tom smislu, predlažem da razmislimo o tome da ovu točku stavimo u jednu među prve dvije-tri točke, odmah poslije zastupničkih pitanja, na idućem zasjedanju, i da budemo spremni i mi i svi oni koji predstavljaju RTVBiH u pogledu jednog i drugog izvješća.

A i neovisno od toga kako će proći ovaj moj prijedlog, naravno i kolege Šarabe, ja moram postaviti dva-tri principijelna pitanja. Prvo pitanje predsjednici Povjerenstva, odnosno Povjerenstvu koje nam je dostavilo Mišljenje o Izvješću o radu i poslovanju RTVBiH za 2007. godinu bez stava treba li ga ovaj dom usvojiti, primiti k znanju ili odbiti. Dakle, nema uopšte jasnog stava o tome što treba učiniti sa ovim izvješćem.

I, predlažu se dva zaključka za koje ću ja reći – ne bih želio da to neko krivo shvati, da se uvrijedi – ovo mi predstavlja, podsjeća me na samoupravljačke formulacije nekih zaključaka. Mi pozivamo, ovaj prijedlog zaključka broj 1. poziva, ali zamislite: samo poziva jedan dio strukture RTVBiH, poziva samo Upravni odbor da se drži zakona kao da nije držanje zakona obveza svih onih koji u ovoj zemlji rade bilo koji posao! Ali zanimljivo je da se u prijedlogu traži samo od

Upravnog odbora da on poštuje zakon, dok posloводство to nije dužno činiti? A, svi mi znamo da je jedna od velikih nesreća i nevolja koja se dešava u toj RTV ustanovi BiH proizišla iz odnosa menadžmenta prema Upravnom odboru čije odluke, prava i nadležnosti ne priznaje. Najblaže rečeno, ne priznaje.

I, drugi zaključak: sada treba formirati povjerenstvo na povjerenstvo. Imamo već jedno formirano po zaključku ovoga doma po pitanju primjene članka 7. Zakona o uspostavi više kanala itd., sada ovdje se predlaže da neki fantomski stručnjaci iz ovoga područja, a gdje su to oni stručnjaci, ja ne znam gdje ćemo ih naći, trebaju utvrditi je li to u skladu sa Ustavom, dakle je li Zakon o RTV sustavu ustavan, je li u skladu sa evropskim konvencijama o pravima, o ljudskim pravima i slobodama. Dakle, zaista dva potpuno kontraproduktivna, potpuno nepotrebna zaključka. Ja zaista mislim da se ovim ne treba baviti.

I, ono što mi se čini da je najvažnije, problem RTVBiH očituje se najviše u finansijskom izvješću koji je gospodin Šaraba na neki način dotaknuo. Međutim, problem RTVBiH samo se ... pojavljuje u finansijskom izvješću. Problemi su u odnosima, u kompetencijama, u klanovima, u političkim kontrolama toga prostora i time bi se mi trebali baviti i uspostaviti odnose da se zna tko, komu, u kojoj strukturi vlasti, odnosno, drugih javnih ustanova odgovara. Mi imamo taj ..., imamo zatvoreni krug, možda još nije zatvoren, u kojem Upravni odbor donosi odluke, posloводство ih negira, Upravni odbor smijeni, Ustavni sud vrati itd. i mi bismo danas ovo uzeli u pet minuta, na kraju radnog vremena, prešli preko toga.

Dakle, uz sve ove primjedbe, ja vas zaista pozivam, gospodine predsjedavajući, da ovu točku odložimo i da kada budemo svježiji, pripremljeni, uvažavajući i ova saznanja, informacije, koje je gospodin Šaraba pripremio, zapravo napomenuo a nije pripremio, da imamo i njih kao korektiv za raspravu, jer ja isto tako znam iz mnogo izvora da je ovo što nam je ovdje ponuđeno o poslovanju, o odnosima i o finansijskom poslovanju najmanje 50% netočno.

Evo, hvala vam lijepo.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine Rajiću.

Ja sam napravio konsultaciju sa gospođom Majkić. Mi prihvaćamo tu sugestiju. Mi smo u osmom satu rada, u sedmom satu, jedanaest i sedam je osamnaest, sedam sati, prešlo je sedam sati našeg rada. Dakle, tu je doista, smanjena je i koncentracija na određena važna pitanja, a radi se o dvije vrlo, vrlo značajne točke. Dakle, radi se o našem značajnom javnom emiteru i evo mi predlažemo kao Kolegij da se prihvati ta sugestija uvaženog zastupnika Rajića. Nama je prihvatljivo da se to stavi odmah nakon prihvaćanja ... zapisnika i zastupničkih pitanja da prihvatimo to na sljedećem zasjedanju da to budu prve točke dnevnog reda. Da prebacimo dakle za sljedeće zasjedanje i da onda na početku, odmorni, imamo vremena se još dodatno pripremiti, razmatramo točku 24. Izvješće o radu i poslovanju RTV za 2007.

Mi mislimo, također nas dvoje, da bi trebalo obaviti raspravu i završiti sa 2007. Kada dođe 2008., raspravljat ćemo 2008. Ne bih se priklonio tom pristupu koji je imao Zastupnički dom. I da tu stavimo i točku 25. Izvješće o finansijskom poslovanju RTVBiH u 2007., ne čekajući 2008. jer će ona doći ko zna kada i da završimo tu priču, da ... određene mjere i da obavimo kvalitetnu raspravu.

Molim vas, mi se moramo izjasniti: ovo da skidamo sa dnevnog reda i za početak dnevnog reda sljedećeg zasjedanja.

Tko je „za“ ovaj prijedlog?

Konstatiram da smo jednoglasno prihvatili odložiti raspravu o ove dvije točke na sljedeću sjednicu.

Zahvaljujemo gospodinu Deretiću i gospodi iz BHT-a, vjerujem da ćete uvažiti naše razloge. To je u cilju kvalitetnije rasprave i boljih zaključaka vezano za vašu kuću.

Prelazimo na točku 26, to je:

Ad. 26. Razrješenje gospodina Ive Bradvice, ombudsmana za ljudska prava BiH, zbog podnošenja neopozive ostavke

ILIJA FILIPOVIĆ:

O neopozivoj ostavci nećemo raspravljati, ali ipak pitam da li netko želi riječ?

Zaključujem raspravu, ne želi nitko.

Mi moramo pristupiti, dakle moramo se izjasniti o tome da li prihvaćamo tu ostavku. Ja vas molim da se izjasnimo o tome.

Tko je „za“?

„Protiv“?

Jedan „suzdržan“.

Svi „za“ i jedan „suzdržan“.

U točki 27, budite dobri, vi iz Tajništva pozovite gospodina Zrnu, izašao je na čik pauzu, neka uđe.

Ad. 27. Imenovanje tri izaslanika u Ad hoc povjerenstvo za provođenje procedure imenovanja ombudsmana iz reda hrvatskog naroda.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Kolegij je u punom sastavu, kada smo bili, sugerirao da to budu iste osobe kao kada je bio izbor i za ovaj sastav, pa je, osim kandidata iz reda srpskog naroda, tu bi bila gospođa Dušanka ...

DUŠANKA MAJKIĆ:

Ne, ne, nego Drago.

ILIJA FILIPOVIĆ:

A, Drago Ljubičić, da, da, umjesto Dušanke Drago Ljubičić, Alma Čolo bi bila u ime bošnjačkog naroda i Branko Zrno je bio u ime hrvatskog naroda.

Možemo li prihvatiti ovakav prijedlog?

Tko je „za“ ovakav prijedlog? Molim vas da se izjasnimo.

Ima li netko „protiv“?

„Suzdržan“ je samo jedan.

Hvala lijepa. Imenovali smo to povjerenstvo za ombudsmana.

Ad. 28. Imenovanje tri izaslanika Doma naroda u Ad hoc povjerenstvo za provođenje procedure za imenovanje:

a) Neovisnog odbora i

b) Odbora za žalbe građana, kao neovisnih tijela

ILIJA FILIPOVIĆ :

Dakle, sugestija je da bude isti sastav. Dakle, sastav je bio, samo malo. Kakav je sastav bio, pomozite mi? Iz reda bošnjačkog naroda je bio Rančić, je li tako, iz reda hrvatskog je bio Branko Zrno, iz reda srpskog je bio Mladen, sada će biti Dušanka.

Evo, ja vas molim lijepo da se izjasnimo i oko sastava za imenovanje odbora: Neovisnog odbora i Odbora za žalbe. Da ponovim, dakle to je Rančić, Zrno, Majkić.

Stavljam na izjašnjavaње.

Tko je „za“?

Ima netko „protiv“?

„Protiv“ je jedan.

Utvdili smo.

_____(?)
„Suzdržan“.

ILIJA FILIPOVIĆ:

„Suzdržan“, ispričavam se. Pa, ili je „protiv“ ili je „suzdržan“, dakle tu je negdje, je li tako.

Sada smo došli do točke 29. Od točke 29. do 39. je paket međunarodnih sporazuma na koje bi trebali dati suglasnost za ratificiranje.

Na sve ove međunarodnopravne akte, Zastupnički dom je dao suglasnost za ratifikaciju. Ja vas molim da zaključno s točkom 39. od točke 29. damo suglasnost za ratificiranje.

Prije toga pitam želi li netko riječ? Objedinjavam raspravu za sve ove točke od 29. do 39. Ne želi nitko. Zaključujem raspravu.

Stavljam paket na izjašnjavanje.

Tko je „za“?

Konstatiram da smo jednoglasno dali suglasnost za ratificiranje međunarodnih pravnih akata od točke 29., uključivo točke 29., do zaključno s točkom 39.

Time je današnji dnevni red Doma naroda iscrpljen. Zaključujem današnju sjednicu Doma naroda.

Hvala vam lijepa.

Sjednica je završena u 18,15 sati.